

OPPTAKSRAPPORT 2014

INNHold

Innhold	2
Forord	3
1. DEL I – Bacheloropptaket	4
1.1 Historiske tall.....	4
1.2 Søkertall og frafall.....	6
1.2.1 Søkerutvikling på avdelingsnivå	10
1.2.2 Fylkesfordeling – pr avdeling	11
1.2.3 Poenggrenser	16
1.2.4 Kvinneandel	18
1.2.5 Søkere med etnisk minoritetsbakgrunn	21
1.3 PHS, nasjonale trender og andre institusjoner.....	25
1.3.1 Alder og kjønn – sammenlignet med nasjonale tall	25
1.3.2 Søkertall, kvalifiserte og svarprosent – sammenlignet med utvalgte utdanninger .	27
1.4 PHS og distriktene.....	30
2. DEL II – Etter- og videreutdanning (EVU)	32
2.1 Søkere og studenter – utvikling siste 5 år	33
2.1.1 Søkere og studenter – fordelt på etterutdanning og videreutdanning	34
2.1.2 Søkere og studenter – fordelt på fagområder.....	36
2.1.3 Kvinneandel	39
2.2 EVU-opptaket - studieåret 2013/ 2014.....	43
2.2.1 Søkere og studenter – fordelt på etterutdanning og videreutdanning	43
2.2.2 Søkere og studenter – fordelt på fagområder.....	44
2.2.3 Mest og minst «populære» utdanninger	46
2.2.4 Kjønnfordeling.....	48
2.3 PHS og distriktene, særorgan og andre etater.....	52
2.3.1 Fordeling politidistrikt	52
2.3.2 Fordeling særorgan og andre organer i politiet.....	55
2.3.3 Fordeling andre etater	56
2.4 Hva vet vi om EVU-studentene.....	57
3. NØKKELTALL – KORT SAMMENDRAG	61
Vedlegg.....	63

FORORD

Hvert år produseres det store mengder tall og statistikk innenfor mange av Politihøgskolens fagområder.

Politihøgskolens styre så vel som Politidirektoratet og ledelsen ved Politihøgskolen har behov for å kjenne til høgskolens status og måloppnåelse innenfor en rekke områder. Media har sine spørsmål de ønsker svar på. Opptaksnemnder ønsker å vite resultatene av opptaket som ble gjennomført. Rekrutteringskontakter trenger å vite hvordan deres politidistrikt rekrutterer.

Totalt sett produseres det dermed mye statistikk om både bachelor- og etter- og videreutdanningsopptakene. Noe statistikk produseres til faste tidspunkt hvert år, og noe utarbeides som følge av konkrete forespørslers fra interne og eksterne bestillere. En del statistikk produseres også for seksjonens eget formål, som analysegrunnlag for ulike beslutninger som tas gjennom opptaksperioden. Tallmaterialet som produseres benyttes med andre ord i mange ulike sammenhenger, og ofte som «bruddstykker» av det totale bildet.

Vi har derfor laget en rapport som sammenstiller tall med forklaringer for hele opptaket samlet, og som viser utvikling over tid. Ved å utarbeide en slik rapport kan vi også lettere distribuere opptakstall til ansatte, samarbeidspartnere og andre, som kan ha nytte av tallmaterialet –men som vi normalt ikke har faste leveranser eller naturlige kontaktpunkter med.

Politihøgskolen ønsker at Opptaksrapporten skal oppleves nyttig for dem som trenger tall for opptaket, og interessant for dem som liker å følge med. Målet er å lage en Opptaksrapport hvert år, og distribuere denne bredt, samt gjøre den tilgjengelig på Politihøgskolens sine nettsider.

*November 2014
Studieavdelingen
Seksjon for opptak og rekruttering*

1.DEL I – BACHELOROPPTAKET

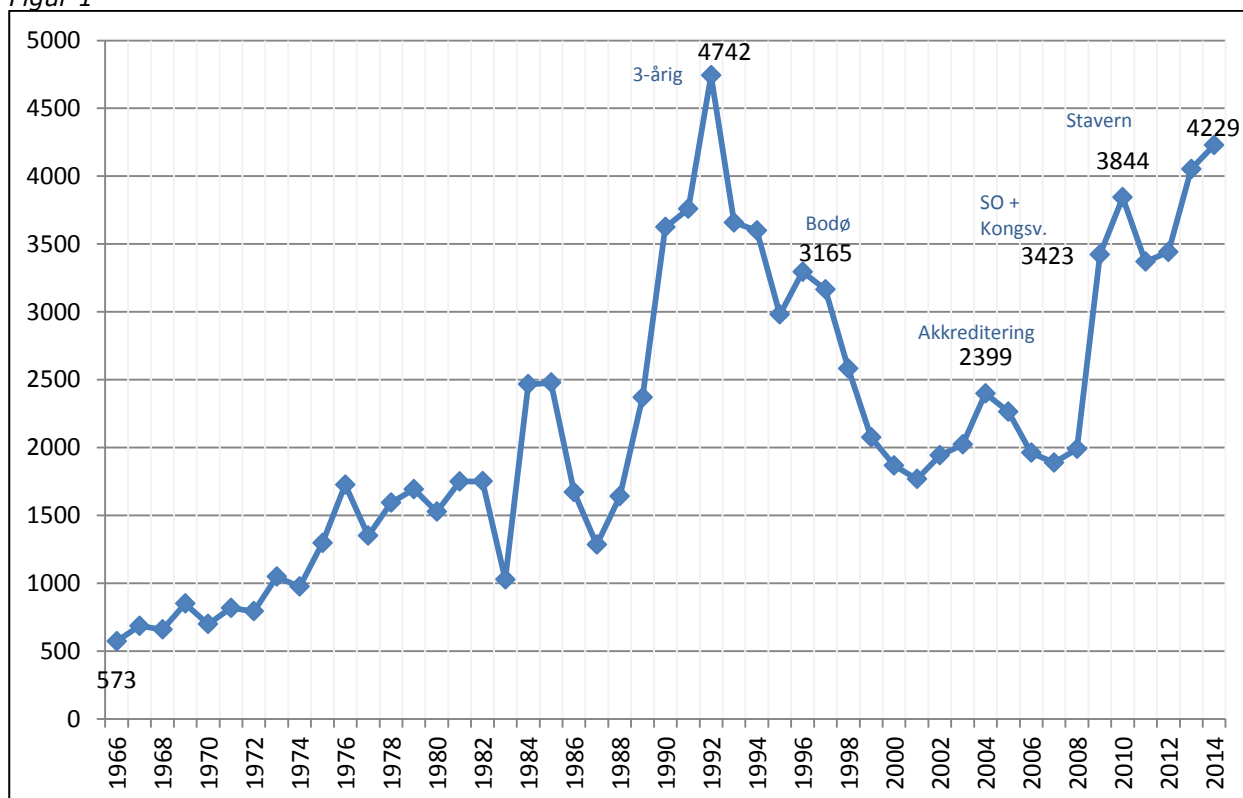
1.1 Historiske tall

Søkertallene i 2014 viste, som i fjor, et nytt «rekordår» for søking til Politi­høgskolen (PHS) med 4229 registrerte søkere etter at søknadsfristen utløp 1. mars. Dersom vi sammenligner med tilsvarende tall for 2013 representerte dette en økning på 4,4 % (177 flere søkere). Ser vi på endringen fra 2012 til 2014 er endringen i søkertall på hele 22,8 %.

Rekordsøking i 2014 er likevel en sannhet som må modereres litt. Går vi langt nok tilbake i tid finner vi at søkerinteressen var høyere i 1992, da Politi­høgskolen hadde 4 742 søkere som konkurrerte om 250 studie­plasser.

I løpet av de siste årene har det vært en stor utvikling ved Politi­høgskolen. Vi har gått fra et system der antallet studie­plasser varierte fra år til år, til at det de siste 5 årene har vært tatt opp 720 nye studenter årlig. I løpet av det siste tiåret har man gått fra to studiesteder til fire, og Politi­høgskolen har blitt tilsluttet Samordna opptak (SO). Dette har ført til endringer både i søknadsprosess og rutiner for saksbehandling. I tillegg til dette har opptakskravene over tid blitt mer omfattende, egnethetsvurderingen ble endret fra 2012 –og kompleksiteten i opptaket har generelt økt. Det blir derfor ikke naturlig å sammenligne de siste års søkertall med «forhistoriske» tall. Vi velger likevel å illustrere utviklingen i søkerinteresse helt tilbake til 1966 i fremstillingen nedenfor, først og fremst for fornøyelsens skyld, men også for å vise noen faktorer som har påvirket søkertallene.

Figur 1

1966: Det laveste kjente søkertallet til Politi­høgskolen, da 573 personer søkte å bli tatt opp ved skolen.

1992: Det høyeste antallet søkere til Politi­høgskolen noen sinne. Dette var også det første opptaket til en treårig høgskoleutdanning, i stedet for en toårig etatskoleutdanning.

1996: Politi­høgskolens avdeling i Bodø åpner.

2004: Politi­høgskolen oppnår full akkreditering som høgskole.

2009: Politi­høgskolen innlemmes i Samordna opptak (SO), og avdelingen på Kongsvinger åpner.

2010: Politi­høgskolens avdeling i Stavern åpner.

I fig. 2 på neste side ser vi søker tallene til Politihøgskolen for perioden fra 2005 og fram til og med 2014.

Fra 2009, tidspunktet for innlemming i Samordna opptak, oppstår et nytt moment i forhold til tellingen av søkere. Her viser diagrammet tre forskjellige tallstørrelser – noe som har sin forklaring i en endret søknadsprosedyre:

- *Søkere* – er den størrelsen som viser det totale antallet søkere som registrerer en søknad til PHS via Samordna opptak innen søknadsfristen 1. mars
- *Førsteprioritetssøkere* - det antallet søkere som hadde politiutdanningen ved et av studiestedene, som førstevalg på sin søknad (søkere kan registrere inntil 10 studievalg i prioritert rekkefølge).
- *Reelle søkere* - antallet søkere som fullførte søknadsprosessen ved å sende inn følgeskjema og dokumentasjon til Politihøgskolen innen den gjeldende fristen 20. mars.

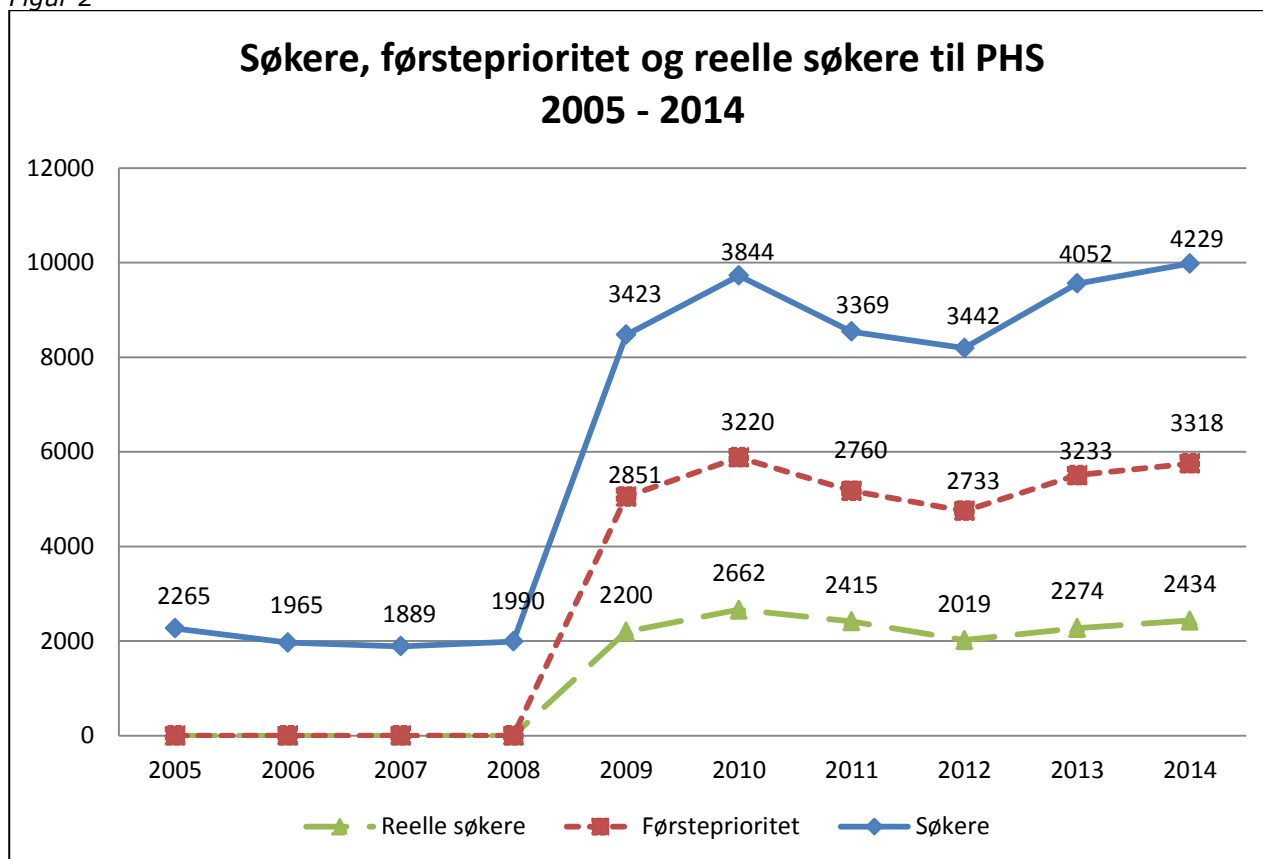
Fram til og med 2008 måtte søkere levere søknader på sin lokale politistasjon/ lensmannskontor, og politidistriktene hadde ansvar for å videresende til Politihøgskolen. Fra og med opptaket i 2009 må søkere registrere sin søknad via Samordna opptak innen søknadsfristen 1. mars, med etterfølgende innsending av dokumentasjon.

Denne endringen medførte at man mistet et veiledningsledd i søknadsprosessen som i stor grad bidro til at søkere var mer klar over hva de gikk i møte. Endringen medførte også at man mistet et ledd som bidro til å redusere antallet «ikke-reelle» søkere, eksempelvis ved at søknader uten dokumentasjon ikke ble sendt inn til skolen. Samtidig bidrar innlemmingen i Samordna opptak til større synlighet og «gratis» markedsføring, i tillegg til at man i større grad enn tidligere har mulighet til å måle den faktiske søkerinteressen til Politihøgskolen. Gjennom statistikkdatabasen til Samordna opptak samles det data fra både søknadsprosess og saksbehandling, og gir mulighet til å fremstille et mer omfattende datamateriale enn hva som var tilfelle før 2009 (bedre statistikk og kontroll over opptaksprosessen var i og for seg også et av målene man ønsket å oppnå gjennom tilslutningen til SO, og ved overgangen til Felles Studentsystem-FS¹).

I rene tall ga tilslutningen til Samordna opptak tilsynelatende en eksplosjonsartet vekst i søker tallene fra 2008 til 2009. Om man derimot skal holde seg til å telle antall «reelle søkere» (søkere som har sendt inn dokumentasjon) markert med grønn linje i figuren nedenfor, så har tilslutningen til Samordna opptak hatt mindre betydning mht. søkerutvikling. Økningen de siste to årene er likevel på over 20 % i antall reelle søkere, noe som betraktes som en stor økning. Merk også at de tre tallsettene følger hverandre. Øker søker tallet, øker også antallet førsteprioritetssøkere og antallet reelle søkere. I år har også søkerøkningen gitt utslag i et økt antall kvalifiserte søkere.

¹ «Årsrapport for Studieveilingen» 2008-2009, side 4-5

Figur 2

Politihøgskolen har søknadsfrist 1.mars², mens fristen 15. april gjelder som nasjonal søknadsfrist for andre høyere utdanningsinstitusjoner som inngår i det samordnede opptaket. Dette krever at søkere til PHS «våkner» halvannen måned tidligere enn andre søkere til høyere utdanning. Vi antar at dette betyr at våre søkertall i større grad er en indikator på en genuin interesse for opptak til politiutdanningen. Antakelsen understøttes av at de som får tilbud om studieplass ved PHS prosentvis har en svært høy ja-svar prosent og motivasjon for å fullføre studiet, sammenlignet med snittall nasjonalt (se s. 29). I år opplevde som nevnt PHS en søkerøkning pr 1. mars på 4,4 %, mens økningen i antallet reelle søkere er på hele 7 %. Den generelle økningen i søkingen til høyere utdanning var til sammenligning på 2,3 %³ i år, og vi ser da at Politihøgskolen øker mer enn snittet for sektoren samlet.

1.2 Søkertall og frafall

Slik det fremkommer av tabellen og figurene nedenfor er det et stort frafall mellom antallet som registrerer søknad til PHS og antallet som fullfører søknadsprosessen ved å sende inn følgeskjema og dokumentasjon («reelle søkere»). Størst frafall ser vi i midlertid når vi sammenligner reelle søkere med antallet som ender opp med å være kvalifisert for politiutdanningen.

Slik figuren nedenfor viser:

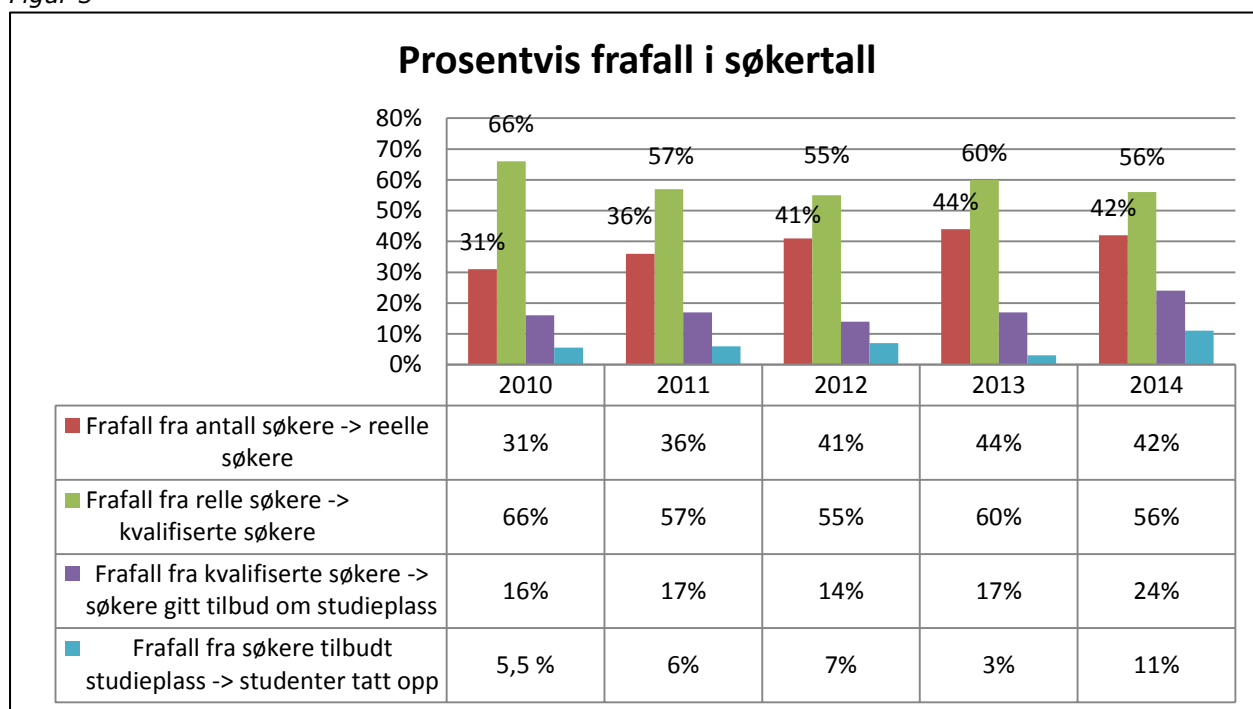
- Var det 42 % av søkerne som registrerte søknad til politiutdanningen som ikke sendte inn dokumentasjon i 2014. Disse «faller ut» av opptaket.
- Av de søkerne som fullførte søknadsprosessen og slik ble reelle søkere var det 56 % som ikke ble funnet kvalifisert (dvs dekker ikke ett eller flere av opptakskravene) i årets opptak. I 2013 var denne prosentandelen hele 60 %. Med andre ord er en større andel av søkerne blitt kvalifisert i år.

² Søknadsfristen 1. mars gjelder også til Luftfartsfag ved UIT, og generelt for spesielle søkergrupper (realkompetanse, særskilt vurdering, utenlandske søkere, tidligopptak). Samlet søker ca. 30 % av den totale søkermengden i landet til 1.mars-fristen

³ vekst i søkertall samlet for alle institusjoner i det samordna opptaket (dvs landssnitt)

- Av de kvalifiserte søkerne var det 24 % som ikke fikk studieplass fordi de hadde for lav poengsum.
- Av de som fikk tilbud om studieplass var det 11 % som ikke startet ved utdanningen.

Figur 3

Frafall som skyldes at søkere ikke sender inn dokumentasjon

Når det gjelder antallet som ikke sender inn følgeskjema og dokumentasjon («reelle» søkere) er tendensen samlet sett at denne gruppen øker (rød stolpe i figuren ovenfor). I 2010 utgjorde denne gruppen 31 %, og har siden steget – og utgjør i år 42 %. Dette betyr at vi «mistet» 1 795 av våre søkere tidlig i opptaksprosessen. Vi har lite kunnskap om hvorfor det er så stor andel søkere som ikke sender inn dokumentasjon. Vi antar at det henger sammen med at de som søker politiutdanningen først undersøker hvilke opptakskrav som gjelder etter at de har registrert søknaden sin, og at de avbryter søknadsprosessen fordi de oppdager at de ikke vil oppfylle de formelle opptakskravene. En av årsakene kan være at Politihøgskolen skiller seg fra øvrige høgskoler/universitetsstudier blant annet ved at generell studiekompetanse må være oppnådd innen 1. mars det året de søker.

Frafall som skyldes at opptakskravene ikke dekkes

Andelen søkere som ikke dekker opptakskravene til bachelorutdanningen har de siste fire årene variert mellom 55 % og 66 % (grønn stolpe i figuren ovenfor). Endringer i opptakskrav og vurderingskriterier for vandel, egnethetsvurdering og fysiske tester er hovedforklaringen på at andelen ikke-kvalifiserte varierer, samt «kvaliteten» på søkerne. Ny vurderingsform for å vurdere søkerne egnethet ble, som nevnt innført fra og med 2012. De fysiske testene ble justert i 2011, og nye justeringer ble gjeldende fra og med opptaket 2014⁴. I 2013 og 2014 ble retningslinjer for vurdering av vandel justert, samt at eliminasjonskriteriene for opptaksnemndenes egnethetsvurdering ble justert.

I 2014 var det 56 % av de reelle søkerne som ikke dekket opptakskravene, og sammenlignet med fjoråret betyr dette at en større andel av søkerne er kvalifisert i år (4 % flere).

⁴ Ny øvelse, dykk til 2,5 meter ble innført i år. I tillegg ble det gjort endringer i øvelsen bom, ved at minstekravet for menn ble nedjustert med en repetisjon. Antall kg i benkpress for kvinner ble økt med 2,5 kg, og løpetesten ble noe strengere.

Sammenlignet med andre høgskoler og universitet har PHS en svært høy andel søkere som ikke dekker opptakskravene. Dette er helt naturlig knyttet til de omfattende opptakskravene som gjelder ved opptak til politiutdanningen. Nasjonale tall for 2014 viser at **21 %** av søkerne til høyere utdanning ikke er kvalifisert, mens sammenlignbart tall ved PHS er at **56 %** av de reelle søkerne ikke er kvalifisert (dvs dekker ikke alle opptakskravene). Oppstillingen nedenfor viser hvor i opptaksprosessen de 56 prosentene ikke-kvalifiserte «siles» ut:

FRAFALL FØR OPPTAKSPRØVER: 24,6 %		
	Antall søkere	Frafall i prosent
Antall reelle søkere	2434	-
Avslag grunnet medisinske krav ⁵	132	5,4 %
Avslag grunnet vandel ⁶	56	2,3 %
Avslag på øvrige formelle krav ⁷	412	16,9 %

FRAFALL I INNKALLINGSPROSESSEN: 11 %		
	Antall søkere	Frafall i prosent
Antall som ikke melder seg opp	142	5,8 %
Antall som er oppmeldt, men ikke møter til prøver	126	5,2 %

FRAFALL UNDER GJENNOMFØRING AV OPPTAKSPRØVER: 19,6 %		
	Antall søkere	Frafall i prosent
Antall som ikke besto fysiske tester	257	10,6 %
Antall som ikke besto legesjekk	1	0,04 %
Antall som ikke ble funnet personlig egnet	220	9,0 %

FRAFALL BLANT SØKERE SOM BESTÅR OPPTAKSPRØVER: 1,1 %		
	Antall søkere	Frafall i prosent
Mangler ettersending av norskkrav	22	0,9 %
Vandel etter opptaksprøver	2	0,08 %
Mangler uttømmende politiattest	3	0,12 %

SAMLET FRAFALL BLANT REELLE SØKERE		
	Antall søkere	Frafall i prosent
Sum reelle søkere som faller fra gjennom opptaksprosessen	1373	56,3 %

Tabellen over gir en detaljert oversikt over frafallet på drøye 56 % fra antallet reelle søkere til antallet kvalifiserte søkere (se også fig. 3, s. 7). Prosentvis frafall er gjennomgående beregnet ut fra antall reelle søkere (2 434).

Formålet med å utarbeide en slik tabell er ganske enkelt å identifisere hvor i prosessen vi «mister» søkerne våre.

⁵ Jfr. medisinske krav ved opptak til PolitiHøgskolen. Vurdering foretas på bakgrunn av innsendte helseopplysninger i samarbeid med opptaksnemndas lege.

⁶ Antallet som gis avslag grunnet vandel (ilagte formelle straffereaksjoner), og dermed ikke kalles inn til opptaksprøver. Forhold som ikke har ført til formell straffereaksjon, men som kan ha betydning for søkerens skikkethet til utdanningen vurderes under egnethetsvurderingen i forbindelse med kompetansen «integritet».

⁷ Med øvrige formelle krav menes krav om generell studiekompetanse, karakterkrav i Norsk hovedmål skriftlig, krav til førerkort, manglende innsending av legeerklæring (deler/hele) eller at søker ikke har norsk statsborgerskap.

I perioden før innkalling til de fysiske opptaksprøvene, gjennomføres første fase av saksbehandlingen knyttet til de formelle opptakskravene, inkludert helsekrav og vandelsjekk. Som vi ser av tabellen finner vi det største frafallet (24,6 %) her, i forkant av innkalling til opptaksprøver.

Tabellen viser videre at antallet innkallinger som sendes ut ikke predikerer den faktiske deltagelsen på de fysiske opptaksprøvene. Hele 268 søkere som mottok innkalling deltok ikke på prøvene. Noen meldte seg aldri opp innen oppmeldingsfristen, mens andre som meldte seg opp unnlot å møte på opptaksdagen. Dette tallet kan virke noe høyt med tanke på det forholdsvis omfattende dokumentasjonskravet som påhviler søkerne for å kunne bli kalt inn til opptaksprøvene. Blant annet gjennomfører søkerne en grundig undersøkelse hos fastlege/ privat lege, og dokumenterer helseopplysningene i en legeerklæring som sendes inn sammen med følgeskjema og øvrig dokumentasjon i slutten av mars. Det er derfor en naturlig antakelse at søkere som tar seg bryet med å sende inn komplett søknadsdokumentasjon, er interessert i –og motiverte til, videre deltagelse i opptaksprosessen. Vi har ingen gode forklaringer på dette frafallet. Endrede prioriteringer, sykdom, kollisjon med eksamenstid o.l. vil det imidlertid være naturlig å anta at kan forklare deler av frafallet.

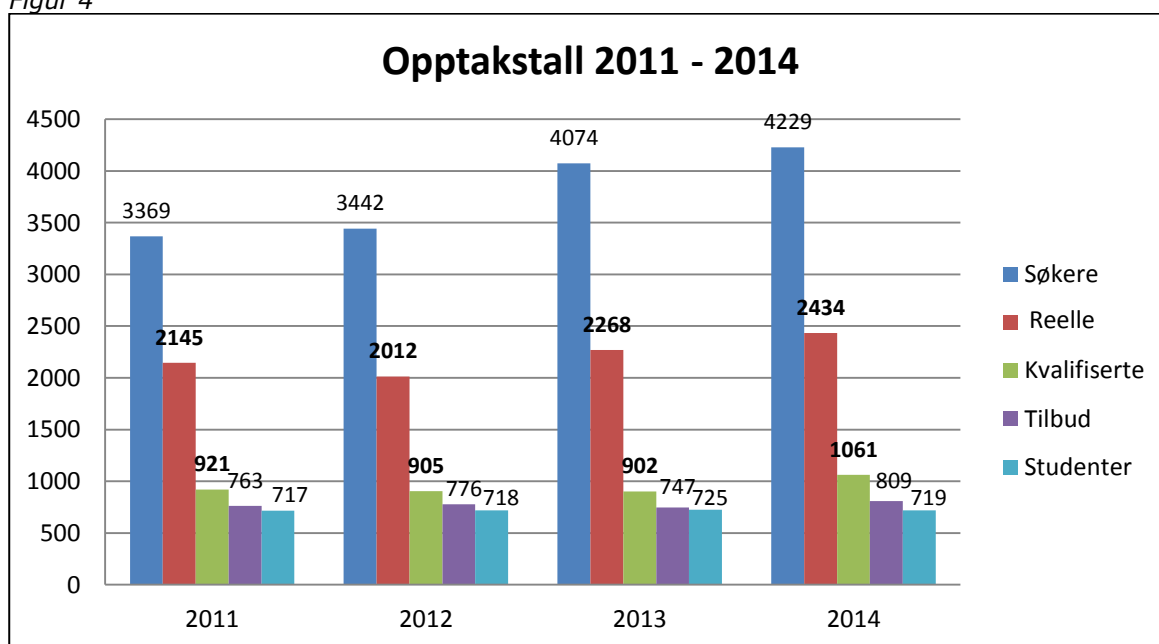
19,6 % av de reelle søkerne stryker ved gjennomføring av opptaksprøvene (fysiske tester, legesjekk som utføres av opptaksnemndas leger og vurdering av personlig egnethet). Drøyt 10 % klarer ikke de fysiske kravene og 9 % blir ikke funnet personlig egnet av opptaksnemndene.

Egnethetsvurderingen består av fem elektroniske tester, gruppeøvelse og individuelt intervju der søkerens potensiale måles mot seks kompetanser; *Åpenhet og inkludering, Samhandling, Modenhet, Handlekraftig, Integritet og Analytisk evne*. Mer informasjon om de fysiske kravene og om innholdet og gjennomføringen av egnethetsvurderingen finnes på PHS sine nettsider⁸.

Til sist ser vi et lite frafall også blant søkere som ellers har bestått opptaksprøvene. Totalt 27 personer fikk avslag grunnet at de enten ikke klarte karakterforbedring i Norsk hovedmål skriftlig (søkere kan kalles inn til prøver under forutsetning av at de dokumenterer kravet om karakteren 3 innen 1.juli) fikk diskvalifiserende vandelsforhold i tiden etter opptaksprøver/før evt. tilbud, eller unnlot å sende inn uttømmende politiattest innen 1.juli.

Summert ser vi altså at drøye 56 % (eller 1 373) av de reelle søkerne falt fra i løpet av de forskjellige delene av opptaksprosessen i 2014. Dermed sto 1061 av 2434 søkere igjen som kvalifisert til å konkurrere om de 720 studieplassene. Antallet konkurransepoeng (karakterpoeng og tilleggspoeng) avgjorde deretter hvilke av de 1061 som fikk tilbud om studieplass.

Figur 4

⁸ Fysiske tester: www.phs.no/studietilbud/bachelor/opptakskrav/fysiske-tester/
Egnethetsvurderingen: www.phs.no/studietilbud/bachelor/opptakskrav/personlig-egnethet

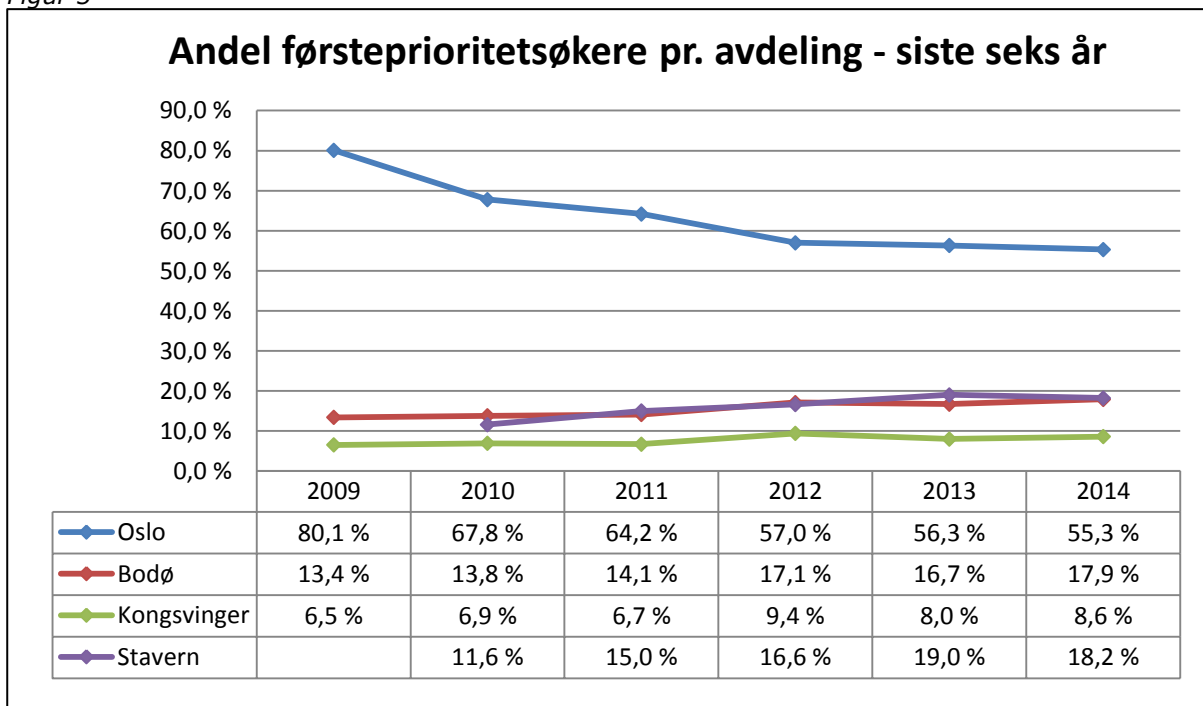
1.2.1 Søkerutvikling på avdelingsnivå

Søkere til høyere utdanning i Norge kunne velge blant 1 351 studier og 43 forskjellige universitet og høyskoler i 2014. Hver søker kan søke opptak til inntil 10 studieønsker i prioritert rekkefølge på sin søknad. Førsteprioritet er det studieønsket søkeren har ført opp høyest på sin nettsøknad. I ulike sammenhenger benyttes derfor antall førsteprioritetssøkere som variabel når man skal sammenligne institusjoner eller utdanninger med hverandre.

For Politihøgskolen ligger andelen førsteprioritetssøkere høyt. Rett i underkant av 80 % av de som søker politiutdanningen har valgt denne utdanningen som sitt førstevalg. Dette betyr at 8 av 10 søkere som først bestemmer seg for å søke politiutdanning er sikre på at det er den utdanningen de ønsker mest.

Politihøgskolen er alene om å tilby politiutdanning, og har derfor ingen konkurranse om søkere fra andre institusjoner med samme studietilbud. Det meste interessante blir derfor å se nærmere på den innbyrdes «konkurransen» mellom PHS sine avdelinger/studiesteder. Med andre ord, hvilken avdeling ved PHS er mest populær. I en slik sammenheng må antall førsteprioritetssøkere til det enkelte studiested benyttes.

Figur 5

Oslo er førstevalget til den største andelen søkere (55 % av søkerne i 2014 søkte politiutdanningen i Oslo som sin førsteprioritet), men andelen har vært synkende og fikk en stor reduksjon i 2010. Samtidig ser vi at andelen førsteprioritetssøkere til Kongsvinger og Bodø forble relativt uendret fra 2009 til 2010, da Stavern kom til som nytt studiested. Tilveksten av førsteprioritetssøkere i Stavern har med andre ord i all hovedsak gått på bekostning av Oslo. Stavern klarte allerede i 2011 å bli det nest mest populære førstevalget blant søkerne til politiutdanningen, og har siden opprettholdt denne posisjonen, selv om Bodø «puster» Stavern i nakken i år mht. popularitet. Bodø er i år det studiestedet som har størst popularitetsvekst.

Kongsvinger er det studiestedet som har klart færrest førsteprioritetssøkere, noe som sannsynligvis kan forklares gjennom at Kongsvinger kun tilbyr det første studieåret (B1), mens studentene herfra overføres til Oslo det siste studieåret (B3). I tabellen nedenfor fremkommer antall førsteprioritetssøkere pr avdeling de siste tre årene.

Stuedsted/avdeling	Ant. 1.prio. 2012	Ant. 1.prio. 2013	Ant. 1.prio. 2014	Endring i ant. 1.prio 2013 - 2014	% endring 2013 - 2014
Oslo	1 558	1 819	1 835	+ 16	+ 0,48 %
Stavern	453	615	603	- 12	- 0,36 %
Bodø	466	541	594	+ 53	+ 1,60 %
Kongsvinger	256	258	286	+ 28	+ 0,84 %
PHS totalt	2 733	3 233	3 318	+ 85	+ 2,56 %

1.2.2 Fylkesfordeling – pr avdeling

Søkingen til studiestedene henger i stor grad sammen med fylket søkeren kommer fra. Med andre ord rekrutterer studiestedene flest søkere fra sine nærområder, noe som er en generell tendens ved alle landets universitet og høyskoler. De rekrutteringsaktivitetene som skjer ute i politidistriktene har stor viktighet med hensyn til å «holde på» de unge som vil bli politi. Enten ved at de velger det nærmeste studiestedet, eller ved å fremstå som et attraktivt arbeidssted etter endt utdanning.

Tar man utgangspunkt i førsteprioritetssøkerne, danner det seg et klart bilde av sammenhengen mellom geografi (hjemsted) og søkerens studiestedsvalg (se også grafisk fremstilling, s. 12 og 13).

Søkere fra Oslo og Akershus foretrekker først og fremst Oslo som lærested. Samtidig tiltrekker Oslo seg også et stort antall søkere fra resten av landet.

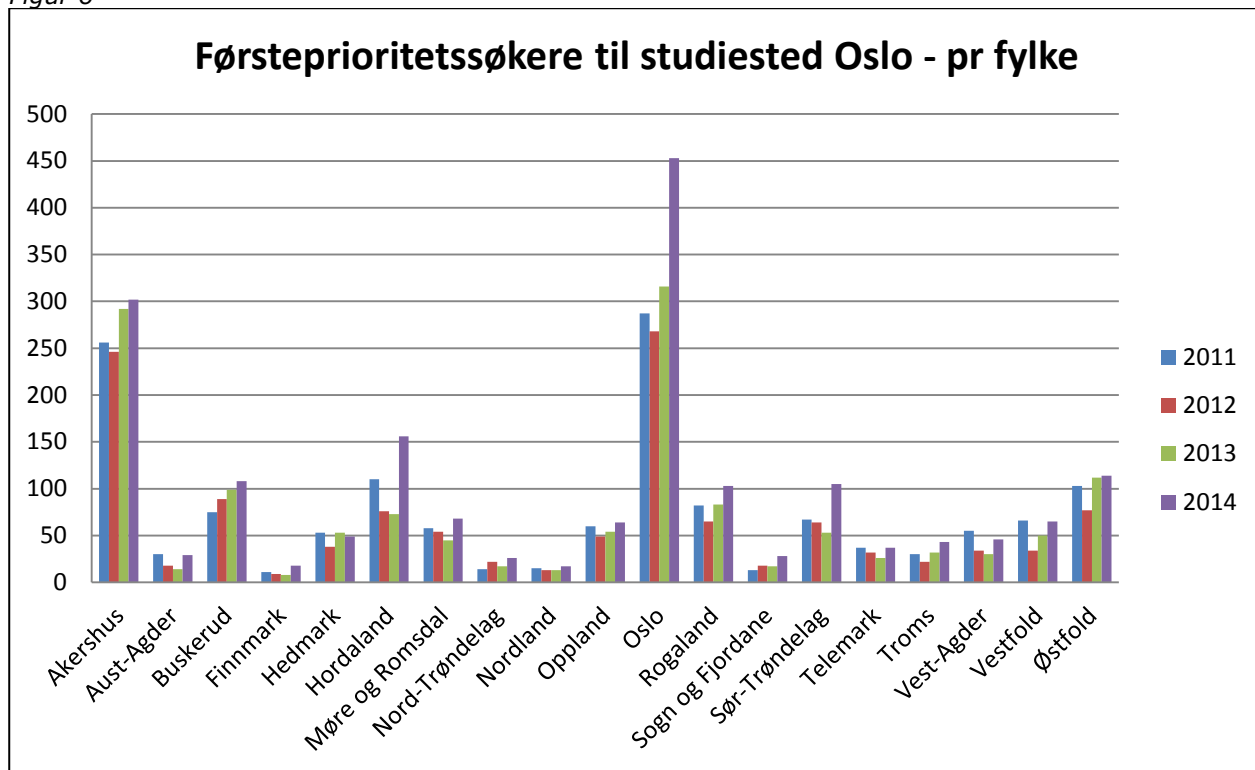
Bodø forekommer som oftest som førstevalg for søkere fra de nordligste fylkene, fra Trøndelag og oppover.

Søkere fra Oslo og Akershus har i løpet av de siste tre årene blitt mer villige til også å føre opp Kongsvinger som førstevalg. I år ser vi også en økning i antallet søkere fra Sør-Trøndelag og Oppland. Naturlig nok er det for øvrig en stor andel søkere fra Hedmark som søker seg til Kongsvinger.

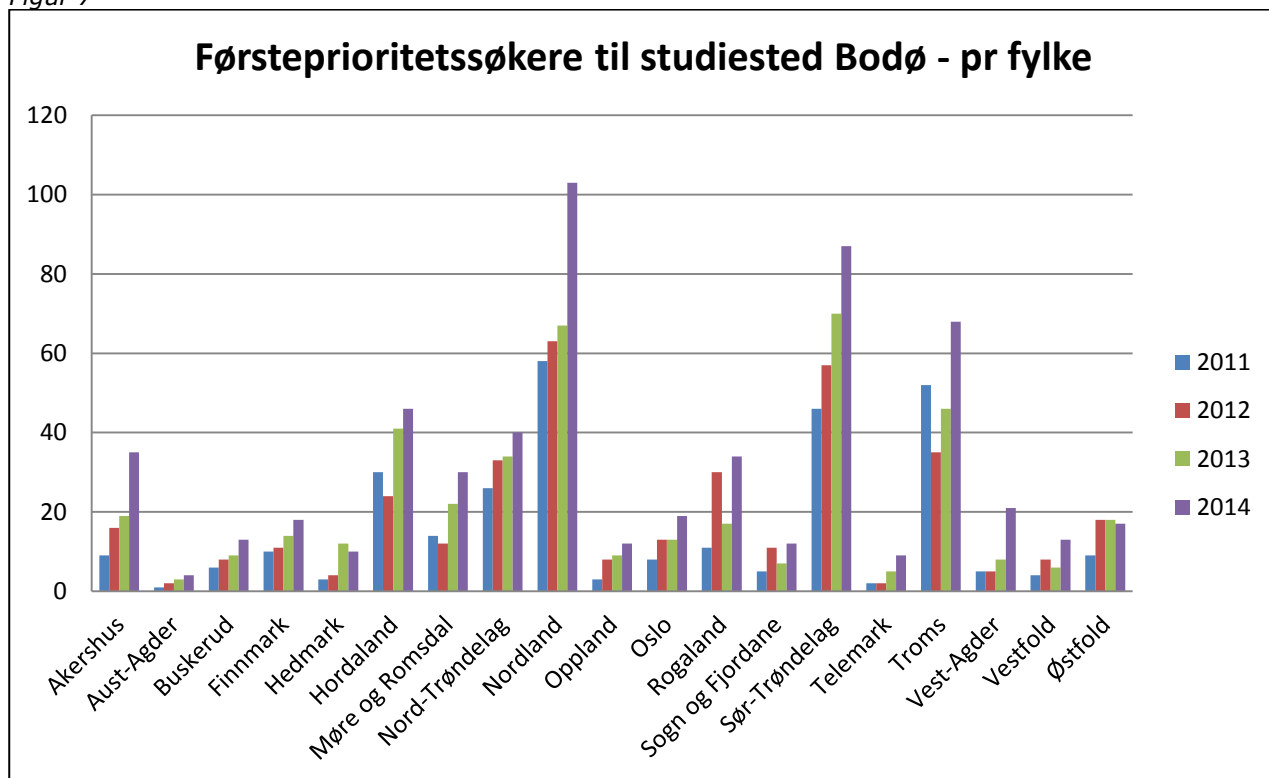
Stavern er førsteprioritet først og fremst for søkere fra Vestfold og Telemark.

Hordaland og Rogaland framkommer alltid som store fylker i alle grafene, men dette skyldes først og fremst volum av søkere, da disse to vestlandsfylkene har store folketall, uten å ha noen naturlig geografisk tilknytning til en bestemt avdeling.

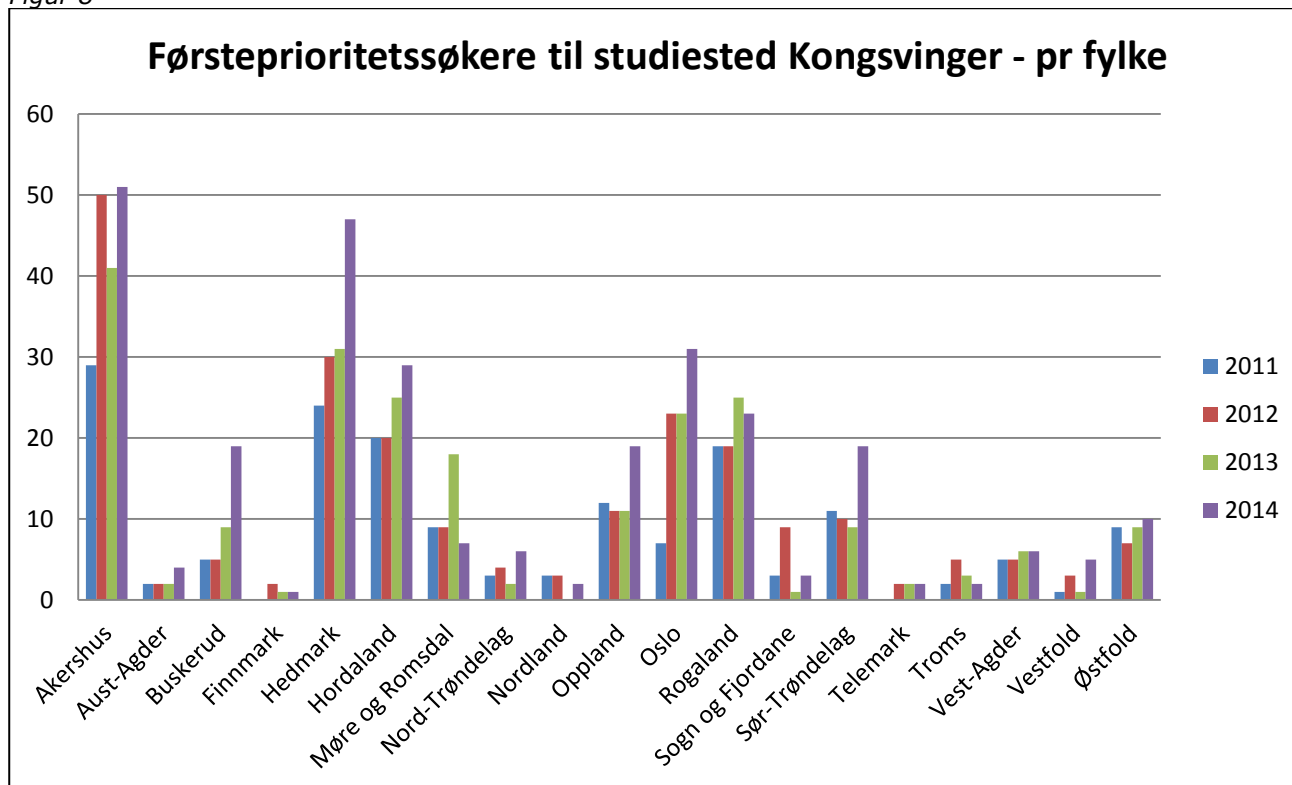
Figur 6

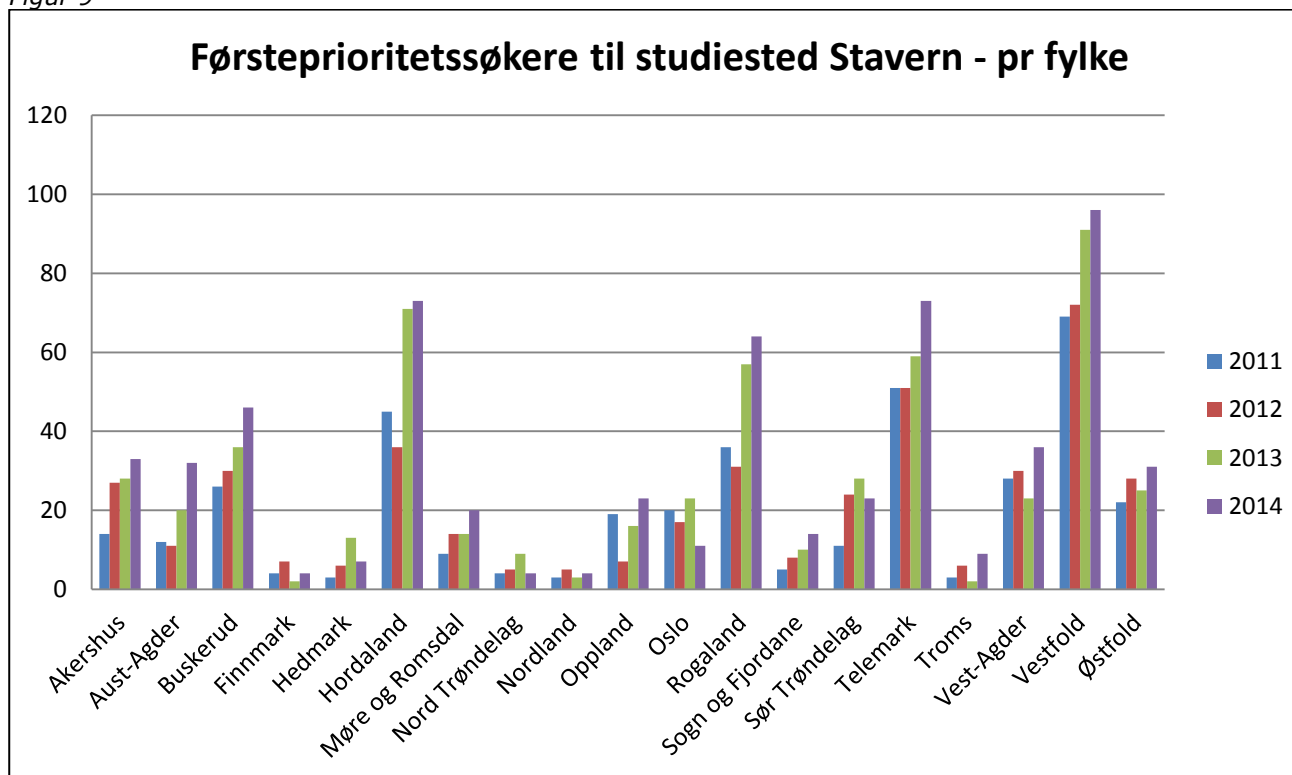
Figur 7

Figur 8

Figur 9

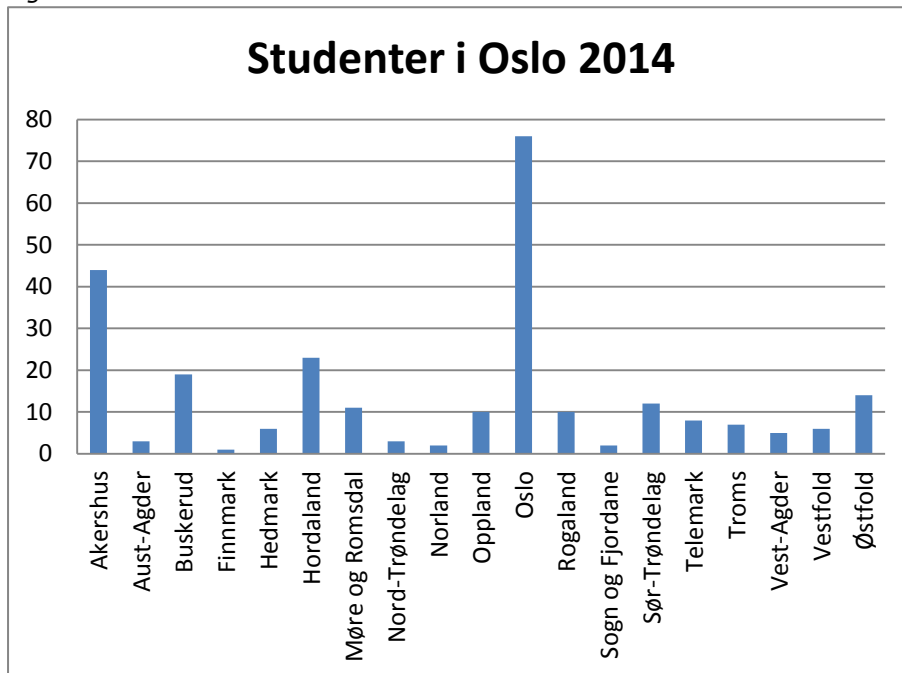

Fylkesvis fordeling blant opptatte studenter - avdelingsnivå

En ting er hva søkerne har som sitt prioriterte studiested ved søknadstidspunktet. Disse tallene angir først og fremst søkerinteressen til våre fire studiesteder og forholdet mellom disse. I konkurransen om studieplassene er det de kvalifiserte søkeres poengsum som er avgjørende for hvilket av de søkte studiestedene den enkelte får plass ved. Nyten man sannsynligvis kan ha av oppstillingene nedenfor er at de gir noen antakelser om i hvor stor grad de uteksaminerte studentene beholdes i studiestedsområdet eller om de vender tilbake til sitt hjemstedsområde, noe som har relevans for rekruttering til ledige stillinger i distriktene.

Nedenfor fremstilles den fylkesvise fordelingen pr studiested blant de søkerne som ble studenter høsten 2014.

Figur 10

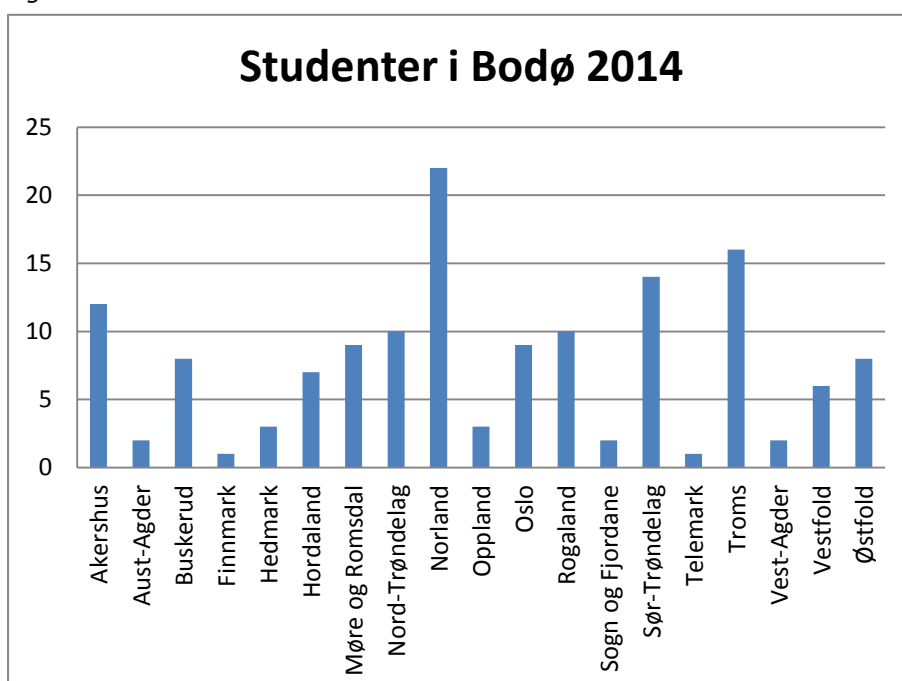

Ved studiested **Oslo** blir den fylkesvise fordelingen av studenter relativt lik med fordelingen av søkere.

Den absolutte hovedtyngden av studenter har opphav fra Oslo og Akershus. Det er ellers et tungt innslag av søkere fra Østlandet, og deretter tall som ligger relativt jevnt for de øvrige fylkene i landet.

I all hovedsak ender man dermed opp med en relativt homogen studentmasse rent geografisk.

Figur 11

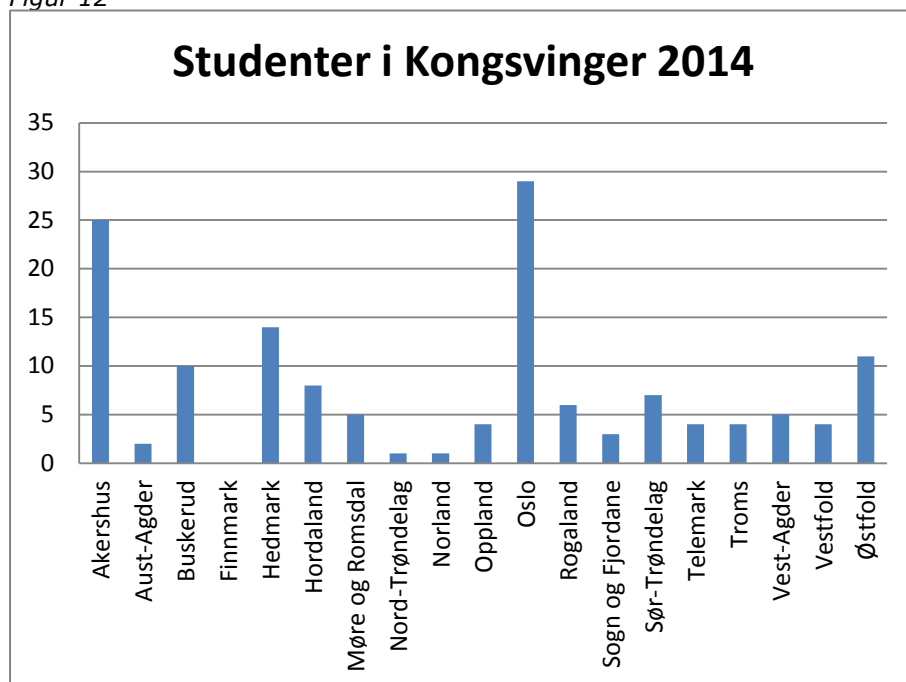

Bodø er en annen historie.

Her er de tyngst representerte fylkene Norland, med en tung representasjon av studenter fra blant annet Akershus og Rogaland.

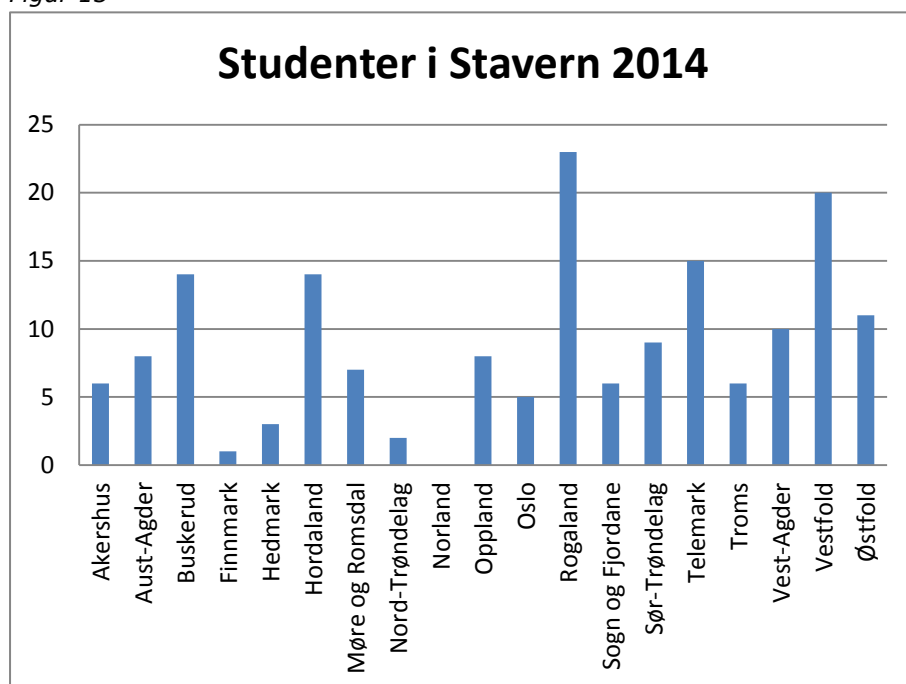
Søkere fra Sør-Trøndelag og nordover, søker seg aktivt til Bodø. Vestlendingene søker seg hvor som helst, mens søkerne fra Østlandet i hovedsak får plass i Bodø pga. at de ikke når opp i konkurransen på sitt primærønske.

Figur 12

Kongsvinger er reserveløsningen for mange søkere fra Oslo og Akershus som har for lav poengsum til å få opptak i Oslo, da dette vil medføre overflytting til Oslo det tredje studieåret.

Figur 13

Stavern er kanskje det studiestedet med den bredeste geografiske spredningen av studenter. Rogalendingene utgjør den største gruppen, tett fulgt av Vestfold og Telemark. Nordland er det eneste fylket som ikke er representert ved avdelingen.

Poenget med fremstillingene ovenfor er å vise at fordelingen av studenter bare til en viss grad henger sammen med fordelingen av søkere, da det avgjørende for tildeling av studiested som nevnt er konkurransepoeng.

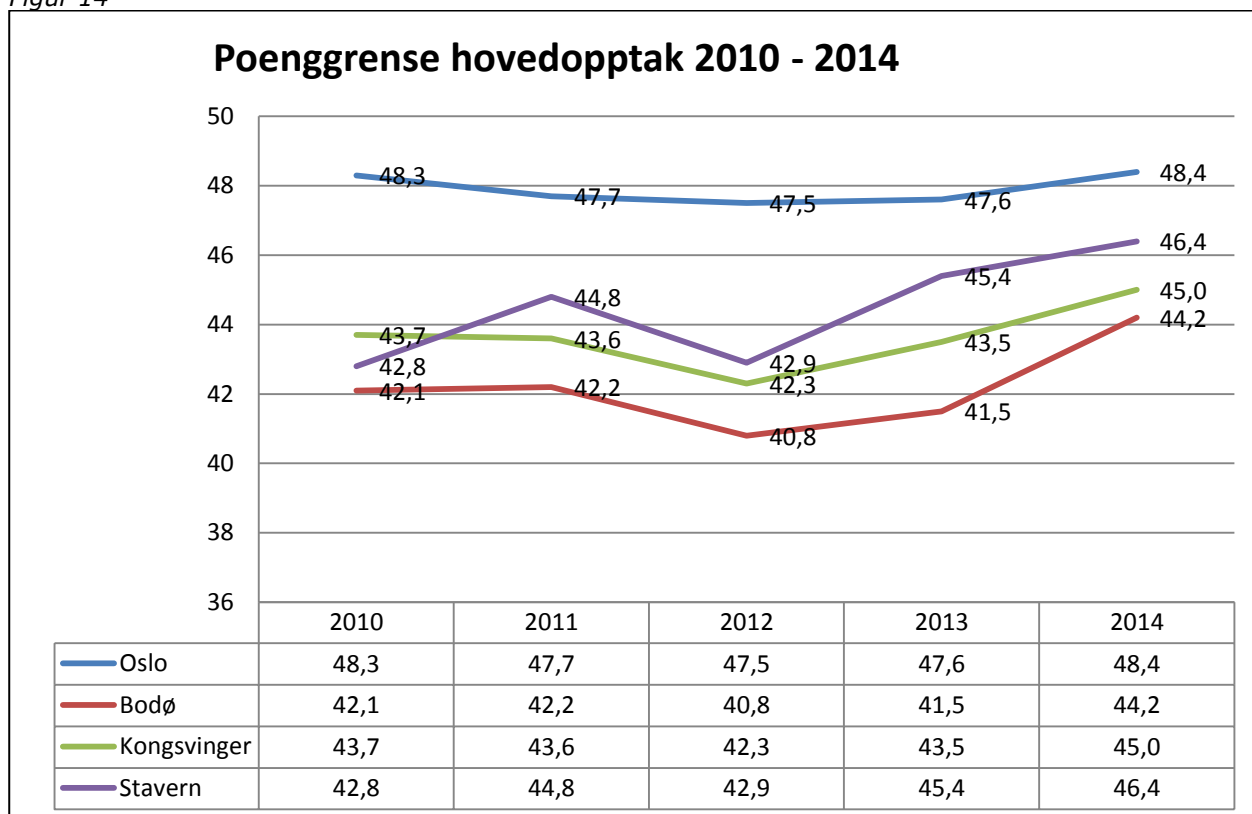
1.2.3 Poenggrenser

Mye av trenden i forhold til antall førsteprioritetssøkere til hvert studiested, ser man naturlig nok igjen i poenggrensene. Siden Oslo har flest førsteprioritetssøkere, er det også her konkurransen om studieplassene er størst. Stavern har etablert seg som den avdelingen med nest høyest poenggrense, mens Bodø ligger lavest. Merk likevel at det er i Bodø poenggrensen har steget mest i år.

Generelt er det antallet kvalifiserte søkere hvert år som har den største påvirkningen på hvor høye poenggrensene blir. Et høyt antall kvalifiserte søkere gjør at konkurransen om studieplassene blir større, og dermed presses poenggrensene oppover. Høye poenggrenser ved opptaket vil med høy sannsynlighet tilsa at studentene har større forutsetning for å oppnå gode resultater gjennom utdanningsløpet – altså er det en sammenheng mellom «inntakskvalitet» og hvor godt studentene gjør det i utdanningen, selv om andre faktorer også påvirker studentenes resultater. Andelen kvalifiserte søkere er adskillig høyere i år enn i fjor. Av de reelle søkerne var 44 % kvalifisert i 2014, mens tilsvarende tall var 40 % i 2013. Samlet konkurrerte 159 flere søkere om studieplassene i år (1061 kvalifiserte søkere i 2014, 902 i 2013).

I 2013 opplevde vi at en stor søkerøkning ikke gav resultater slik at antallet kvalifiserte søkere økte. I år har derimot økte søkerantall gitt effekt i form av flere kvalifiserte søkere, og sammenlignet med fjoråret er denne økningen på hele 18,7 %. Den forholdsvis store økningen i antall kvalifiserte søkere i årets opptak kan først og fremst forklares i justeringer i retningslinjene for vandelsvurderingen. Videre har andelen som har bestått de fysiske testene økt litt, og det samme er også tilfelle når det gjelder andelen som er funnet personlig egnet.

Figur 14

I år så man en økning i poenggrensene ved alle studiesteder, og årets poenggrenser er rekordhøye alle studiesteder. Minst økning så man i Oslo med 0,8 poeng, sammenlignet med fjoråret. Klart størst økning så vi i Bodø, med + 2,7 poeng – som må betraktes som en stor økning (det var også i Bodø søkerantallene økte mest).

Poenggrensen angir den laveste poengsummen som gav studieplass ved det aktuelle studiestedet i hovedopptaket 20. juli, og det presiseres at også studiesteder med lave

poenggrenser har studenter som har hatt en høy poengsum ved inntak. Man skal derfor være forsiktig med å konkludere med at studentmassen ved studiestedene som har de laveste poenggrensene generelt har svakere studentnivå – ved å se på poenggrensene alene. Skal man se nærmere på slike forhold må flere «måleenheter» sees i sammenheng. Nedenfor fremkommer gjennomsnitt og median for de opptatte studentenes poengsum pr sted, som grunnlag for sammenligning studiestedene imellom.

I årets hovedopptak la man seg på en forsiktig linje når det gjaldt antall utsendte tilbud om studieplass⁹, for å sikre at antall studieplasser (720) ikke ble overskredet. Dette medførte gjennomføring av mange suppleringsopptak i perioden 28. juli – 2. september. Ved suppleringsopptak synker poenggrensene, og poenggrensene man endte opp med, er som man ser av tabellen nedenfor, en god del lavere enn i hovedopptaket. Poenggrensen i hovedopptaket fremkommer i parentes i kolonnen: *Poenggrense/laveste poengsum*. Generelt kan man si at jo flere suppleringsopptak fra ventelistene som foretas, jo lavere blir poenggrensene. Politihøgskolen vil derfor vurdere en større «overbooking» ved neste års opptak.

Gjennomsnitt og median

Avdeling	Gjennomsnitt	Median	Poenggrense/ laveste poengsum	Høyeste poengsum
Oslo	52,3	51,6	(48,4) 47,6	63,5
Stavern	49,4	48,2	(46,4) 46,1	62,0
Kongsvinger	46,9	46,1	(45,0) 44,3	62,9
Bodø	46,7	45,5	(44,2) 38,7	58,0

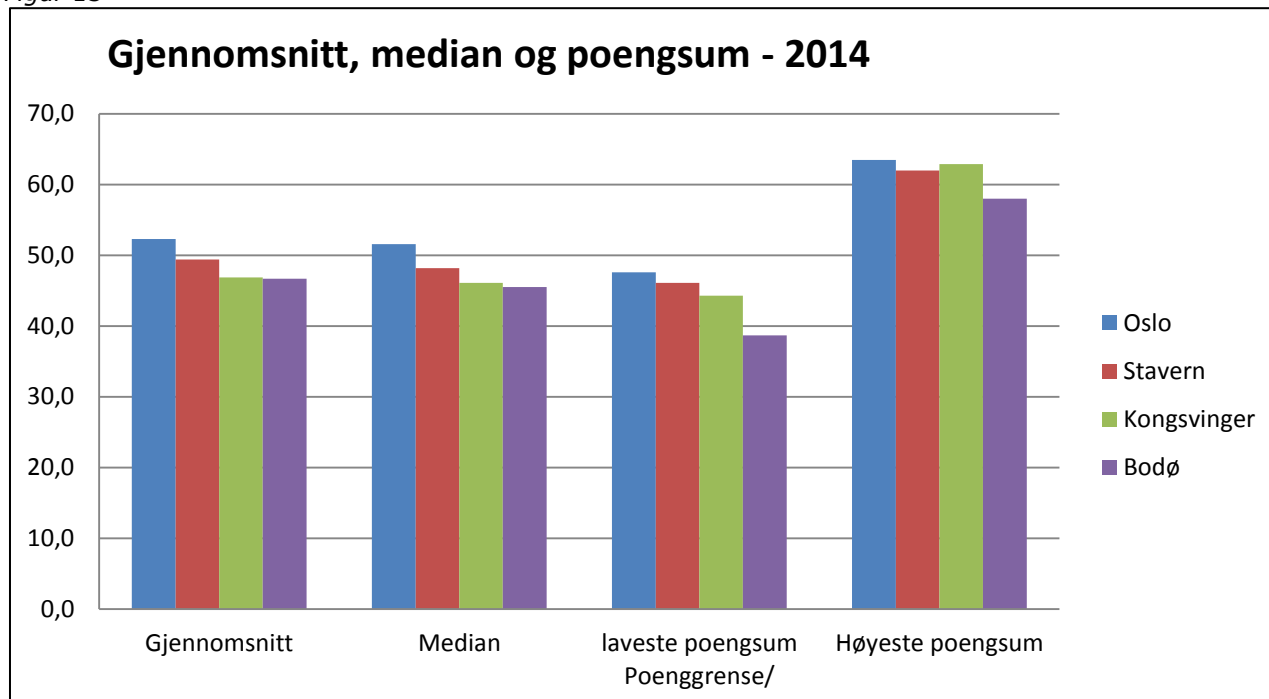
Poenggrensene som er uthevet i tabellen ovenfor er poenggrenser etter siste suppleringsopptak som ble foretatt i begynnelsen av september. Ser vi på høyeste poengsum ved lærestedene (poengsummen til «beste» søker), er denne nokså jevn ved 3 av de 4 avdelingene, med mellom 62 og 63,5 poeng. Hvilken avdeling søkeren med den høyeste poengsummen befinner, er tilfeldig fra år til år.

Gjennomsnittet i søkermassen, er et rent aritmetisk gjennomsnitt av konkurransepoengene søkerne som ble tatt inn hadde. Her begynner man å se et tydeligere skille mellom lærestedene. Tallene sier derimot først noe om fordelingen i et studentkull når man ser det opp mot medianen.

Medianen («midtpunktet» i søkermassen, der halvparten av studentene som er tatt opp ligger over, halvparten under) varierer kraftigere. I Oslo har halvparten av de som ble gitt studieplass mer enn 51,6 poeng, mens medianen i Bodø ligger på 45,5 poeng.

⁹ Det sendes alltid ut fler tilbud enn antall tilgjengelige studieplasser grunnet at noen takker nei til studieplass, og/eller unnlater å møte ved studiestart.

Figur 15

Figuren ovenfor viser sammenhengen mellom de fire «målepunktene» som kan fortelle oss noe om nivået på de søkerne som tas inn. Vi ser at det er en sammenheng mellom poenggrensen og nivået på gjennomsnitt og median. En «løs» slutning er derfor at det «akademiske nivået» på studentene generelt er noe høyere ved de studiestedene som har høy poenggrense i opptaket, men vi må merke oss at da er alle andre faktorer enn karakterer og poeng holdt utenfor – og sammenhengene gir derfor bare begrenset informasjon.

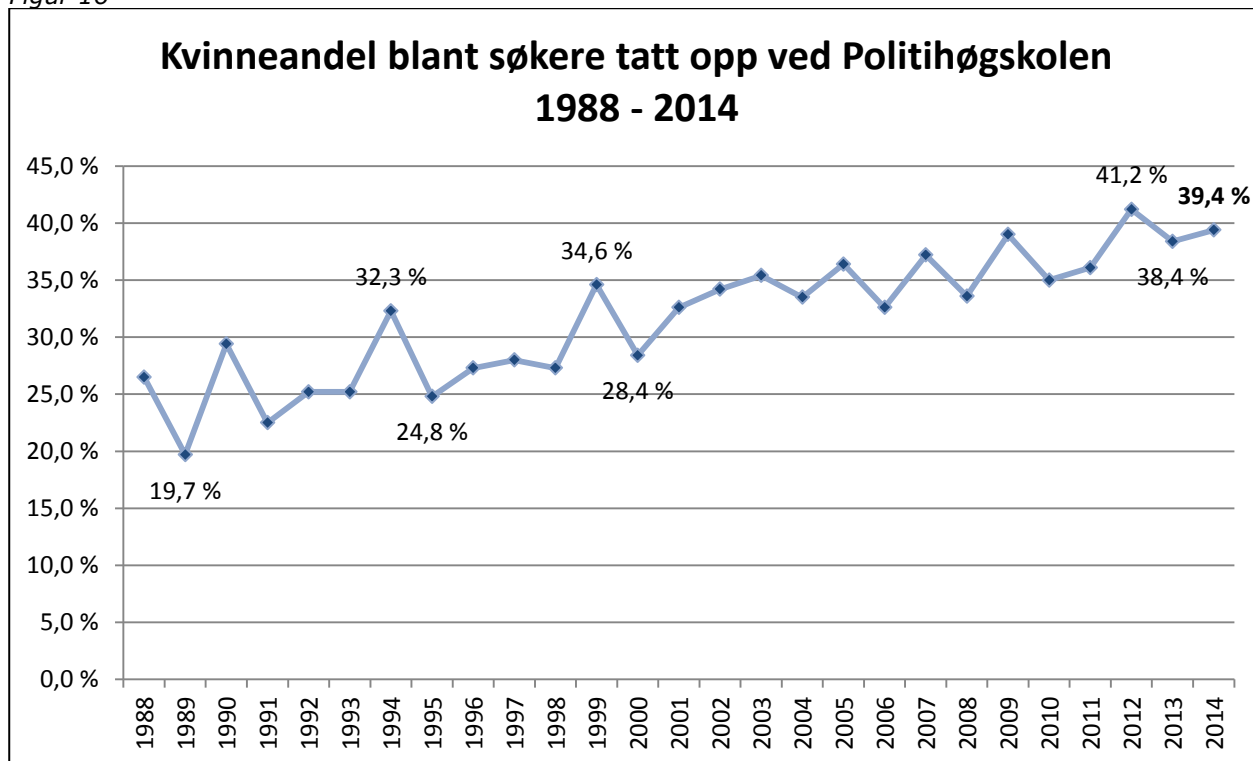
1.2.4 Kvinneandel

Selv om det har vært kvinnelige politibetjenter i Norge siden 1910, er det først fra 1988 at Politihøgskolen har begynt å føre konkret statistikk over dette. 1989 ble dermed det året man også så den laveste registrerte andelen kvinner som ble tatt opp til politiutdanningen, med en andel på 19,7 %. 2012 var første gang Politihøgskolen kunne notere en kvinneandel på mer enn 40 %. Denne kjønnsfordelingen angir også at det etablerte målet om en 40 – 60 % fordeling er nådd.

Kvinneandelen på 40 % er ingen tilfeldighet. Det har i flere år foregått et bredt målrettet arbeid for å øke kvinneandelen ved politiutdanningen. Likestillingsarbeidet i etaten er fortsatt synlig i dag, i form av arbeid med (og kritikk for) andelen kvinnelige ledere i politiet.

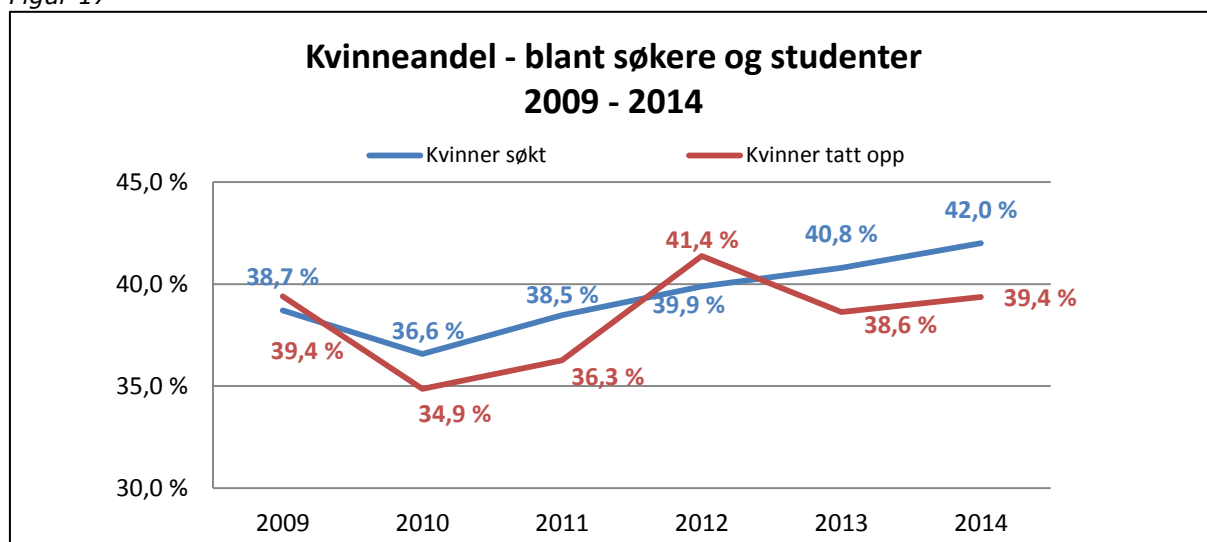
Nøyaktig hva man har gjort for å komme dit man er i dag er ikke lett å spore lenger. Det skrives ikke artikler om hvordan veien vi gikk så ut. Oppmerksomheten er heller rettet mot nye problemstillinger. Dermed har vi heller ikke noen målinger som forteller oss hva som var viktig for at kvinner i stadig økende grad ønsket å søke opptak ved politiutdanningen.

Figur 16

Generelt viser grafen ovenfor en økende kvinneandel over tid. Av en eller annen grunn, har antallet kvinner tatt opp ved utdanningen en linje som oscillerer (varierer/svinger) i perioder, uten at det er noen klar bakenforliggende årsak. Politihøgskolen kunne feire en kvinneandel på over 40 % i 2012. Dette ble fulgt av en liten nedgang (2,8 %) i 2013, men økte deretter igjen til 39,4 % i 2014. Dette ses kun som en naturlig svingning, og disse naturlige svingningene må sees over en periode på flere år.

Figur 17

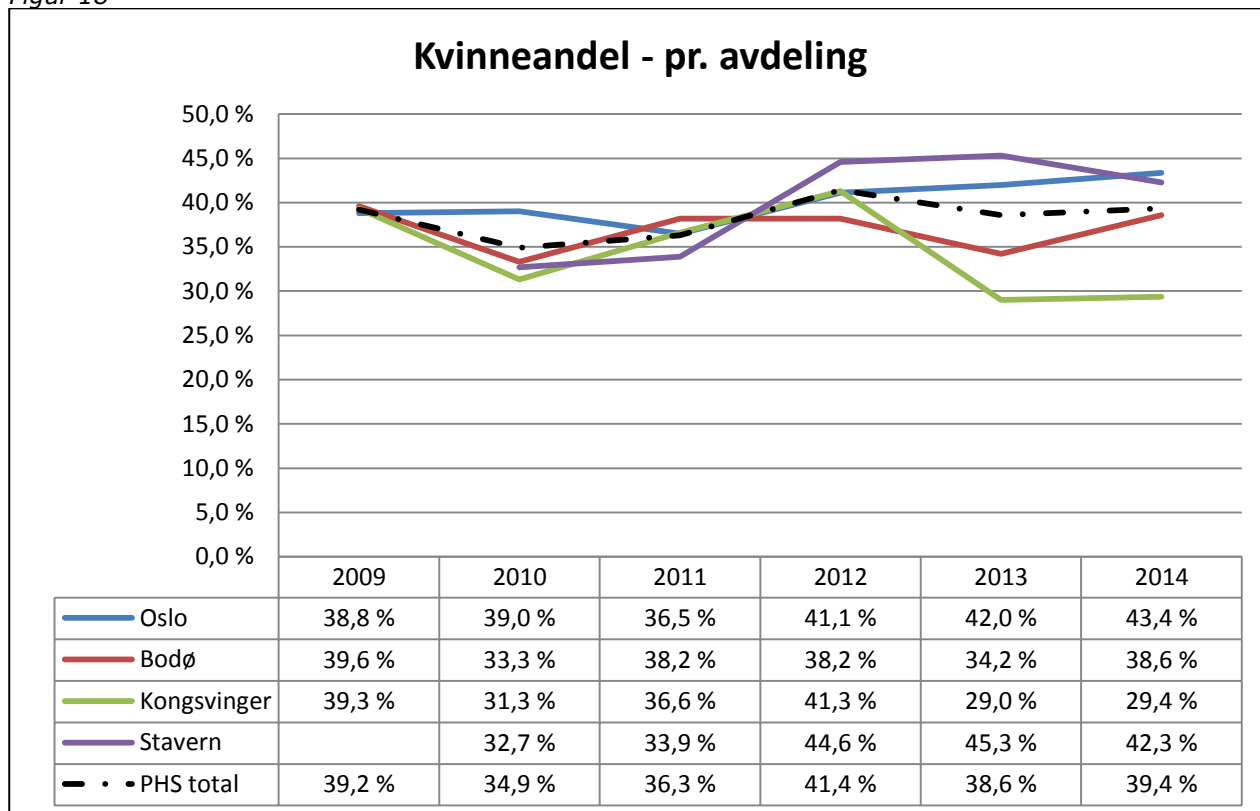

Kvinneandelen blant studenter er tilsynelatende ikke direkte avhengig av andelen kvinnelige søkere. Det er ikke gjort noen spesielle tiltak mellom opptaket i 2011 og 2012 som tilsier at man skal ha en vekst på 5,1 % i antallet kvinner tatt opp ved utdanningen. Veksten i kvinneandelen blant søkere er i samme periode kun 1,4 %.

Andelen kvinner som får opptak ved utdanningen er uforutsigbar fra år til år, og varierer uten direkte sammenheng med søkertall eller justeringer gjort i forhold til vurdering av søkere. Det eneste vi kan si med sikkerhet, er at Politihøgskolen over en lengre periode har hatt en jevn vekst, og at man totalt sett har en god og jevn rekruttering av kvinnelige studenter, om man ser bort fra naturlige svingninger.

Brutt ned på avdelingsnivå ser man at kjønnsfordelingen stort sett er jevn mellom studiestedene. Unntaket er Kongsvinger de siste to årene, som har en overraskende lav kvinneandel (ca. 29 %).

Figur 18

Beregninger gjort for å forsøke å finne grunnen til den unormalt lave kvinneandelen på Kongsvinger, viser at kvinner i større grad enn menn får innfridd studieønskene de har som sitt førstevalg. Bakgrunnen for dette er at kvinner generelt oppnår bedre karakterer i videregående opplæring enn menn. Den største andelen kvinner hadde Oslo og Stavern som sine førstevalg, og endte dermed opp med å få innfridd disse studievalgene, framfor på Kongsvinger. Vi ser av fig. 18 at Oslo og Stavern har høyest kvinneandel med hhv 43,4 og 42,3 prosent.

Totalt sett er kvinneandelen på 39,4 % blant de nye studentene i 2014, mens kvinneandelen blant søkerne var hele 42 % for politiutdanningen samlet. Kjønnsfordelingen blant de kvalifiserte søkerne viser 38,3 % kvinner (og 61,8 % menn), og er hovedforklaringen på at kvinneandelen blant de nye studentene ligger lavere enn blant søkerne.

1.2.5 Søkere med etnisk minoritetsbakgrunn

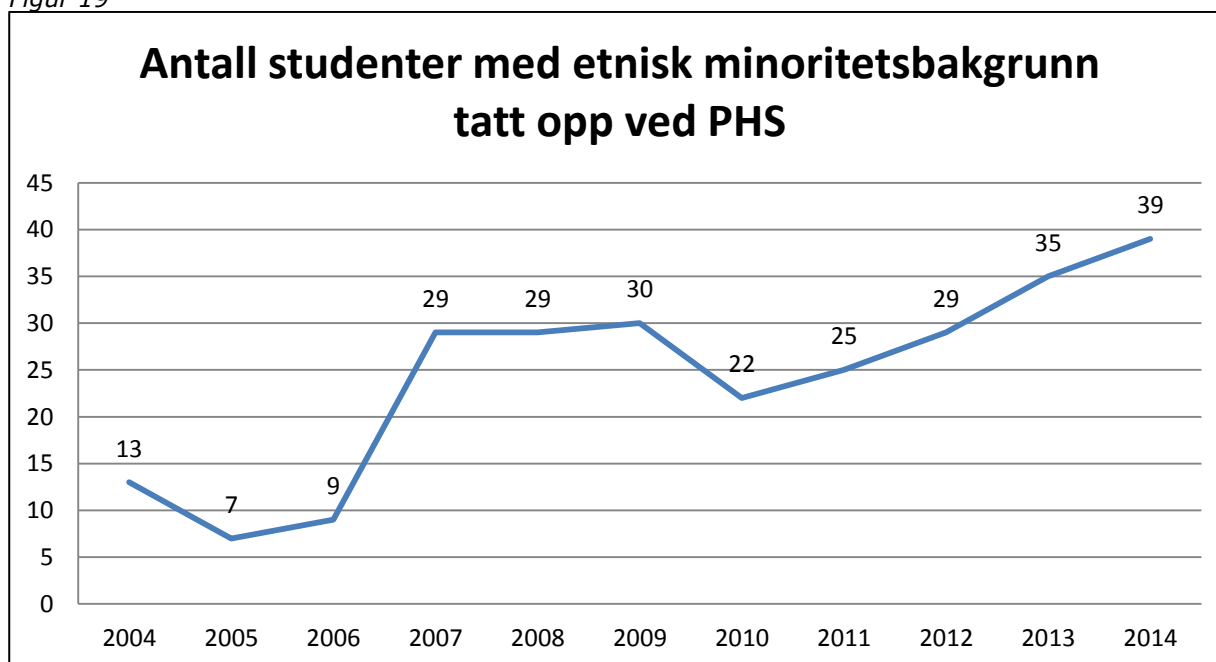
Antallet søkere og studenter med etnisk minoritetsbakgrunn ved Politihøgskolen, er et område der det er mange betraktninger, synspunkter og spørsmål. Det har blitt gjort mange forsøk på å øke antallet studenter med etnisk minoritetsbakgrunn gjennom ulike prosjekter og aktiviteter.

Mange tiltak og løsninger har vært forsøkt, med blandede resultater og varierende popularitet:

- det har vært åpnet for et eget, ekstraordinært opptak for søkere med minoritetsbakgrunn i 1994
- På lik linje med søkere fra geografiske utkanter og kvinner det har det vært åpnet for å dispensere fra to av opptakskravene og/eller poenggrenser for å prioritere søkere som i utgangspunktet ikke har vært kvalifisert for opptak til utdanningen, eller søkere som har vært kvalifiserte men ikke nådd opp i konkurransen (den såkalte 20 % reglen)
- det har vært iverksatt direkte og målrettede tiltak for spesifikt å rekruttere søkere med etnisk minoritetsbakgrunn, bl.a. jevnlig og personlig kontakt med søkere, målrettet kommunikasjon gjennom spesifikke kanaler og i ulike språk, egen informasjonskveld og besøk til skoler med mange elever med etnisk minoritetsbakgrunn.
- det har i perioden fra høsten 2010 fram til dags dato vært arrangert treningsveiledning med ekstra fokus på svømmetrening ved PHS avdeling i Oslo, der søkere med etnisk minoritetsbakgrunn har hatt fortrinnsrett til å delta når det er større interesse enn kapasitet.

Tellingen av søkere med etnisk minoritetsbakgrunn, både i forhold til metode og kriterier, har vært varierende – og påvirker kvaliteten i det tallmaterialet vi har mulighet til å fremstille.

Figur 19

Om man først og fremst ser på de absolutte tallene, basert på statistikker publisert i årsrapportene ved høgskolen de siste 10 årene, ser man at antallet studenter med etnisk minoritetsbakgrunn har vært relativt jevnt i årene 2007-2009, før antallet gikk kraftig ned i 2010, for deretter å stige igjen.

Disse tallene må forstås med bakgrunn i hvordan de ble samlet. Før 2009 var tellingen av antall søkere med etnisk minoritetsbakgrunn basert på opplysninger om fødested/oppvekststed som søker oppga i sin søknad, og eventuelle opplysninger gitt i egenerklæring. Fra og med 2009 begynte man derimot å basere seg på egenerapportering fra søkerne, der opplysningene

ble gitt i omslagsark/følgeskjema som alle søkere må sende inn, og der det var frivillig for søkerne å oppgi om de hadde bakgrunn¹⁰ som:

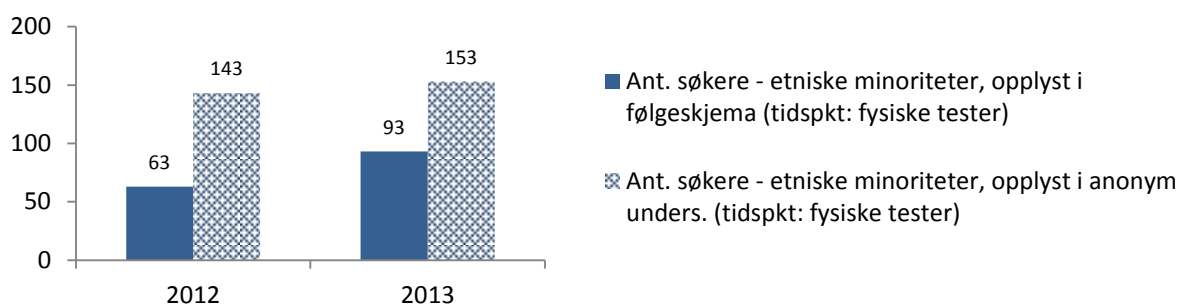
- **Innvandrere:**
norskfødte med innvandrerforeldre, utenlandsfødte med en norskfødt forelder, norskfødte med en utenlandsfødt forelder, utenlandsfødte med norskfødte foreldre
- **Nasjonale minoriteter:**
grupper som har mer enn 100 års tilknytning til Norge: skogfinner, jøder, rom, romani, kven
- **Urbefolkningen:**
den samiske befolkningen i Norge

2010 var det siste året opptaksnemnda hadde mulighet til å gi dispensasjoner fra opptakskravene i forhold til norskkrav, fysiske opptaksprøver og poenggrenser. Fra 2011 og fram til i dag har punkt 4.5 i Regler om opptak til bachelorutdanningen ved Politihøgskolen vært en «sovende» paragraf, og ikke vært benyttet i opptaket. Punkt 4.5 lyder: «Opptaksnemnda kan etter individuell vurdering og på bakgrunn av ønske om å sikre et representativt politi, dispensere fra de spesielle opptakskravene i pkt. 2.1. e – h.»

Underrapportering

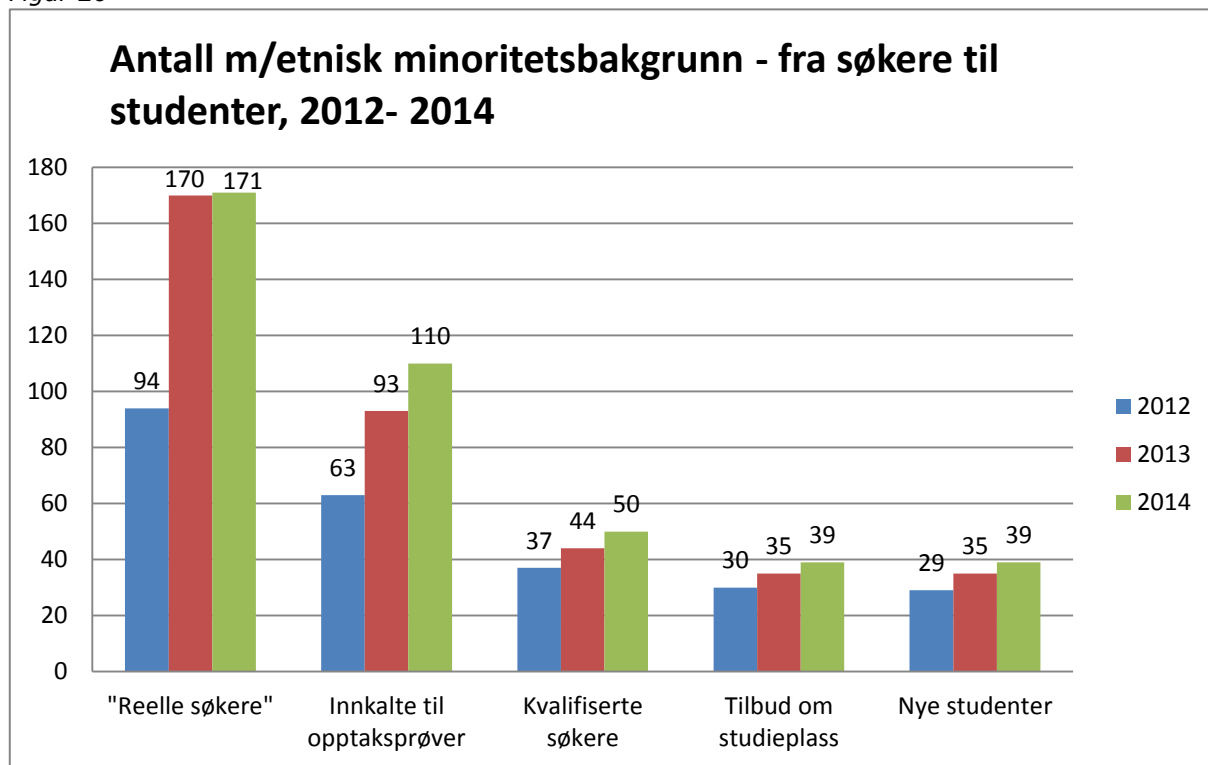
Tallmateriale som fremkommer i fig. 19 er basert på opplysninger søkere oppgir i følgeskjemaet som de sender inn i forbindelse med søknad om opptak til politiutdanningen.

Følgeskjemaene er ikke anonyme, og det er frivillig om man vil gi opplysninger om etnisk bakgrunn. De siste tre årene har Seksjon for opptak og rekruttering, i tillegg til innsamlingen via følgeskjemaet, gjennomført en anonym papirbasert undersøkelse om søkeres etniske minoritetsbakgrunn blant alle som kalles inn til de fysiske opptaksprøvene i mai. Tallene fra de anonyme undersøkelsene i 2012 og 2013 gav et vesentlig høyere tall enn hva som fremkom i følgeskjemaene (tallmaterialet fra den anonyme undersøkelsen i 2014 er dessverre mangelfullt grunnet en glipp ved ett av opptaksstedene). Avvikene gir dermed en sterk indikasjon om at det reelle antallet studenter ved PHS som har etnisk minoritetsbakgrunn er høyere enn tallmaterialet som normalt publiseres.

¹⁰ Definisjoner ihht SSB

Figur 20

Tallene fra egenrapporteringen i følgeskjemaet kan kobles til en spesifikk søker, og spores gjennom hele opptaket. Dermed vet vi nøyaktig hvilke søkere som ble innkalt til opptaksprøver, ble kvalifisert, fikk tilbud om opptak, og til slutt endte opp som studenter. Tallene fra den anonyme undersøkelsen gir oss derimot bare et øyeblikksbilde av antallet søkere med minoritetsbakgrunn (på et gitt tidspunkt i opptaket). Dette tallet forteller oss at vi har en tydelig underrapportering. I den anonyme undersøkelsen oppgir altså flere å ha etnisk minoritetsbakgrunn enn hva tilfellet er i den identifiserbare egenrapporteringen.

Vi vet med andre ord at tallmaterialet for etnisk minoritetsbakgrunn, som er basert på ikke-anonym undersøkelse, sannsynligvis viser lavere tall enn hva som er den reelle situasjonen.

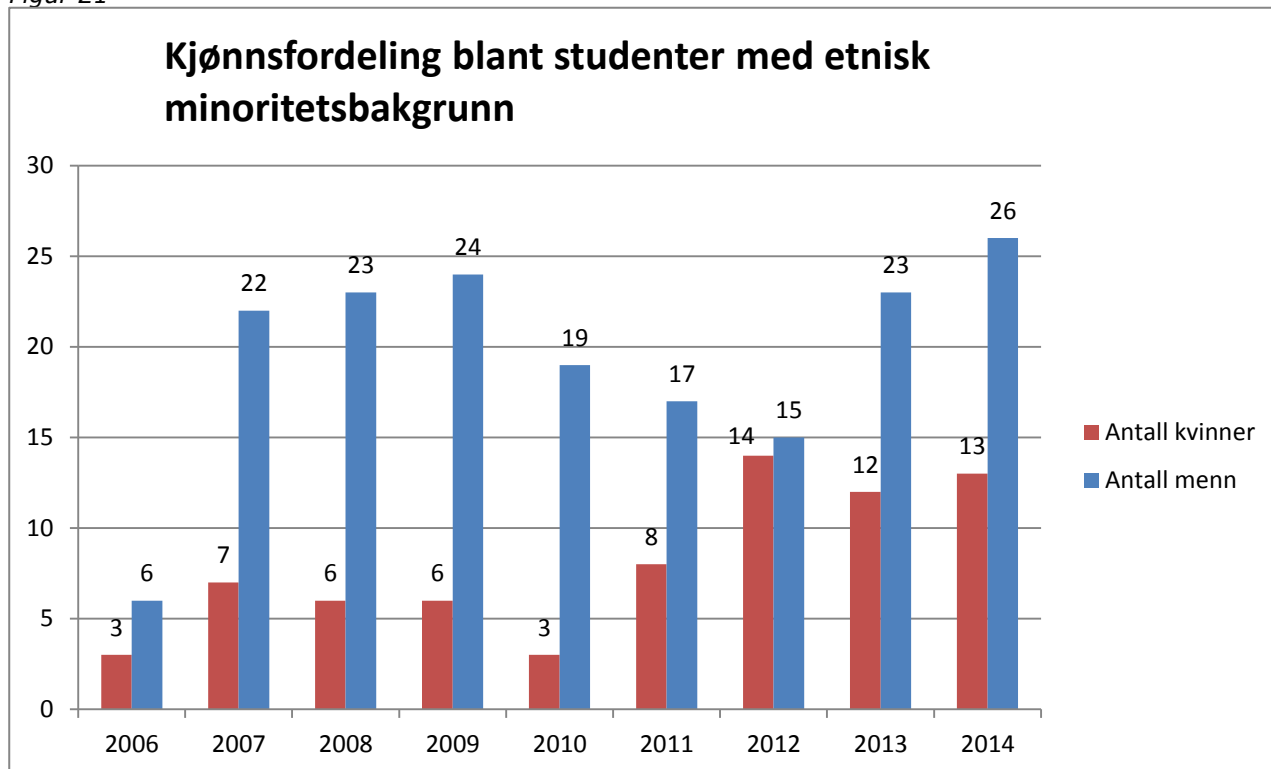
I opptaket 2015 vil vi endre metoden for innhenting og kartlegging av søkere med etnisk minoritetsbakgrunn. Undersøkelsen vil gjennomføres som anonym elektronisk spørreundersøkelse (Questback) som gjennomføres på to telletidspunkter:

- 1) ultimo mars: blant alle registrerte søkere pr 1. mars
- 2) ultimo august: blant alle nye studenter (søkere møtt v/studiestart)

Vi vil med andre ord fra og med neste år bare kartlegge søkerinteressen blant de med etnisk minoritetsbakgrunn (søkertall), og hvor mange av disse som faktisk blir studenter ved politiutdanningen (møttall).

Kjønnfordeling blant opptatte studenter med etnisk minoritetsbakgrunn

Figur 21

Slik det er nevnt under pkt. 1.2.4 (s. 18) har kvinneandelen blant de som er tatt opp til politiutdanningen de siste årene samlet vært oppunder 40 %. Kvinneandelen blant de med etnisk minoritetsbakgrunn er derimot en del lavere.

Av totalt 39 nye studenter med etnisk minoritetsbakgrunn i 2014, var kun 13 kvinner (33 %). I 2013 var tilsvarende tall 12 minoritetskvinner av totalt 35 studenter med slik bakgrunn (34 %), mens andelen kvinner tilbake til 2009 bare var 20 %.

Kvinneandelen blant etniske minoriteter har altså generelt økt de siste fire årene, men ligger fortsatt en del lavere enn kvinneandelen blant søkerne samlet.

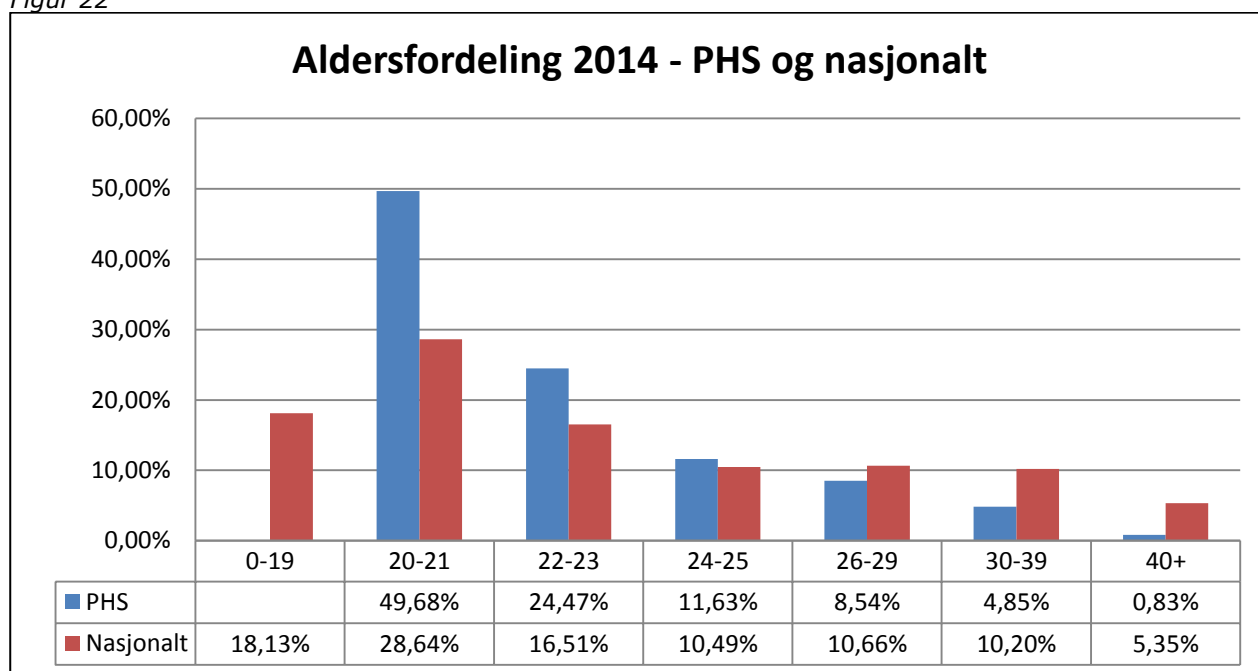
1.3 PHS, nasjonale trender og andre institusjoner

I noen sammenhenger gir det nyttig informasjon å sammenligne egen høyskole med tallmateriale som viser snittall for universitets- og høyskolesektoren, eller ved å sammenligne direkte med utvalgte institusjoner eller studier. Først og fremst er slike sammenligninger nyttige for å undersøke om Politihøgskolen skiller seg fra andre institusjoner på vesentlige punkter når det gjelder søkere og søkerinteresse, og om større kunnskap om søkerne våre kan gi økt mulighet til å lykkes i den strategiske planleggingen av rekrutteringsarbeid og målgruppetenkning. I tillegg vil man ved å sammenligne utvikling i søkertall få et bilde av Politihøgskolens «konkurranseskraft» i utdanningsmarkedet, og om vi over tid styrker eller svekker vår posisjon som attraktiv utdanningstilbyder i den nasjonale konkurransen om studentene.

I dette kapitlet er det forsøkt å løfte frem noe informasjon som kan være egnet til å sette fokus på tematikken ovenfor. Vi har valgt å trekke frem sammenligninger med nasjonale snittall for aldersfordeling, kvinneandel, andel kvalifiserte og andel som svarer ja til studieplass, i tillegg til å gjøre noen sammenligninger med utvalgte utdanninger ved andre institusjoner¹¹.

1.3.1 Fordeling alder og kjønn – sammenlignet med nasjonale tall

Figur 22

Aldersfordelingen blant Politihøgskolens søkere skiller seg ikke vesentlig fra det som er situasjonen for øvrige høyskoler og universitet. Søkerne våre (med unntak av aldersgruppen 20-21) følger normalfordelingen i landet når det gjelder søkergrupper under 30 år.

Kravet om at søkere må være minst 20 år det året de søker om opptak, utelukker den yngste aldersgruppen som søker seg til høyere utdanning, og fører dermed til at man har et overskudd av potensielle søkere som kan søke opptak første gang det året de fyller 20, og vi ser at andelen 20-åring ligger godt over det nasjonale tallet. Vi kan si at denne gruppen akkumuleres av de som når de er 19 år har bestemt seg for å søke politiutdanning, i tillegg til de som tar dette valget som 20-åring.

¹¹ Kilde: Samordna Opptak

Den mest markante forskjellen finner man i toppen av tabellen. Politihøgskolen rekrutterer betraktelig færre studenter i alderen 40+ enn det som er vanlig ved andre Høgskoler og universitet, og har dermed en mer homogen studentmasse aldersmessig, enn hva tilfellet er ved mange andre læresteder.

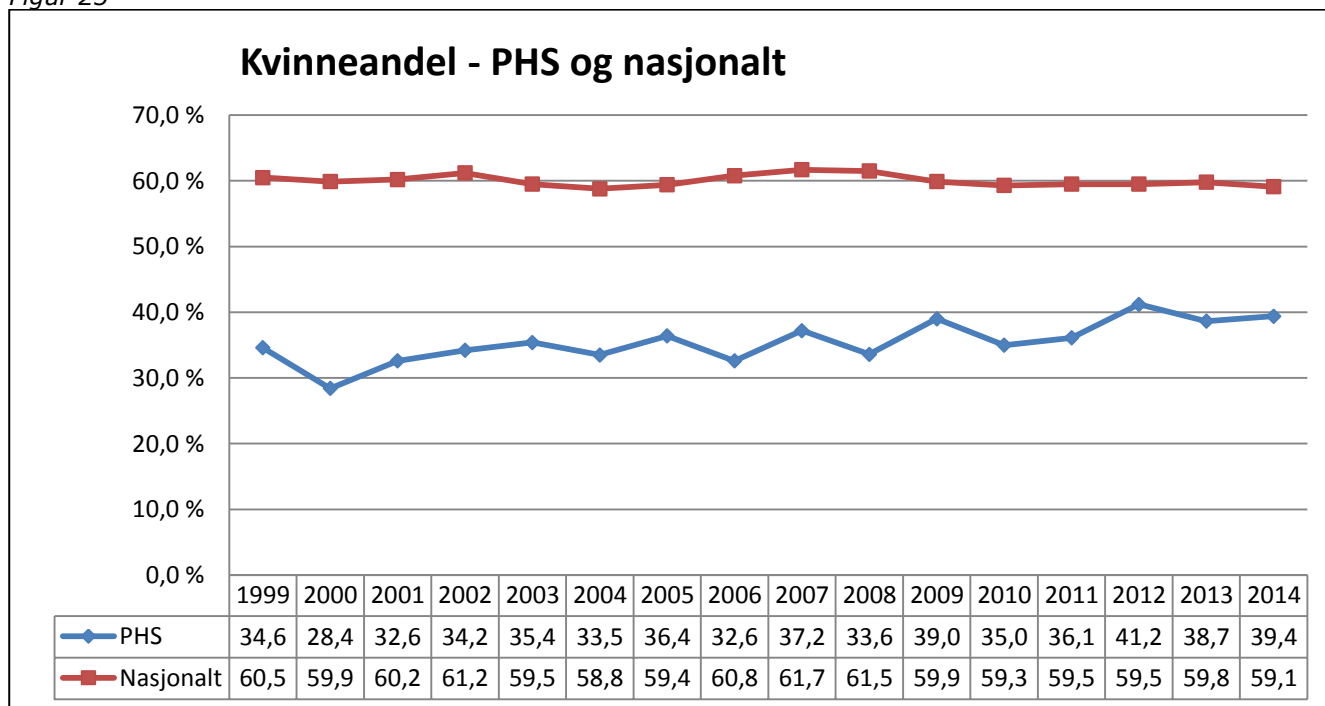
Dette er også naturlig, med tanke på at det dreier seg om en profesjonsrettet høgskoleutdanning, rettet mot et yrke som har en av de laveste pensjonsaldrene i Norge.

Vi kan kort konkludere med at PHS generelt har en yngre søker- og studentgruppe, enn andre institusjoner/snitt for sektoren. Dette understreker også betydningen av å målrette rekrutteringsarbeid gjennom de kanaler der unge mennesker befinner seg, eksempelvis via sosiale medier. Rekrutteringen må også ha fokus på hvordan ulik informasjon formidles til en ung søkergruppe, i forhold til blant annet språk og innhold.

Kvinneandel

Kvinneandelen ved politiutdanningen har blitt nevnt tidligere (pkt 1.2.4). Universitets- og høgskolesektoren forøvrig preges av en kvinneandel som ligger adskillig høyere enn det man finner ved PHS. På landsbasis utgjør kvinnene den største andelen i høyere utdanning, med en stabil fordeling på 60 % kvinner og 40 % menn (motsatt av PHS med 40 % kvinner og 60 % menn).

Figur 23

Høy nasjonal kvinneandel er i tråd med gjennomføringsstatistikkene for videregående skole, som viser at kvinner i større grad enn menn velger studieforberedende utdanninger (studieretninger som gir generell studiekompetanse), og i tillegg har høyere grad av gjennomføring og oppnår høyere karakterer enn menn.

Politihøgskolens kvinneandel skiller seg, ikke overraskende, fra bildet ellers i sektoren. Dette betyr at politiutdanningen og yrket fortsatt oppleves mer attraktivt blant menn enn blant kvinner. Om dette eventuelt bør påvirke til at vi blir flinkere å markedsføre f.eks. omsorgsdimensjonen i yrket eller den store bredden i oppgaver man kan ha i politiyrket, er umiddelbart ikke lett å vite. Poenget er at kunnskapen kan gi motivasjon til å løfte frem og drøfte slike betraktninger i enda større grad i høgskolens rekrutteringsarbeid.

1.3.2 Søkertall, kvalifiserte og svarprosent – sammenlignet med utvalgte utdanninger

Søkertallene for Politihøgskolen var som tidligere nevnt rekordhøye både i 2013 og i 2014 med en økning på hhv 18 % og 4,3 % pr 1. mars, mens økningen i søkere til høyere utdanning på landsbasis kun var 1,2 % i 2013 og 2,3 % i 2014. Politihøgskolen utmerker seg med andre ord nasjonalt, i kampen om å tiltrekke seg søkerne.

Politihøgskolen tilbyr en utdanning som er relativt unik i forhold til andre universitet og høyskoler. Dermed er det vanskelig å vite hvilke institusjoner og utdanninger vi bør sammenligne oss med. Tar vi utgangspunkt i opptakskrav som utvelgelseskriterium, er det kun Luftfartsfag ved Universitetet i Tromsø (trafikkflygerutdanning) som har en lignende ordning, med blant annet medisinske krav og krav til egnethet for opptak¹².

Søkertall som grunnlag for utvalget av utdanninger

For å få et bredere sammenligningsgrunnlag har vi valgt å benytte søkertall som utvelgelseskriterium for sammenligning. Målt i antall førsteprioritetssøkere har politiutdanningen ved studiested Oslo etablert seg **blant de 10 mest attraktive studiene** i landet¹³, og det synes derfor naturlig å gjøre sammenligninger med andre gjenganger-studier som befinner seg i denne «ti på topp»-gruppen. Utvalget gir et greit antall andre institusjoner å måle seg opp mot: Flygerutdanningen ved UiT, Arkitektutdanningen ved Arkitekthøgskolen, Siviløkonomutdanningen ved Norges Handelshøgskole, samt Jus og Medisin ved Universitetet i Oslo¹⁴.

Det finnes dessverre ingen god grafisk måte å framstille gruppen *mest populære utdanninger* på fra år til år, og har derfor fremstilt dette i tabellform i vedlegg 1a. Tabellen i vedlegget viser de 10 mest populære studiene for årene 2009-2014, med antall førsteprioritetssøkere. Polititidningen i Oslo hadde da søknadsfristen utløp 1. mars. Studien er rangert etter antall førsteprioritetssøkere. Polititidningen i Oslo plasserer seg i spennet mellom 1. og 4. plass på de rangerte oversiktene de nevnte årene.

Sammenligning - andel kvalifiserte søkere

Det er en stor grad av variasjon mellom de forskjellige studiene som inngår, og deres opptakskrav:

- Siviløkonomutdanningen og Jus krever kun generell studiekompetanse for å kvalifisere for opptak.
- Medisinutdanningen har krav til realfag, med matematikk, fysikk og kjemi.
- Luftfartsfag har både medisinske krav og egnethetstester
- Arkitekthøgskolen har opptaksprøver i form av en hjemmeoppgave som skal sendes inn til vurdering, og et arbeid som skal gjennomføres i løpet av en dag med opptaksprøver ved skolen.

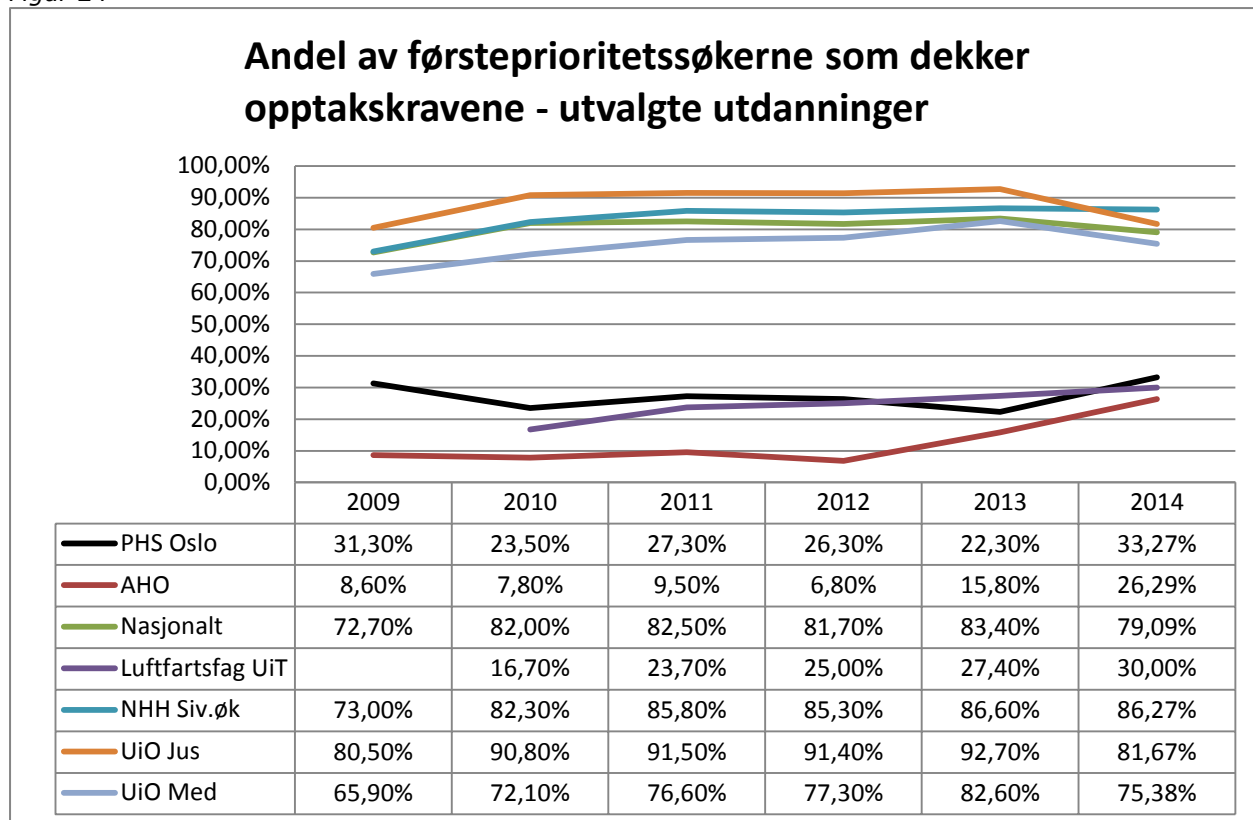
Ulikheter i opptakskrav vil bety at andel kvalifiserte søkere vil variere kraftig.

¹² Forsvarets høgskole er en naturlig institusjon å sammenligne med, men da de ikke inngår i Samordna opptak mangler nødvendig tallmateriale

¹³ Slike oversikter publiseres i media etter at den ordinære søknadsfristen har gått ut 15. april. Siden PHS har søknadsfrist 1. mars, og alltid har frafall i antall søkere frem mot 15. april (grunnet manglende innsendinger av dokumentasjon) vil tallene som publiseres være noe feilaktige i nasjonale oversikter

¹⁴ Det mest spennende å sammenligne seg med, vil være de utdanninger som flest søkere til politiutdanning søker i tillegg til politi (enten som høyere eller lavere studieønske). Disse vil være våre mest reelle konkurrenter i utdanningsmarkedet. Pr nå har vi ikke mulighet til å fremskaffe tallmateriale som gir slik informasjon.

Figur 24

Som kjent, og slik fig. 24 viser, har PHS en lav andel søkere som blir kvalifisert i opptaket. Ovenfor inngår kun tall for politiutdanningen i Oslo, og vi ser at andelen kvalifiserte førsteprioritetssøkere i 2014 var på drøyt 33 %¹⁵. Vi ser også at andelen kvalifiserte søkere er lavere ved arkitektutdanningen (AHO) og ved Luftfartutdanningen, enn ved politiutdanningen i Oslo. Felles er at disse har egnethetsvurdering og/eller opptaksprøver, og at dette gir store utslag i sammenligning med utdanninger som ikke har slike krav.

Vi ser at de øvrige tre utdanningene vi har valgt i sammenligningen har en kvalifisertandel på 75 % og høyere. Opptakskravene til disse utdanningene oppnås via videregående opplæring, og det er først og fremst stor konkurranse om studieplassene og dermed høye poenggrenser som er utfordringen for søkerne. På landsbasis ligger andelen kvalifiserte søkere til høyere utdanning mellom 73 og 83 % i perioden 2009 – 2014.

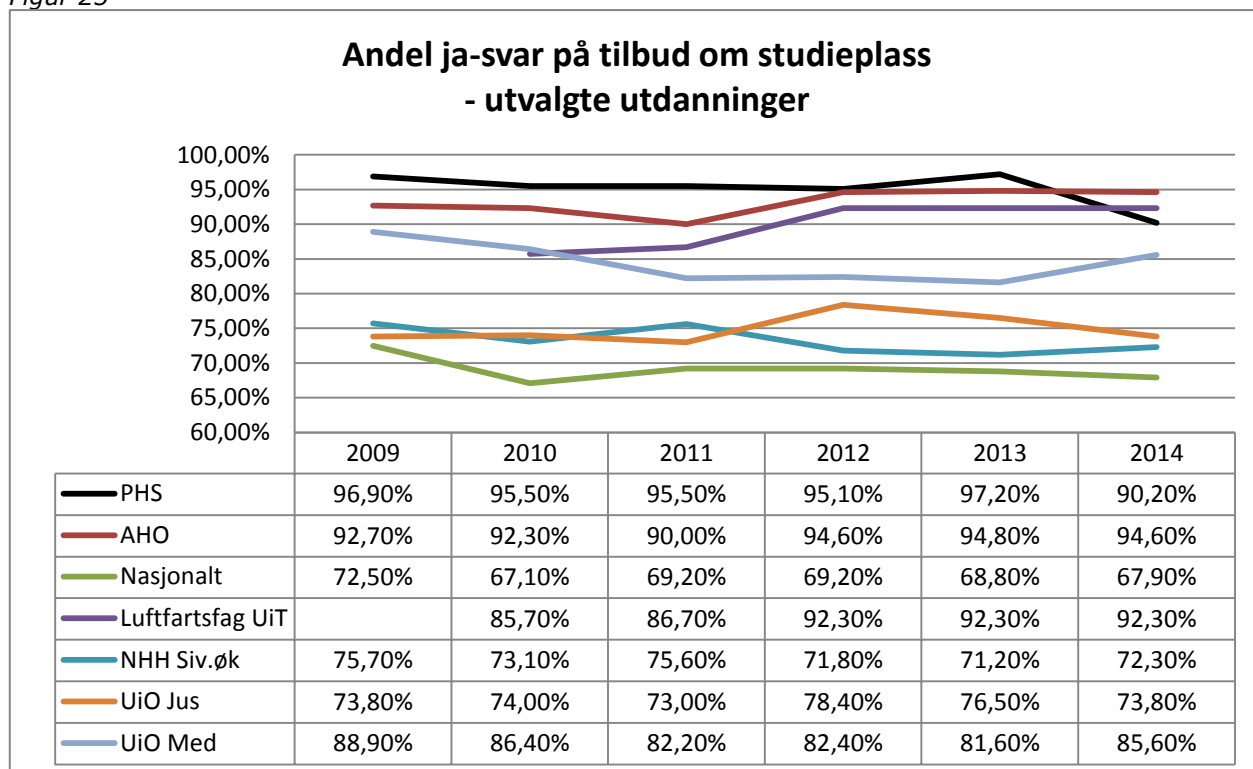
Generelt, og naturlig nok, betyr opptaksprøver en «utsiling» av søkere som medfører at andelen som blir kvalifisert reduseres betydelig.

Sammenligning - andel som takker ja til studieplass

I sammenligning med de relativt prestisjefulle studiene vi har valgt ut, kan Politihøgskolen skilte med en ja-svar prosent som konsekvent ligger blant de høyeste i landet.

¹⁵ Andelen kvalifiserte søkere er beregnet ut fra søkertall per 1. mars.

Figur 25

De samme utdanningene som har opptakskrav som medfører at en lav andel søkere blir kvalifisert for opptak, er de samme utdanningene som topper ja-svar statistikkene (mellom 90 og 95 % tar i mot studieplassen). Alt i alt tyder det på at studentene som kommer gjennom nåløyet, er svært motivert for å begynne på studiet. Til sammenligning er snittet på landsbasis at kun 67,9 % av de som tilbys studieplass takker ja til plassen.

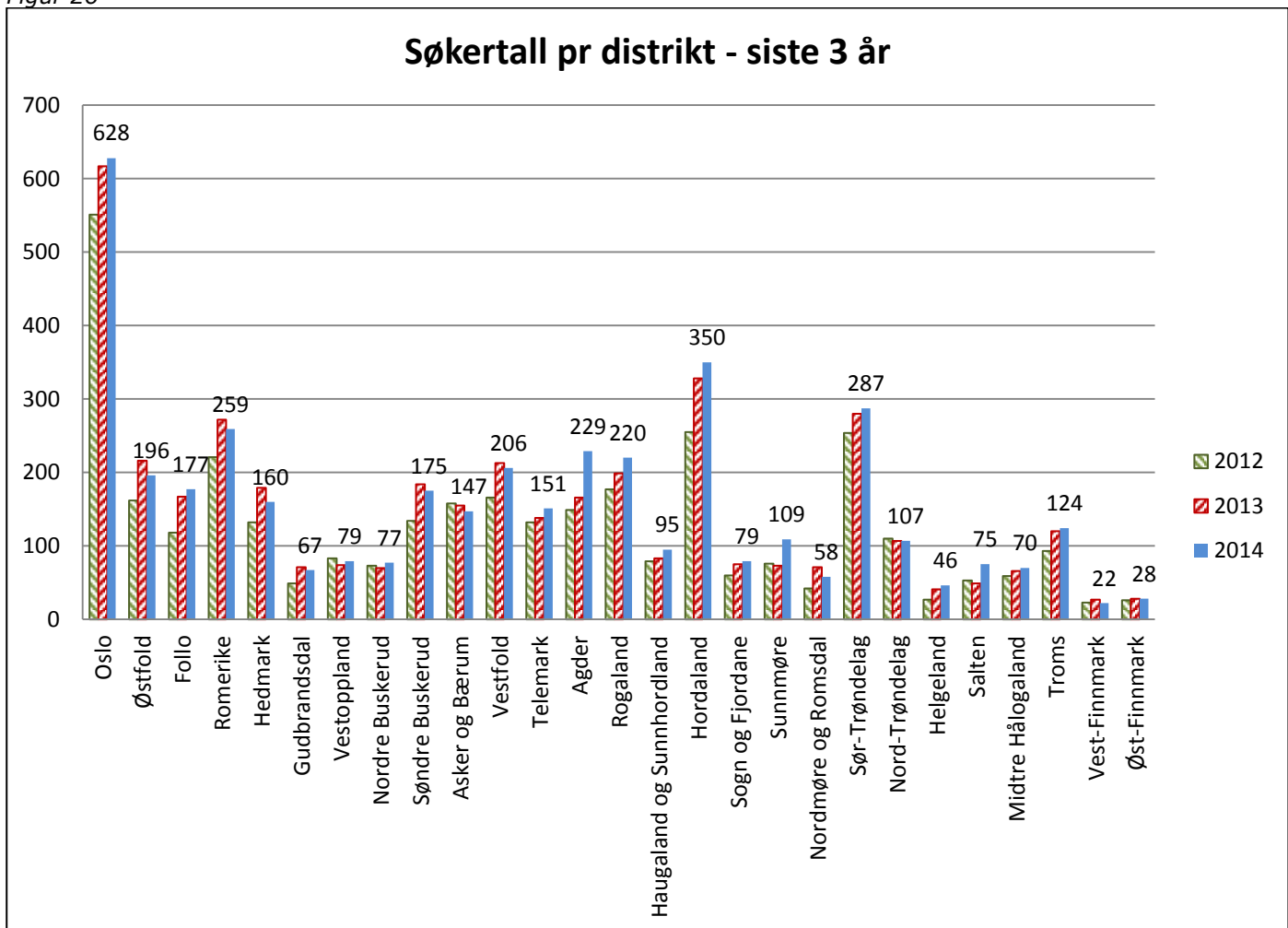
Kort kan vi si at en høy svarprosent ved PHS generelt tyder på at søkere til politiutdanningen gjør et bevisst studievalg når de søker opptak. Nedgang i årets ja-svar prosent, sammenlignet med tidligere år –skyldes de mange suppleringsopptakene i år. Suppleringsopptak påvirker naturlig at andelen ja-svar går ned.

1.4 PHS og distriktene

Spesielt for det enkelte politidistrikt har det interesse å vite hvor mange søkere det er til politiutdanningen fra eget og nærliggende distrikt. Dette har selvfølgelig interesse fordi politidistriktene deltar i rekrutteringsarbeidet, men ikke minst fordi dette er indikatorer på fremtidig tilgang på arbeidskraft. Rekrutteringsansvarlige ute i politidistriktene deltar årlig på rekrutteringsseminar som arrangeres av Studieavdelingen, der de får presentert tallmateriale for det enkelte politidistrikt og slik er godt kjent med aktuelle tall.

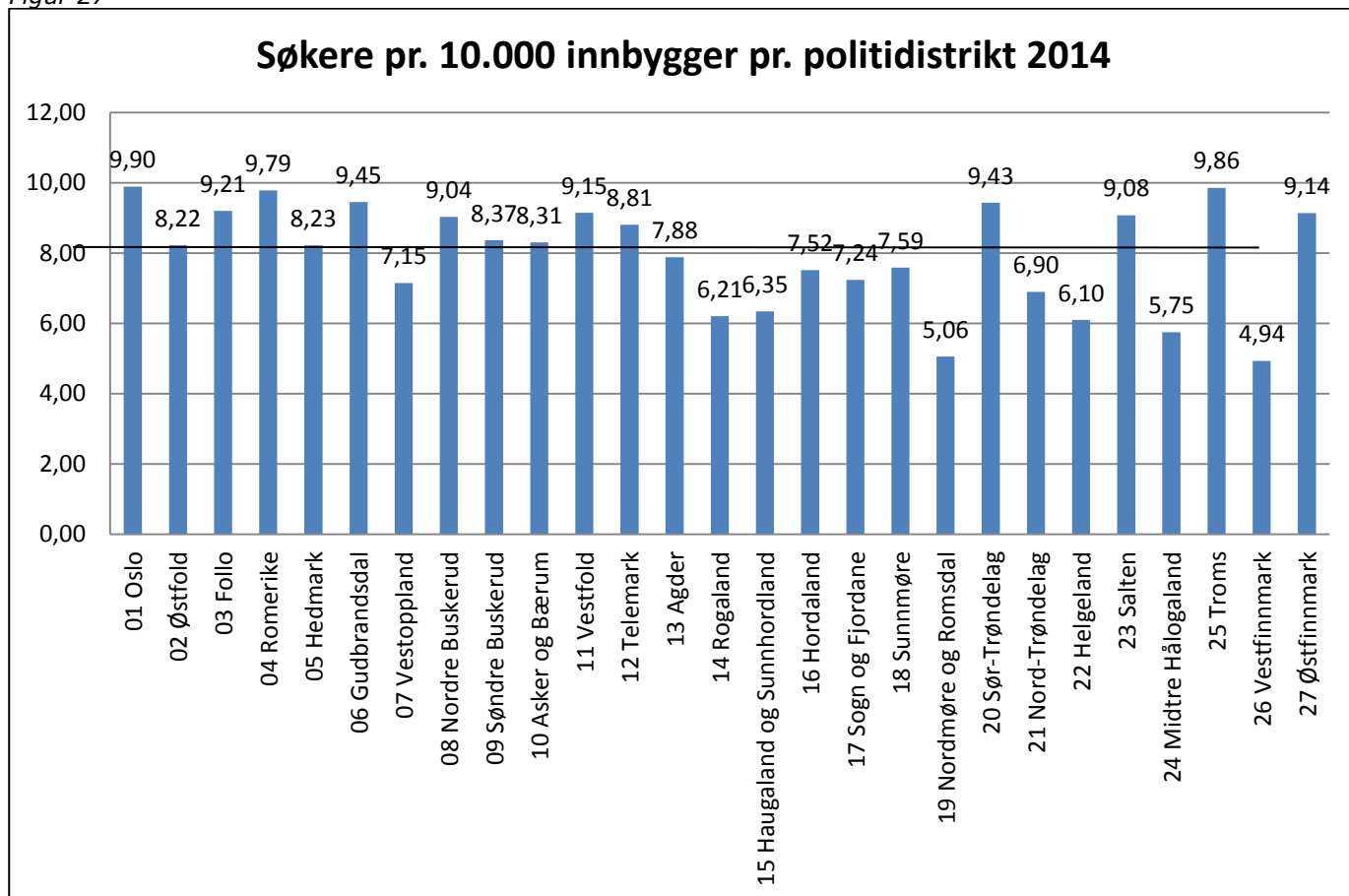
Vi har funnet det hensiktsmessig å kun presentere en avgrenset del av denne type tallfremstillinger i rapporten.

Figur 26

Av oppstillingen ser vi at Oslo, Hordaland og Sør-Trøndelag er de politidistriktene som har flest søkere til politiutdanningen, mens Vest-Finnmark og Øst-Finnmark har færrest. Hvorvidt søker tallene skal anses som gode eller dårlige, vil ikke være mulig uten å ta hensyn til folketallet i det enkelte distrikt. Nedenfor er søker tall satt i sammenheng med folketall, og «søkere pr. 10.000 innbyggere» benyttet som en indikator, da dette gir et bedre bilde av hvor god rekrutteringen har vært.

Figur 27

Hvilke politidistrikt som har sterke og svake søkertall er forholdsvis uendret over tid. En gjennomgående trend de siste årene, er lave søkertall fra Sørlandet, Vestlandet, og Nord-Norge med unntak av Troms (og Østfinnmark siste tre år), mens Østlandet og Trøndelag stort sett har jevnt gode tall.

Søkertall påvirkes av flere faktorer. Vestlandet ligger langt fra politihøgskolens studiesteder, og søkerne herfra må dermed reise langt for å ta politiutdanning. Samtidig vet man at petroleumsrelaterte utdanninger ved f.eks. Universitetet i Stavanger og NTNU tiltrekker seg mange av søkerne herfra.

En faktor man må ta hensyn til i Nord-Norge, og særlig Finnmark, er at gjennomføringsgraden i videregående skole er lav. I Finnmark var andelen som gjennomførte videregående opplæring på studieforberedende linje på normert tid, 70,1 % i 2012, og 75,1 % i 2013. Tilsvarende tall for landet samlet var henholdsvis 81,3 % og 82,4 %¹⁶.

Rogaland og Vest-Agder, som har høyest gjennomføringsgrad i videregående, har til sammenligning 87,5 % og 86 % som fullfører på normert tid.

¹⁶ <https://skoleporten.udir.no/>

2. DEL II – ETTER- OG VIDEREUTDANNING (EVU)

Politi- og lensmannsetaten (PHS) har blant annet i oppgave å gi etter- og videreutdanning til ansatte i politi- og lensmannsetaten. Politidistrikt og særorgan innstiller egne ansatte for å ta etter- og videreutdanning ved PHS, på bakgrunn av sitt kompetansebehov. Når begrepet søkere/søkermassen benyttes i denne rapporten i forbindelse med EVU, er dette gjennomgående et uttrykk for hvor mange egne ansatte det enkelte distrikt og særorgan ønsker at skal tas opp på aktuell utdanning. Med andre ord representerer begrepet søkere *antall innstilte søkere* fra arbeidsgiver.

Studieavdelingen ved Seksjon for opptak og rekruttering har i oppgave å administrere opptaket, vurdere innstilte søkere mht. kvalifikasjoner (at opptakskrav dekkes), samt fordele studie plassene i samarbeid med fagansatte ved Avdeling for etter- og videreutdanning, slik at kompetansebehovet i etaten hensyntas best mulig. Av søkere til etter- og videreutdanning utgjør ansatte i politidistriktene 84 % av det totale antallet søkere, og alle politidistriktene er representert. I tillegg til å sørge for kompetanseheving til etaten tilbys også noen etter- og videreutdanninger til ansatte i etater/institusjoner utenfor politietaten (Brannvesen, Forsvaret, Skatteetaten ol). Hvordan studie plassene ved etter- og videreutdanninger er fordelt mellom politidistriktene, særorganer og andre etater, fremkommer i pkt. 2.3 (fra side 52).

Antallet innstilte søkere og antallet som tas opp til EVU-utdanninger har økt gradvis, og til dels kraftig de siste årene. Utviklingen de siste fem årene er forsøkt vist i punkt 2.1. I løpet av studieåret 2013/2014 er det gjennomført 57 opptak til 47 ulike etter- og videreutdanninger (noen studier igangsettes flere ganger i løpet av ett studieår), og samlet er 1 714 søkere tatt opp til disse utdanningene.

Studieåret 2009/2010 tok seksjonen i bruk FS (Felles studentsystem) for registrering og behandling av søkere, og man forsøker nå å rendyrke FS som saksbehandlersystem. Dette sikrer et felles system som gjør nødvendig informasjon lettere tilgjengelig for saksbehandlere, og ikke minst er det et felles system av stor betydning for produksjonen av valid statistikk for søker- og studentdata. Foreløpig er vi ikke helt i mål med å organisere opptaket til alle etter- og videreutdanninger via FS¹⁷, og vil det kommende året ha som mål å implementere alle hundeutdanningene inn under den etablerte opptaksmodellen for EVU-opptaket, inkludert bruk av FS og søknadsweb (elektronisk søknadsregistrering).

All data som presenteres i denne rapportdelen er hentet ut fra FS, samt fra data-innsamling gjennom elektronisk søknadsregistrering (EVU søknadsweb).

Fra side 33 til 42 ser vi på utviklingen innen etter- og videreutdanning de 5 siste årene, deretter følger tall og analyser for studieåret 2013/2014.

¹⁷ Unntak gjelder for utdanninger hvor identiteten til søkere og studenter må skjermes

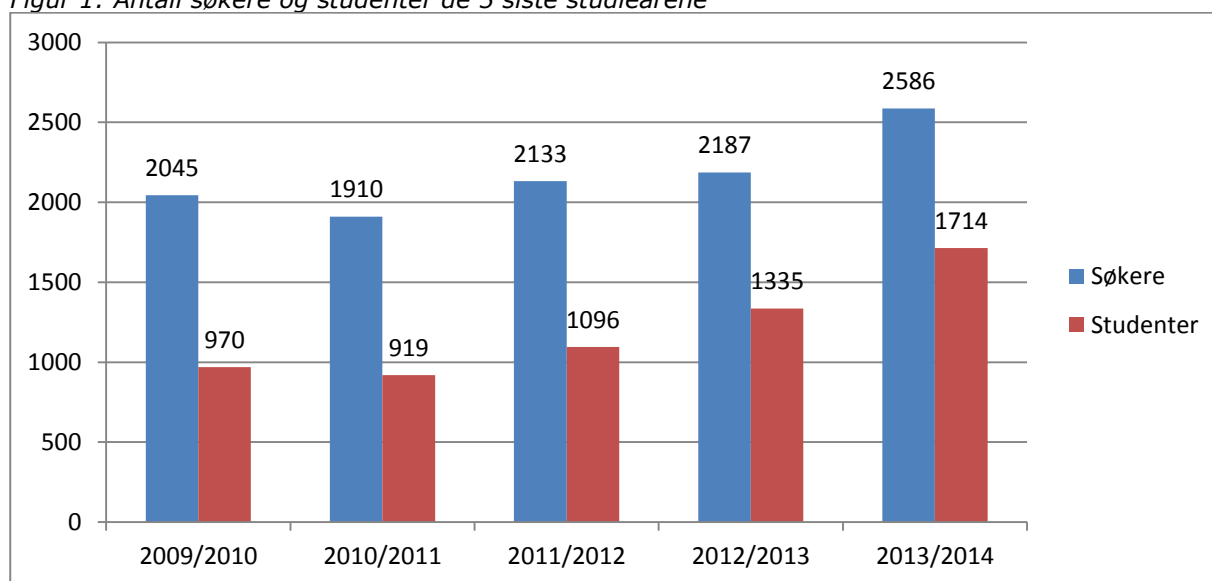
2.1 Søkere og studenter – utvikling siste 5 år

I denne første delen som fremstiller utvikling over tid, inngår tallmateriale for alle etter- og videreutdanninger, inkludert de «skjermede» utdanningene der søkerens identitet må holdes skjult¹⁸. Oppdragsutdanninger skiller seg imidlertid ut da disse er eksternt finansiert (bestilles og finansieres av en oppdragsgiver), og inngår derfor ikke i tallmaterialet. Det siste året er «telletidspunkt» endret, slik at det statistiske materialet som utarbeides inneholder så ferske/oppdaterte tall som mulig. Fra i år inngår søkere og studenter i tallmaterialet det semesteret opptaket gjennomføres. Tidligere inngikk søkere og studenter i tallmaterialet først det semesteret de startet på utdanningen de ble tatt opp til (noe som betydde forsinket rapportering med inntil ett semester i tid). Endringen resulterer imidlertid i at opptak til utdanninger med oppstart høsten 2013 hvor opptaket ble foretatt på våren 2013 har havnet mellom to rapporteringsår. Dette semesteret er derfor kun inkludert der man ser på fordelingen mellom politidistriktene (side 52).

Utvikling - antall søkere

Figuren nedenfor viser at det siste studieåret hadde det største antallet innstilte søkere, hvor 2 586 søkere ønsket opptak til EVU-studier. Dette er en søkerøkning på 18 % fra året før, og hele 35 % økning fra studieåret 2010/2011 som hadde det laveste antallet søkere. Det har vært en gradvis økning i søkermengden fra 2010 og frem til i dag. Dette henger sammen med at etter- og videreutdanningstilbudet har økt i omfang, og at seksjonen gjennom disse årene har overtatt større og større deler av opptaksansvaret og dermed har mulighet til å utarbeide mer komplett statistikk.

Figur 1: Antall søkere og studenter de 5 siste studieårene

Utvikling – antall studenter

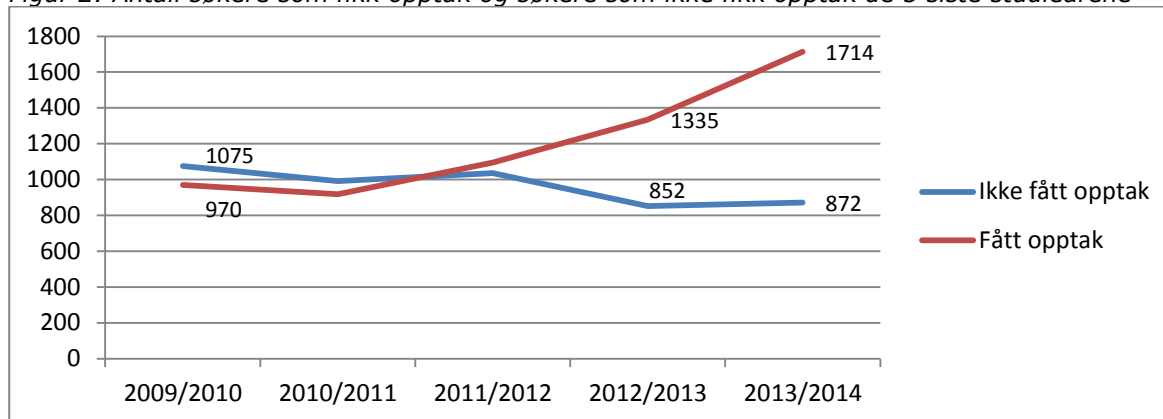
Slik figuren nedenfor viser har antallet EVU-studenter økt gradvis, og til dels kraftig fra og med studieåret 2010/11. Den største økningen ser vi i år, hvor antall opptatte studenter til EVU-utdanninger har økt med 28 %. Ca. 40 % (157 studenter) av denne økningen skyldes imidlertid at opptaket til studiet *Tegn og symptom på misbruk av narkotika og andre rusmidler* er overført fra EVU til Seksjon for opptak og rekruttering fra og med i år.

Fra 2010/11 og frem til i dag har det vært en total økning i antall studenter på hele 81 % (+ 745 studenter). Slik det fremkommer av figuren nedenfor gis stadig flere studenter opptak, mens antallet søkere som ikke får tilbud om studieplass blir noe færre for hvert studieår. Med andre ord får en større andel av de innstilte søkerne mulighet til å ta utdanning. Frem til og med 2010/11 fikk mindre enn halvparten av de innstilte søkerne studieplass, mens årets tall

¹⁸ Utdanning av innsatspersonell kategori 1 (beredskapstroppen) og kategori 2 (Livvakt), Videreutd. for avanserte informantbehandlere, Videreutd. for informantveiledere, Grunnkurs i teknisk og taktisk spaning

viser at hele 68 % av de innstilte søkerne er tatt opp til EVU-utdanning. Dette viser at etter- og videreutdanningstilbudet er betydelig utvidet de siste årene.

Figur 2: Antall søkere som fikk opptak og søkere som ikke fikk opptak de 5 siste studieårene

I løpet av de siste fem studieårene er 6 034 av totalt 10 861 søkere tatt opp til EVU-utdanninger ved Politihøgskolen.

2.1.1 Søkere og studenter – fordelt på etterutdanning og videreutdanning

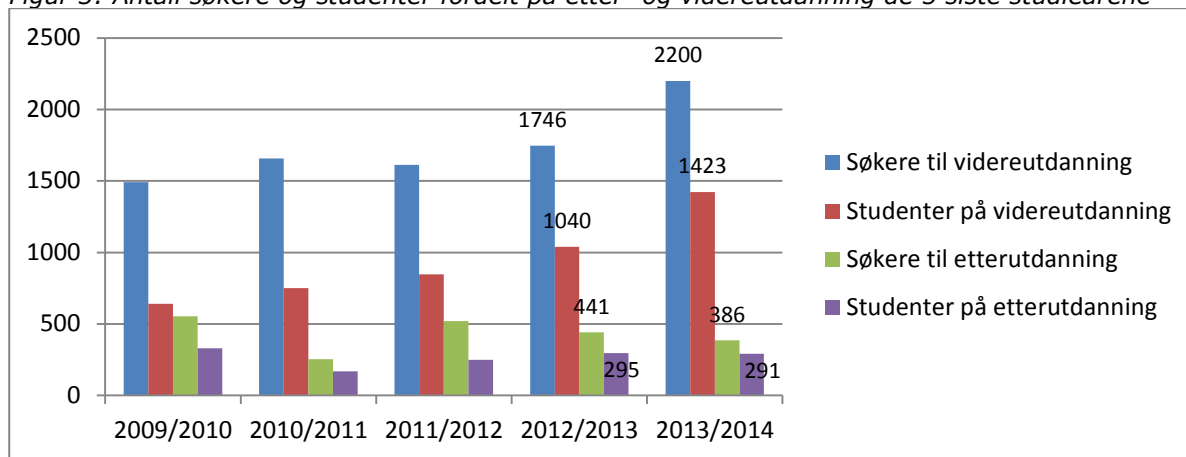
Utdanningene defineres som etterutdanning eller videreutdanning avhengig av om de er studiepoenggivende eller ikke. Utdanninger som ikke gir studiepoeng defineres som etterutdanning, mens studiepoenggivende utdanninger defineres som videreutdanning. Over tid har flere utdanninger som opprinnelig var opprettet som etterutdanning blitt endret til videreutdanning (studiepoenggivende)¹⁹, og nye studier etableres i stor grad som videreutdanninger. Samlet tilbys det derfor adskillig flere videreutdanninger enn etterutdanninger. Ved EVU-opptaket i studieåret 2013/2014 var fordelingen 6 etterutdanninger og 41 videreutdanninger.

Figuren nedenfor (fig. 3) illustrerer søker- og studentfordelingen mellom etterutdanning og videreutdanning. Vi ser at det for alle de fem studieårene er et betydelig større antall søkere til, og studenter ved videreutdanningene og at antallet er gradvis økende. Hvert år innstilles minst 70 % av det totale antallet søkere til en studiepoenggivende utdanning.

Når det gjelder etterutdanningene ser vi at antallet søkere og studenter utgjør en stadig mindre andel av det totale volumet, selv om satsingen på *grunnutdanning innsatspersonell kategori 3 (UEH)* har gitt litt økning de siste 2 årene. Både i fjor og i år har man hatt ekstra gjennomføringer som en følge av denne satsingen.

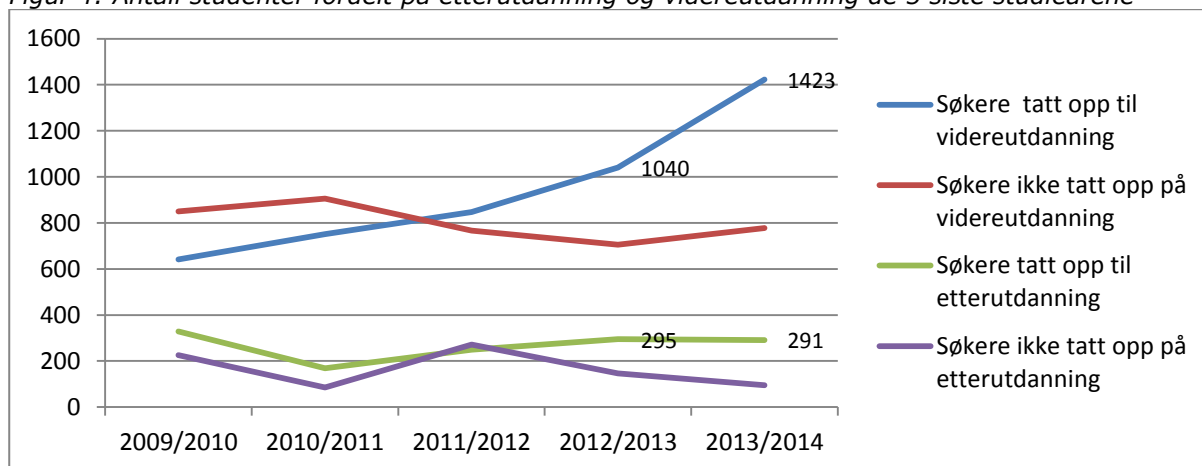
¹⁹ For eksempel ble både Utdanning av innsatspersonell kategori 1 og 2 (Beredskapstroppen og Livvakt) gjort om til studiepoenggivende utdanninger i 2013/2014

Figur 3: Antall søkere og studenter fordelt på etter- og videreutdanning de 5 siste studieårene

Figuren nedenfor viser det samme som figur 2, men er «brutt opp» slik at forskjeller mellom videreutdanninger og etterutdanninger fremkommer. Tendensen er at en økende andel av søkere både til videreutdanninger og etterutdanninger tas opp til studiet de har søkt, selv om antallet som har fått avslag («søkere ikke tatt opp») har økt litt det siste året når det gjelder videreutdanningene. Flere avslag skyldes den store økningen i antallet innstilte søkere til videreutdanninger fra 2012/2013 til i år. I løpet av de fem siste årene har antallet søkere som tas opp til videreutdanninger økt med hele 116 %.

Figur 4: Antall studenter fordelt på etterutdanning og videreutdanning de 5 siste studieårene

Kort sagt har det vært en betydelig økning i etter- og videreutdanningstilbudet de siste årene, flere tas opp til utdanning og stadig flere av utdanningene blir studiepoenggivende.

2.1.2 Søkere og studenter – fordelt på fagområder

Politihøgskolens EVU-studier kategoriseres under seks fagområder avhengig av type utdanning. I tabellen nedenfor (figur 4) vises det hvor stor andel av søkerne som er tatt opp til hvert av fagområdene. Det gjelder generelt at fagområdene som har en lav prosentandel opptatte studenter har størst konkurranse om studieplassene (flest søkere i forhold til antall tilgjengelige studieplasser), og motsatt for de fagområder som har en høy prosentandel opptatte studenter (få søkere i forhold til antall tilgjengelige studieplasser). Videre kommenteres utvikling i søkere og studenter per fagområde.

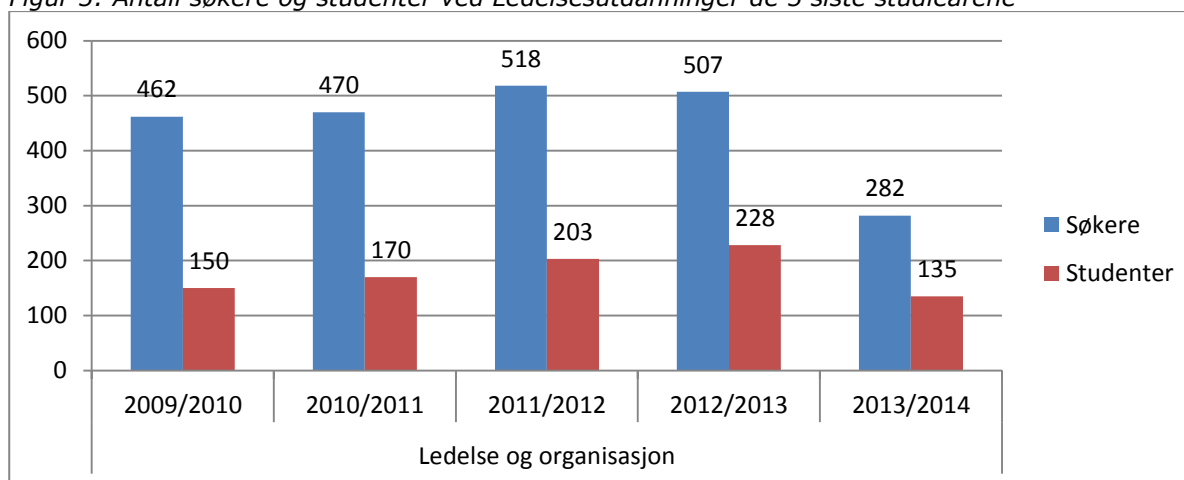
Figur 4: Prosentandel av søkerne som fikk opptak ved de ulike fagområdene de 5 siste årene

Fagområder	2009/2010	2010/2011	2011/2012	2012/2013	2013/2014
Ledelsesutdanninger	33 %	36 %	39 %	45 %	48 %
Pedagogiske utdanninger	51 %	35 %	39 %	55 %	58 %
Etterforskning og kriminalteknikk	53 %	60 %	57 %	68 %	70 %
Politioperative utdanninger	63 %	57 %	50 %	63 %	60 %
Sivile utdanninger	43 %	53 %	66 %	76 %	91 %
Forebygging og mangfold	69 %	72 %	82 %	84 %	92 %

Ledelsesutdanninger

Fagområdet *Ledelse* har hatt en gradvis økning i både søkertall og studenttall fra 2009 og frem til i fjor. I år har imidlertid både søkertall og studenttall sunket, og er nå det laveste på de siste fem år. Dette har sammenheng med at man i år har hatt opptak til tre færre utdanninger innen dette fagområdet, sammenlignet med de to foregående årene. Det har blant annet ikke vært gjennomført opptak til Funksjonsrettet ledelse for innsatsledere i år, og kun én opptaksgjennomføring til de øvrige ledelsesutdanningene.

Figur 5: Antall søkere og studenter ved Ledelsesutdanninger de 5 siste studieårene

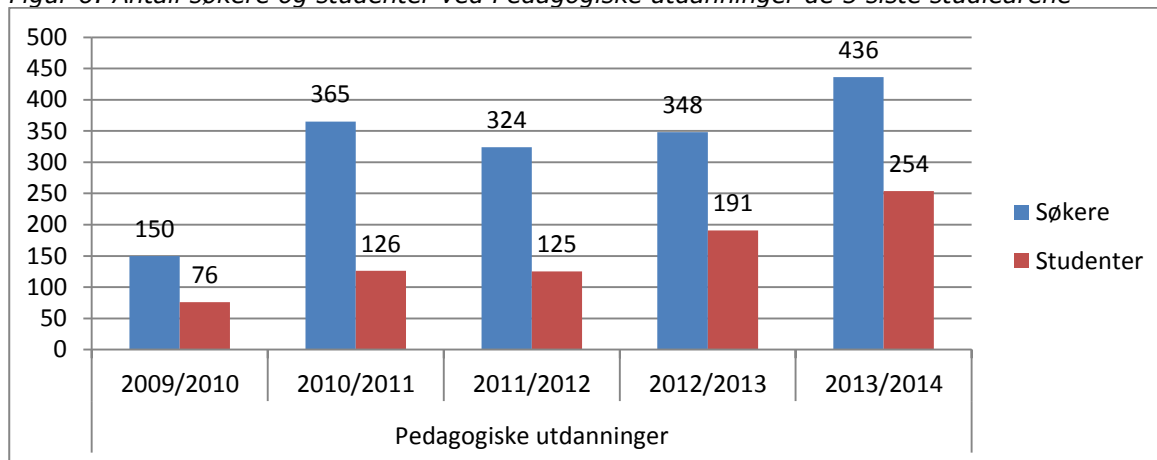

Generelt er det *Ledelse* som har den laveste andelen opptatte studenter i forhold til søkertall. Dette indikerer at utdanningene som tilhører dette fagområdet har gode søkertall (flest søkere per studieplass), og dermed kan tilby studieplass til en mindre andel av søkerne enn hva tilfellet er for de andre fagområdene. De fem siste studieårene har andelen søkere som tas opp imidlertid steget gradvis fra 33 % til 48 %. For hvert år har man altså tatt opp en større andel av søkermassen, og slik forsøkt å imøtekomme kompetansebehovet i distriktene.

Pedagogiske utdanninger

De pedagogiske utdanningene har generelt et økende antall (innstilte) søkere. Fra 2009 til i dag er økningen på hele 190 %. Antallet som tas opp til disse utdanningene har også økt for hvert år, og i løpet av en femårsperiode har antallet økt med 234 % (fra 76 til 254).

Figur 6: Antall søkere og studenter ved Pedagogiske utdanninger de 5 siste studieårene

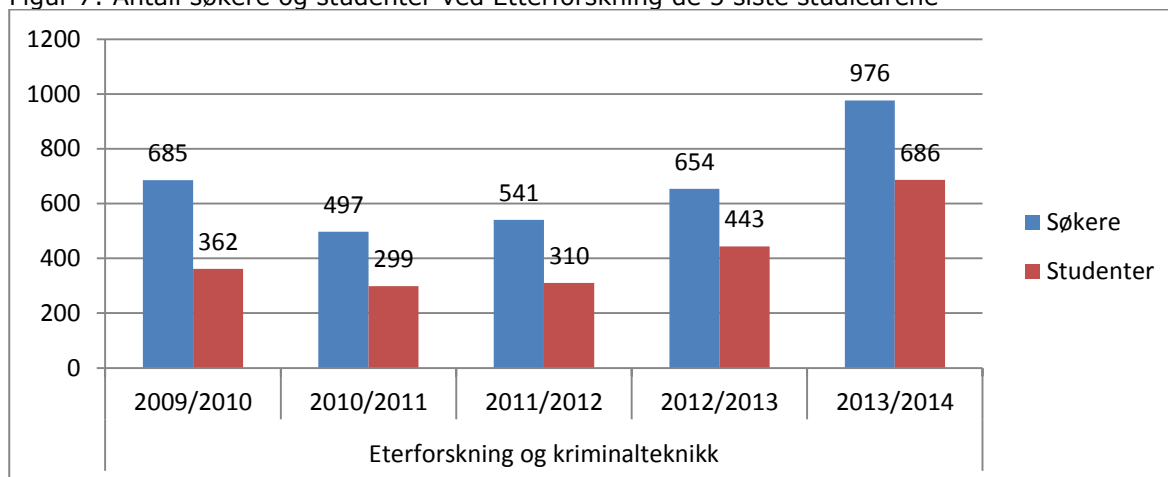

De pedagogiske utdanningene har den nest laveste andelen opptatte studenter i forhold til søkerantall. De første tre studieårene kunne man kun ta opp under halvparten av søkerne. De to siste årene har det derimot vært mulig å tilby studieplass til en større andel av søkerne. I år er nær 60 % av søkerne tatt opp, hvilket bør være et uttrykk for at man i større grad tilpasser tilbudet til kompetansebehovet.

Etterforskning

Fagområdet *Etterforskning* har det klart største antallet innstilte søkere, og har opplevd store økninger i søkerantall de tre siste årene. I takt med økt etterspørsel har også antall studieplasser økt i denne perioden. Fra 2010 til i dag er antallet studieplasser mer enn doblet (129 %). Dette gjør at en større andel av søkerne kan tilbys studieplass. I 2009/2010 ble litt over halvparten (53 %) av søkerne tatt opp, mens 70 % ble tatt opp i 2013/2014.

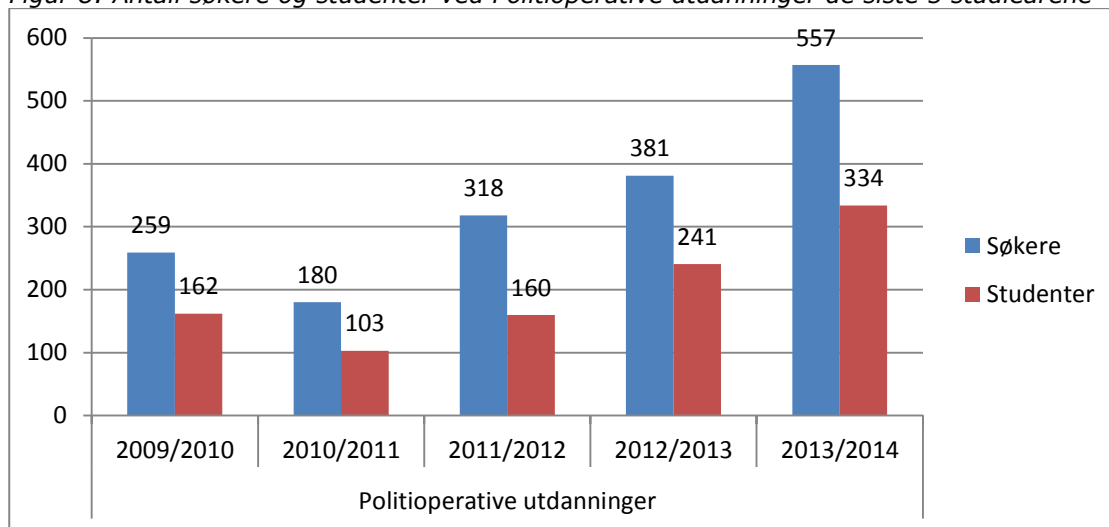
Figur 7: Antall søkere og studenter ved Etterforskning de 5 siste studieårene

Politioperative utdanninger

Søker- og studentmassen har også vært økende ved studier innen fagområdet *Politioperative utdanninger*. Siden 2010 frem til i dag har antall innstilte søkere økt med over 200 % (fra 180 til 557 søkere), og økningen i antall opptatte studenter har vært nærmest tilsvarende. Den nærmest proporsjonale økningen betyr at man hvert år tar opp en like stor andel av søkermassen (rundt 60 %).

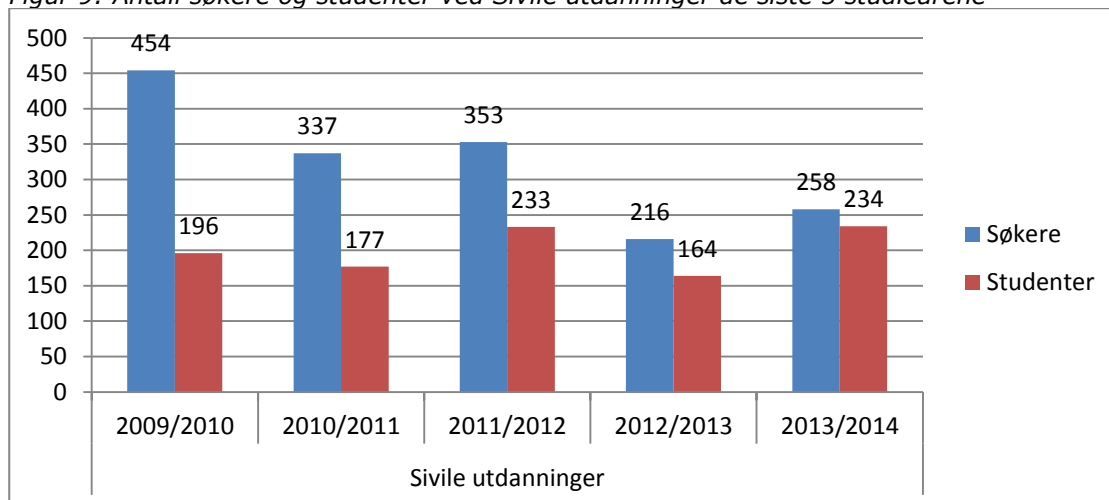
Figur 8: Antall søkere og studenter ved Politioperative utdanninger de siste 5 studieårene

Sivile utdanninger

De sivile utdanningene skiller seg fra de øvrige fagområdene med et synkende antall innstilte søkere. Fra 2009 frem til i dag er antall søkere redusert med 76 %, mens antallet som er tatt opp til slike utdanninger har økt noe. Politidistrikter og særorgan innstiller altså langt færre søkere til de sivile utdanningene i dag, sammenlignet med fire år siden. I 2009/2010 ble under halvparten av søkerne tatt opp, mens i 2013/2014 er hele 91 % av søkerne gitt studieplass. Dette antas å være et uttrykk for at kompetansen de sivile utdanningene gir er mindre etterspurt i politidistriktene og særorganene nå enn tidligere.

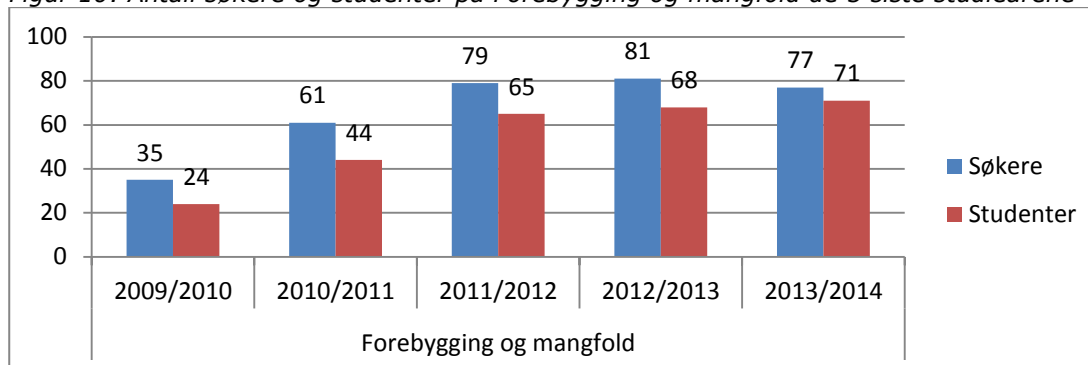
Figur 9: Antall søkere og studenter ved Sivile utdanninger de siste 5 studieårene

Forebygging og mangfold

Fagområdet *Forebygging og mangfold* har det laveste antallet innstilte søkere. Dette henger bl.a. sammen med at fagområdet også tilbyr færrest antall studier. Fagområdet har hatt et forholdsvis stabilt antall søkere og studenter de siste tre årene, men sammenligner vi 2009/2010 med i dag, har antallet som er tatt opp til utdanninger innen dette fagområdet økt med nesten 200 % (fra 24 til 71 studenter). Hvert år har minst 68 % av søkerne fått studieplass, og over 90% av søkerne i år. Forebygging og mangfold er altså det fagområdet som har den beste dekningsgraden når det gjelder forholdet mellom tilbud og etterspørsel (studieplasser vs. antall innstilte søkere).

Figur 10: Antall søkere og studenter på Forebygging og mangfold de 5 siste studieårene

2.1.3 Kvinneandel

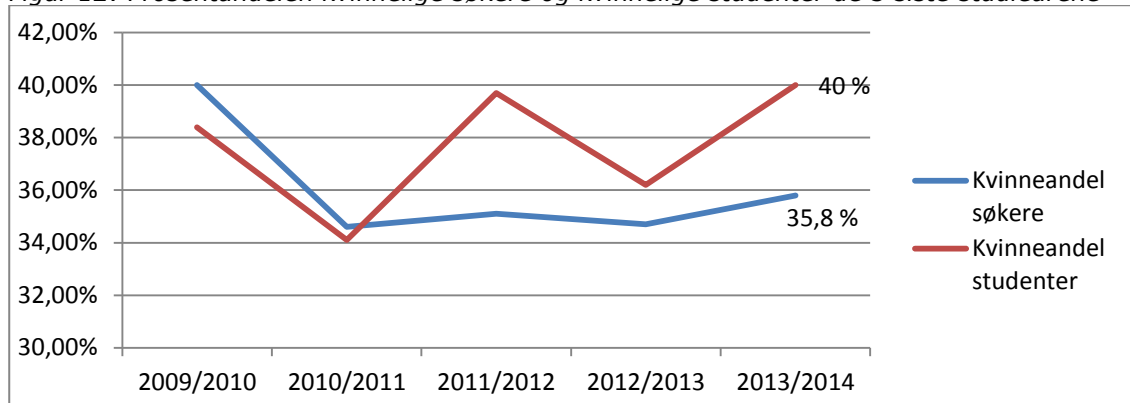
Det er lite endringer i hvor stor andel av de innstilte søkerne som er kvinner, og det ser ut til at kvinneandelen har stabilisert seg på rundt 35 %. Spesielt de fire siste årene har andelen kvinnelige søkere holdt seg svært stabil, med en variasjon på litt over 1 %. Det var kun studieåret 2009/2010 at kvinneandelen skilte seg litt ut, og nådde en topp på 40 %.

Figur 11: Prosentfordeling mellom kvinner og menn blant søkere og studenter siste fem studieår

		Kjønnsfordeling					Snitt
		2009/10	2010/11	2011/12	2012/13	2013/14	
Søkere	Mann	60,0 %	65,4 %	64,9 %	65,3 %	64,2 %	64,0 %
	Kvinne	40,0 %	34,6 %	35,1 %	34,7 %	35,8 %	36,0 %
Studenter	Mann	61,6 %	65,9 %	60,3 %	63,8 %	60,0 %	62,1 %
	Kvinne	38,4 %	34,1 %	39,7 %	36,2 %	40,0 %	37,9 %

Prosentfordelingen viser en relativt god sammenheng mellom andelen kvinner som søkte opptak og andelen som ble tatt opp. Hvert år er mellom 34 og 40 % av studentene kvinner. De to første studieårene var andelen kvinner i søkermassen større enn andelen kvinner som ble tatt opp til utdanning, dvs at færre kvinner ble tatt opp enn det søkertallet skulle tilsi. Denne tendensen har endret seg de siste tre årene, og andelen kvinner som tas opp er nå høyere enn kvinneandelen blant søkerne. Det kan være et uttrykk for at kvinnene i større grad enn før gis en høyere prioritet i politidistriktenes innstillinger, noe som øker sannsynligheten for å få tildelt studieplass. Spesielt på ledelsesutdanningene har man hatt fokus på å få inn kvinnelige søkere.

Figur 12: Prosentandelen kvinnelige søkere og kvinnelige studenter de 5 siste studieårene

Kvinneandel – fordelt på etterutdanning og videreutdanning

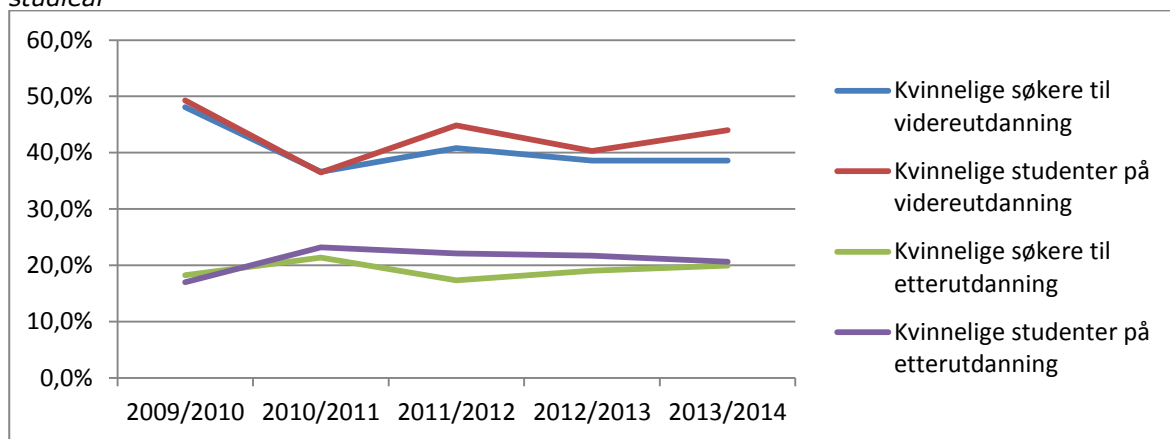
Ser man på ulikheter mellom videreutdanninger og etterutdanninger identifiseres en betydelig forskjell i andelen kvinner. Andelen kvinner ved etterutdanninger er drøyt 20 %, og dermed vesentlig lavere enn ved videreutdanninger hvor kvinner er representert med godt over 40 %. Dette betyr kort sagt at etterutdanningene er svært mannsdominerte, med nesten 80 % mannlige studenter. Lav kvinneandel ved etterutdanningene skyldes ikke en «fordeling» av studieplasser til menn. Vi ser av fig 13 at det er god sammenheng mellom andelen kvinner som søker etterutdanning og den andelen som tas opp. Forklaringen ligger med andre ord i at volumet kvinnelige søkere er lavt.

Figur 13: Kvinneandelen fordelt på etterutdanning og videreutdanning de 5 siste studieårene

		2009/2010	2010/2011	2011/2012	2012/2013	2013/2014	Snitt
Videreutdanning	Søkere	48,1 %	36,6 %	40,8 %	38,6 %	38,6 %	40,3 %
	Studenter	49,3 %	36,5 %	44,9 %	40,3 %	44,0 %	42,9 %
Etterutdanning	Søkere	18,2 %	21,3 %	17,3 %	19,0 %	19,9 %	18,8 %
	Studenter	17,0 %	23,2 %	22,1 %	21,7 %	20,6 %	20,6 %

Når det gjelder videreutdanninger er situasjonen en annen. I 2009/2010 søkte nesten like mange kvinner som menn videreutdanning, og for de siste 5 årene har snittet ligget på ca. 40 %. Vi ser også en tendens til at flere kvinner (enn fordelingen blant søkerne skulle tilsi), tas opp til videreutdanning (se fig. 14). Særlig gjelder dette i 2011/2012 og 2013/2014.

Figur 14: Kvinneandel fordelt på etterutdanning og videreutdanning blant søkere og studenter siste 5 studieår

Kvinneandel – pr fagområde

Det er ingen tvil om at noen typer studier er særlig interessante for kvinner, mens andre har særlig interesse for menn. I en slik sammenheng kan det være hensiktsmessig å se på kjønnsfordelingen på fagområde-nivå.

Figur 15: Utviklingen i kvinneandel blant EVU-studenter pr fagområde de 5 siste studieårene

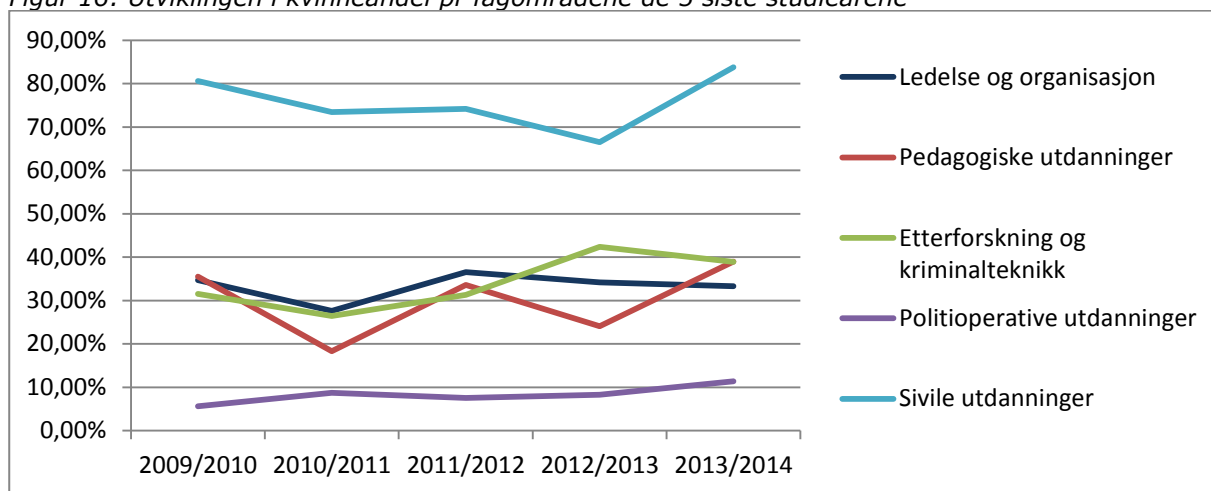
Fagområde	2009/2010	2010/2011	2011/2012	2012/2013	2013/2014
Sivile utdanninger	80,60 %	73,40 %	74,20 %	66,50 %	83,80 %
Pedagogiske utdanninger	35,50 %	18,30 %	33,60 %	24,10 %	39,00 %
Etterforskning og kriminalteknikk	31,50 %	26,40 %	31,30 %	42,40 %	38,90 %
Ledelse og organisasjon	34,70 %	27,60 %	36,50 %	34,20 %	33,30 %
Politioperative utdanninger	5,60 %	8,70 %	7,50 %	8,30 %	11,40 %

De *sivile utdanningene*²⁰ har den klart høyeste kvinneandelen med normalt mellom 70 og 80 % kvinner (med et toppnivå på hele 84 %). *Politioperative utdanninger*²¹ har den absolutt laveste kvinneandelen i studentmassen, og ligger normalt på rundt 7- 8 %. Det er først i studieåret 2013/2014 at kvinneandelen har kommet over 10 %.

²⁰ Juridisk metode, Politiets forvaltningsmessige gjøremål, Sivil rettspleie

²¹ Utdanning av innsatspersonell, Spesialutdanning – våpen, taktikk, skarpskytter, arrestasjonsteknikk, Utdanninger for hundeførere, Operatørarbeid, Beredskap og krisehåndtering

Figur 16: Utviklingen i kvinneandel pr fagområdene de 5 siste studieårene

Det er utdanninger innen *Ledelse og organisasjon* som over tid har vært nærmest en lik kjønnsfordeling mellom menn og kvinner, med en kvinneandel på rundt 34 % de siste årene.

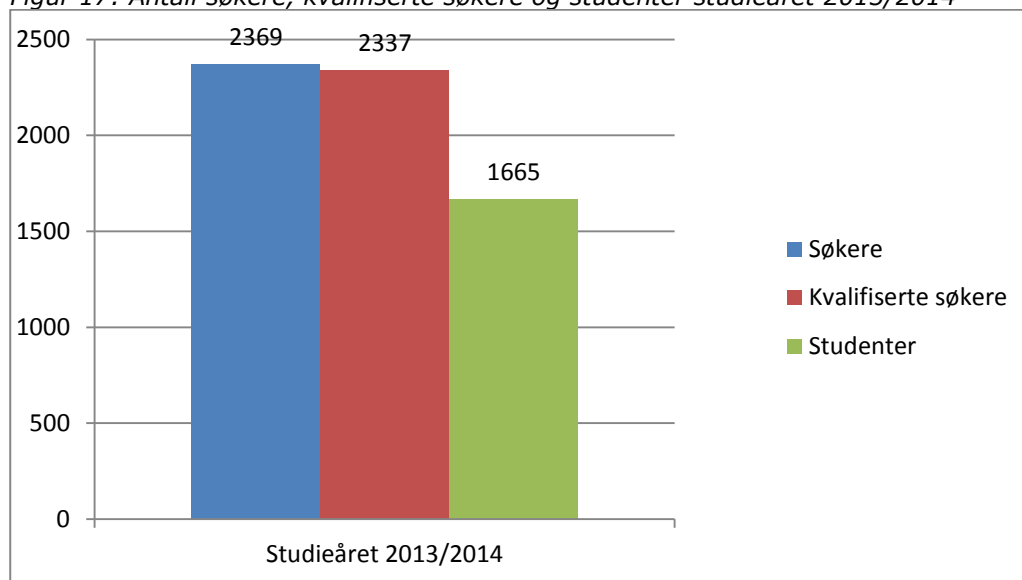
Etterforskning og kriminalteknikk har hatt en gradvis økt kvinneandel fra 2010 til 2013, og hadde den mest kjønnsbalanserte studentmassen av alle fagområdene studieåret 2012/2013.

De *pedagogiske utdanningene* har den mest varierende kvinneandelen, hvor kvinneandelen går opp og ned annet hvert år. Hvert år har den variert med nær 10 %.

2.2 EVU-opptaket - studieåret 2013/ 2014

I fremstillingen nedenfor inngår kun det ordinære etter- og videreutdanningstilbudet. Det betyr at tallmaterialet for de skjermede utdanningene og oppdragsvirksomheten ikke er inkludert. I løpet av studieåret 2013/2014 er det gjennomført 57 opptak til 47 ulike etter- og videreutdanninger (noen studier igangsettes flere ganger i løpet av ett studieår). Siden datamengden er omfattende og består av mange utdanninger, er tall og analyser i hovedsak presentert på fagområde-/seksjonsnivå. Informasjon på utdanningsnivå (antall søkere, antall tatt opp til utdanning og antall som ikke er tilbudet studieplass) finnes som vedlegg nr. 2 bakerst i rapporten.

Figur 17: Antall søkere, kvalifiserte søkere og studenter studieåret 2013/2014

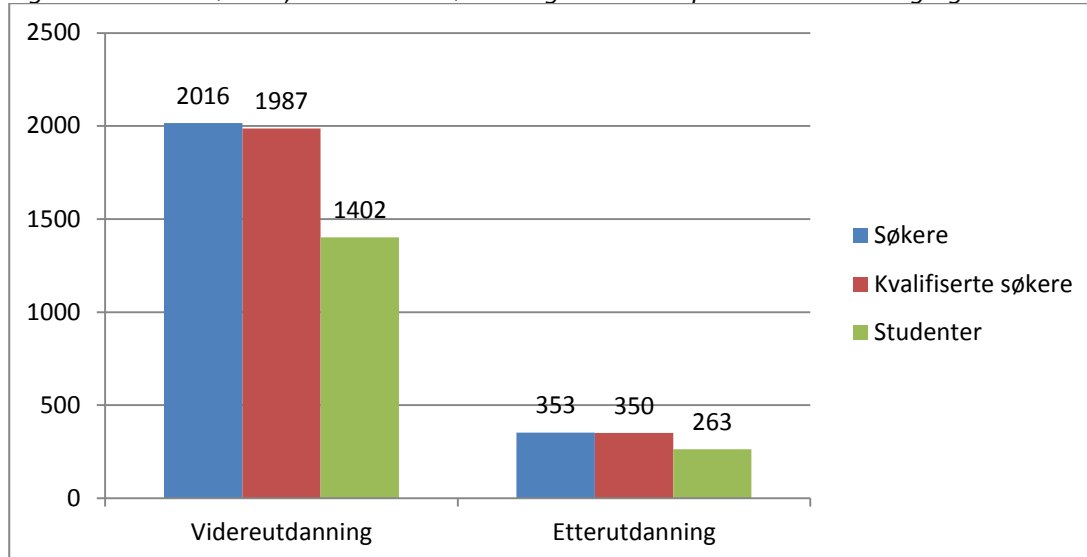

I løpet av studieåret har PHS hatt totalt 2 369 søkere til 47 EVU-utdanninger med studiestart i løpet av høsten 2013, og våren og høsten 2014. Av disse ble hele 2 337 vurdert som kvalifiserte til utdanningen de søkte opptak til, hvilket utgjør en kvalifisert-andel på hele 98 %. Dette viser at politidistriktene og særorganene er flinke til å innstille ansatte som er innenfor målgruppen, og som tilfredsstillende oppfyller kravene til den enkelte utdanning. Av totalt 2 369 søkere var det 1 665 som ble tatt opp til utdanningen de søkte på. Politihøgskolen kunne altså tilby studieplass til totalt 70 % av de innstilte søkerne.

2.2.1 Søkere og studenter – fordelt på etterutdanning og videreutdanning

Av 47 utdanninger er 41 videreutdanninger (studiepoenggivende) og 6 er etterutdanninger uten studiepoeng. Utviklingen er som nevnt at stadig flere utdanninger blir studiepoenggivende. I år søkte 85 % av søkerne en videreutdanning, og av disse fikk nesten 70 % studieplass. Søkerne til etterutdanningene, som alle er politioperative utdanninger (med unntak av *Obligatorisk utdanning for nye politijurister og digital forensics*), utgjør kun 15 % av søkermassen. Ved etterutdanningene ble 75 % av de innstilte søkerne gitt studieplass. Fordelingen av antall søkere og studenter mellom videreutdanninger og etterutdanninger fremkommer av figuren nedenfor.

Figur 18: Antall søkere, kvalifiserte søkere og studenter på videreutdanning og etterutdanning

2.2.2 Søkere og studenter – fordelt på fagområder

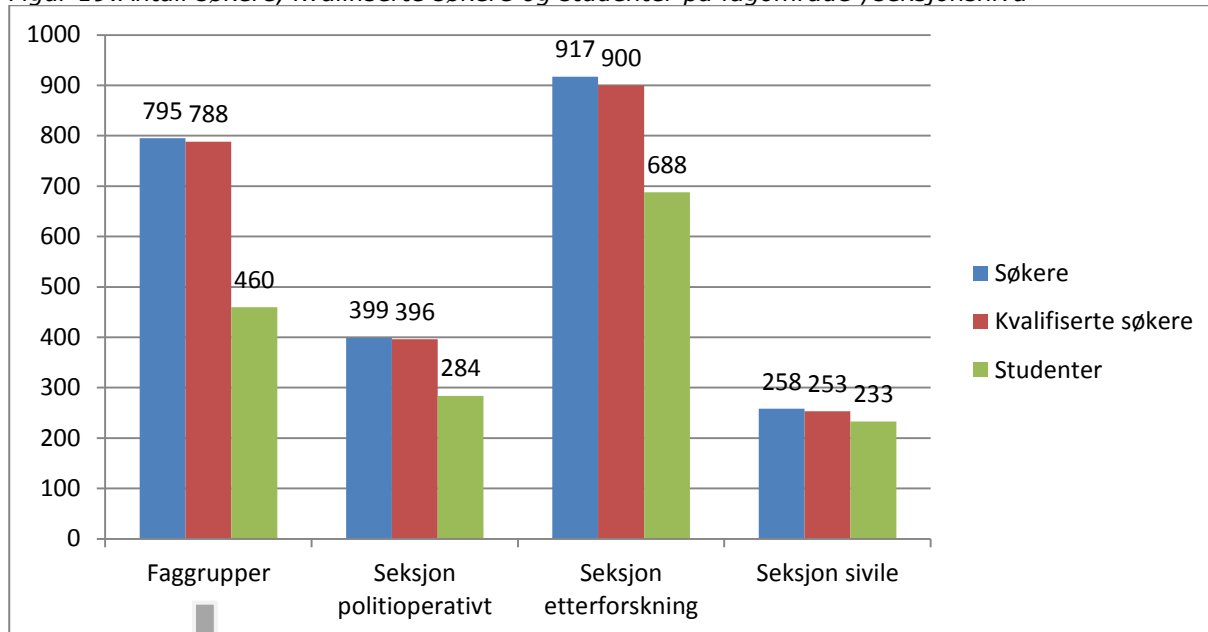
Etter- og videreutdanningstilbudet er organisert innen følgende fagområder: *Operative utdanninger, Etterforskning, Sivile utdanninger, Forebyggende/Mangfold, Pedagogiske utdanninger* og *Ledelse*. Nedenfor er tallmaterialet sammenstilt slik at dette fremkommer per fagområde og ut fra seksjonsorganiseringen ved EVU-avdelingen.

Fagområdet **Etterforskning** har størst andel av søkermengden, hvilket naturlig henger sammen med at det tilbys flest utdanninger innen dette fagområdet. Det er til sammen foretatt opptak til 20 ulike utdanninger studieåret 2013/2014, hvor noen utdanninger har hatt flere gjennomføringer i løpet av studieåret. For eksempel er det foretatt opptak til tre gjennomføringer av studiet *Tegn og symptom på misbruk av narkotika og andre rusmidler* i løpet av studieåret.

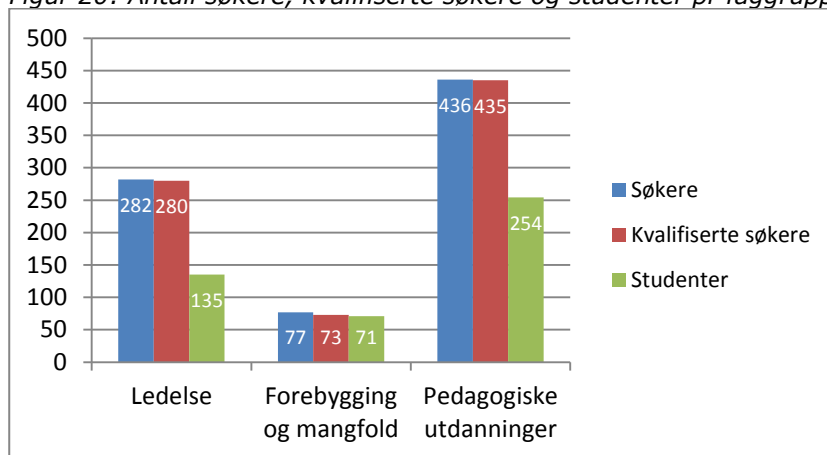
Søkere til Etterforskning utgjør 39 % av den totale søkermassen, og ut fra antallet studenter som tas opp – har dette fagområdet også klart flest studieplasser å tilby. Hele 75 % av de innstilte søkerne fikk tilbud om studieplass, og «etterforskningsstudentene» utgjør hele 41 % av det totale antallet studenter som er tatt opp i 2013/2014. Blant EVU-studentene er det med andre ord flest som tar en utdanning innen etterforskning.

Fagområdet som har færrest søkere og færrest utdanninger er **Sivile utdanninger**. De sivile utdanningene har 11 % av det totale antallet søkere, og kunne tilby studieplass til hele 90 % av søkerne. Dette indikerer at søkerinteressen til de sivile utdanningene er forholdsvis lav, og at det ikke er stor konkurranse om studieplassene. Studentene som gjennomfører sivile utdanninger utgjør 14 % av det totale antallet EVU-studenter som er tatt opp i år.

Figur 19: Antall søkere, kvalifiserte søkere og studenter på fagområde-/seksjonsnivå

Figur 20: Antall søkere, kvalifiserte søkere og studenter pr faggruppe

Det er **faggruppene** som samlet har størst konkurranse om studieplassene. Faggruppene har 34 % av det totale antallet søkere, men kan tilby studieplass kun til 58 % av sine søkere. Studentene i faggruppene utgjør derfor kun 28 % av den totale mengden EVU-studenter. Søkertallene faggruppene i mellom er imidlertid svært ulike:

- Det er klart størst konkurranse om studieplassene til ledelsesutdanningene. Under halvparten av søkermassen kunne tilbys studieplass (dvs at det er minst 2 søkere til hver studieplass) til disse utdanningene.
- Forebygging og mangfold er den faggruppen som har færrest søkere, og så og si ingen konkurranse om studieplassene. På enkelte av disse utdanningene har det vært nødvendig å utsette søknadsfristen for å få tilstrekkelig antall kvalifiserte søkere. Nær 100 % av søkermassen er tatt opp.
- *Pedagogiske utdanninger* har flest søkere, og har også flest studieplasser. Disse utdanningene har også gode søkertall, og kan ta opp i underkant av 60 % av søkerne.

I tabellene nedenfor fremkommer informasjon om hvordan søkere og studenter fordeler seg seksjonene og faggruppene imellom.

Figur 21: Prosentvis fordeling - søkere og studenter per seksjons- og faggruppenivå

	Faggrupper			Seksjon politiooperativt	Seksjon etterforskning	Seksjon sivile
% av søkermassen	34 %			17 %	39 %	11 %
% av studentmassen	28 %			17 %	41 %	14 %
	Ledelse	Forebygg. og m. fold	Ped.utd			
% av søkermassen	36 %	10 %	55 %			
% av studentmassen	29 %	15 %	55 %			

2.2.3 Mest og minst «populære» utdanninger

Topp 5 – utdanninger med flest søkere

De fem utdanningene som har flest søkere er oppgitt i tabellen nedenfor. Dersom man tolker antall innstilte søkere som et uttrykk for politidistriktene og særorganenes kompetansebehov, er det *Videreutdanning i etterforskning* som er den mest etterspurte kompetansen i politidistriktene dette studieåret. 225 søkere (9 % av det totale antallet søkere) ble innstilt til denne videreutdanningen, og utdanningen er det studiet flest ønsker opptak til.

Figur 22: Utdanninger med høyest søkertall

Topp 5	Utdanning	Antall søkere	% av søkermassen
1	Videreutdanning i etterforskning (2 gjennomføringer)	225	9 %
2	Videreutdanning i tegn og symptom på misbruk av narkotika og andre rusmidler – nettbasert (3 gjennomføringer),	177	7 %
3	Grunnutdanning innsatspersonell kategori 3 (2 gjennomføringer)	150	6 %
4	Instruktørutdanning - Politioperative disipliner (2 gjennomføringer)	137	6 %
5	Nordic Computer Forensic Investigators, modul 1 – nettbasert (2 gjennomføringer)	129	5 %

Topp 5 – utdanninger med flest søkere pr studieplass

PHS kunne tilby totalt 1 665 studieplasser ved etter- og videreutdanning i løpet av året, og med totalt 2 369 søkere har man i snitt hatt 1,4 søkere til hver studieplass. Som tidligere nevnt betyr dette at vi har studieplasser til 70 % av de innstilte søkerne. Når det gjelder forholdet mellom tilbudet ved PHS og behovet/interessen i politidistriktet, varierer dette fra utdanning til utdanning. I tabellen nedenfor er utdanningene med flest søkere per studieplass oppgitt.

Instruktørutdanning i utrykningskjøring og *Lederkandidat* har begge mer enn 3 søkere per studieplass, hvilket betyr at dette er de utdanningene med minst samsvar mellom behov/interesse i politidistriktene og PHS sin dekningsgrad i form av tilgjengelige studieplasser. I opptaksprosessen stiller dette særlige krav til saksbehandleren og de fagansvarliges vurderinger ved fordeling av studieplassene og utvelgelsen av studenter.

Figur 23: Utdanninger med høyest søkertall per studieplass

Topp 5	Utdanning	Studie- plasser	Søkere	Kval. søkere	Antall kval. søkere per studieplass
1	Instruktørutdanning - Utrykningskjøring, (1 gjennomføring)	20	65	65	3,3
2	Lederkandidat (1 gjennomføring)	26	82	82	3,2
3	Ledelse og organisasjonsutvikling 1 (1 gjennomføring)	24	65	65	2,7
4	Spesialutdanning - Skarpskytter (1 gjennomføring)	16	36	36	2,3
5	Instruktørutdanning - Politioperative disipliner (2 gjennomføringer)	62	137	137	2,2

Topp 5 – utdanninger med færrest søkere

Mens mange utdanninger har gode søkertall er det også utdanninger hvor interessen er så lav at alle kvalifiserte søkere kan tilbys studieplass. Det vil si at PHS kan dekke kompetansebehovet til politidistriktene. I år gjelder dette til sammen 10 utdanninger, hvorav de fem med lavest interesse inngår i tabellen nedenfor.

Figur 24: Utdanninger med lavest søkertall per studieplass

	Utdanning	Studie- plasser	Søkere	Kval. søkere	Antall kval. søkere per studieplass
1	Brannetterforskning - modul 2D	24	22	17	0,7
2	Instruktørutdanning - sivil rettspleie	24	18	18	0,75
3	Spesialutdanning - Arrestasjonsteknikk	24	22	19	0,79
4	Politiets forvaltningsmessige gjøremål - modul 2A: Våpenloven	24	22	19	0,79
5	Bekjempelse av miljøkriminalitet - modul 1,	24	22	21	0,87

Studier som har mindre enn 1 kvalifisert søker per studieplass betyr at studiet ikke fylles. I løpet av studieåret har vi hatt til sammen 8 utdanninger hvor man ikke har fylt opp studieplassene. De lave søkertallene kan være et uttrykk for at behovet for kompetansen er lav ute i politidistriktene, eller at fagfeltet generelt har liten interesse blant majoriteten av ansatte i politidistriktene. Kanskje representerer noen av utdanningene også «smale» fagfelt, slik at kompetansebehovet og potensielle søkere naturlig blir lavt.

Topp 5 – Utdanninger med flest studenter

Slik det er nevnt tidligere er det tatt opp totalt 1 665 studenter til EVU-studier dette studieåret. Tabellen nedenfor viser hvilke utdanninger som har flest studenter. Merk at Politihøgskolens tre nettbaserte studietilbud inngår i «topp 5». Dette viser at PHS har gode muligheter til å imøtekomme kompetansebehovet i politidistriktene der tilbudet kan gis som nettbasert undervisning. Ved de nettbaserte utdanningene vil begrensende faktorer som klasseromkapasitet, overnattingsrom i Politihøgskolens internat i Dronning Astrids gate og utgifter i forbindelse med studenter på samling ikke være av betydning. Samlet utgjør studenter ved de nettbaserte utdanningene 23 % av den totale studentmassen ved EVU studieåret 2013/2014.

Figur 25: Utdanninger med flest studenter

Topp 5	Utdanning	Studenter	% av studentmassen
1	Videreutdanning i tegn og symptom på misbruk av narkotika og andre rusmidler - nettbasert (3 gjennomføringer)	177	11 %
2	Nordic Computer Forensic Investigators, modul 1 - nettbasert (2 gjennomføringer)	129	8 %
3	Grunnutdanning innsatspersonell kategori 3 (2 gjennomføringer)	119	7 %
4	Videreutdanning i etterforskning (2 gjennomføringer)	105	6 %
5	Innføring i juridisk metode - nettbasert (2 gjennomføringer)	87	5 %

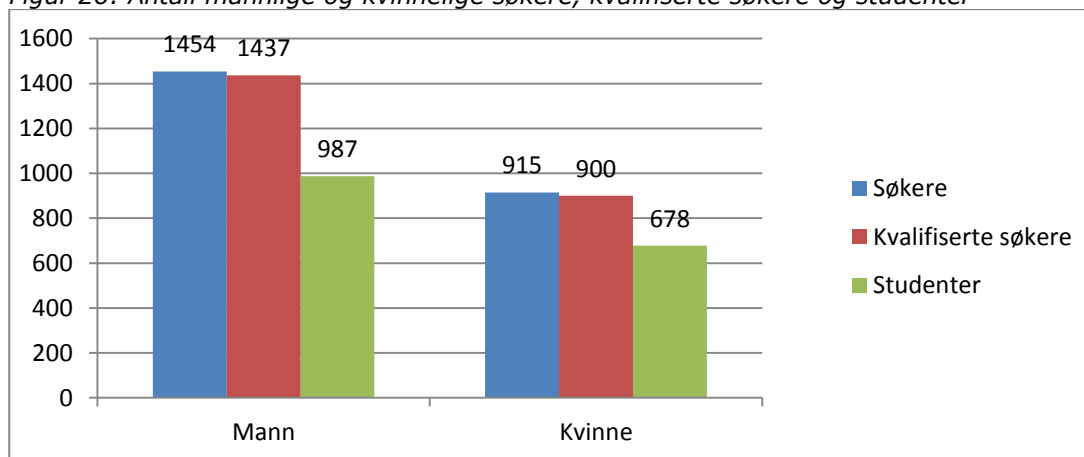
Foruten de nettbaserte utdanningene er det *Grunnutdanning innsatspersonell kategori 3 (UEH)* og *Videreutdanning i etterforskning* som har flest studenter. At *Grunnutdanning innsatspersonell kategori 3 (UEH)* er blant de utdanningene som har flest studenter stemmer godt overens med den kompetansehevingen som er i gang på dette feltet. *Videreutdanning i etterforskning* er den utdanningen som har flest innstilte søkere. Med en søkermasse som tilsvarer 2,12 søkere per studieplass, har PHS mulighet til å dekke under halvparten av kompetansebehovet i politidistriktene (under halvparten av de innstilte søkerne tas opp).

I år er det til sammen 8 utdanninger som har mer enn 2 søkere per plass. Dette betyr at PHS kun klarer å utdanne under halvparten av kompetansebehovet i distriktene. 5 av disse 8 utdanningene fremgår av figur 23. Instruktørutdanning i utrykningskjøring er det studiet som har lavest dekningsgrad, og kunne i år bare tilby studieplass til 30 % av søkerne. Ved totalt 21 utdanninger er det imidlertid gitt tilbud til mer enn 80 % av de innstilte søkerne.

2.2.4 Kjønnfordeling

Blant de innstilte søkerne er kvinneandelen i år 38,6 %, mens andelen kvinner blant de som er tatt opp til utdanning er på nesten 41 %. Dette betyr at en forholdsvis større andel kvinner enn menn fikk opptak. Nærmere bestemt fikk 68 % av den mannlige søkermassen opptak, mens tilsvarende tall for kvinnene var 74 %. Forskjellen i kjønnfordelingen blant menn og kvinner blant søkerne, er med andre ord redusert gjennom opptaksprosessen (det er tatt opp flere kvinner enn det søkermassen skulle tilsi).

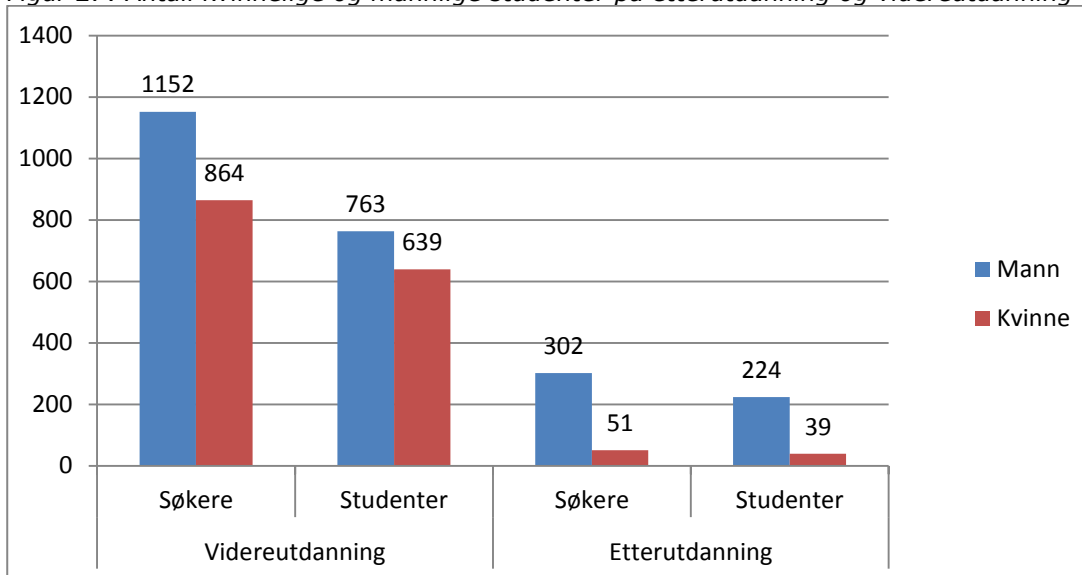
Figur 26: Antall mannlige og kvinnelige søkere, kvalifiserte søkere og studenter

Kjønnsfordeling – etter- og videreutdanning

Kvinneandelen endrer seg en del, dersom man detaljerer tallmaterialet slik at forskjeller mellom etterutdanning og videreutdanning fremkommer. Da viser tallene at 42 % av søkerne til videreutdanninger (studiepoenggivende utdanninger) er kvinner, og 45,6 % når man ser på andelen blant de opptatte søkerne. Andelen øker altså 3,6 %. Det er altså en forholdsvis jevn kjønnsfordeling blant videreutdanningsstudentene.

Figur 27: Antall kvinnelige og mannlige studenter på etterutdanning og videreutdanning

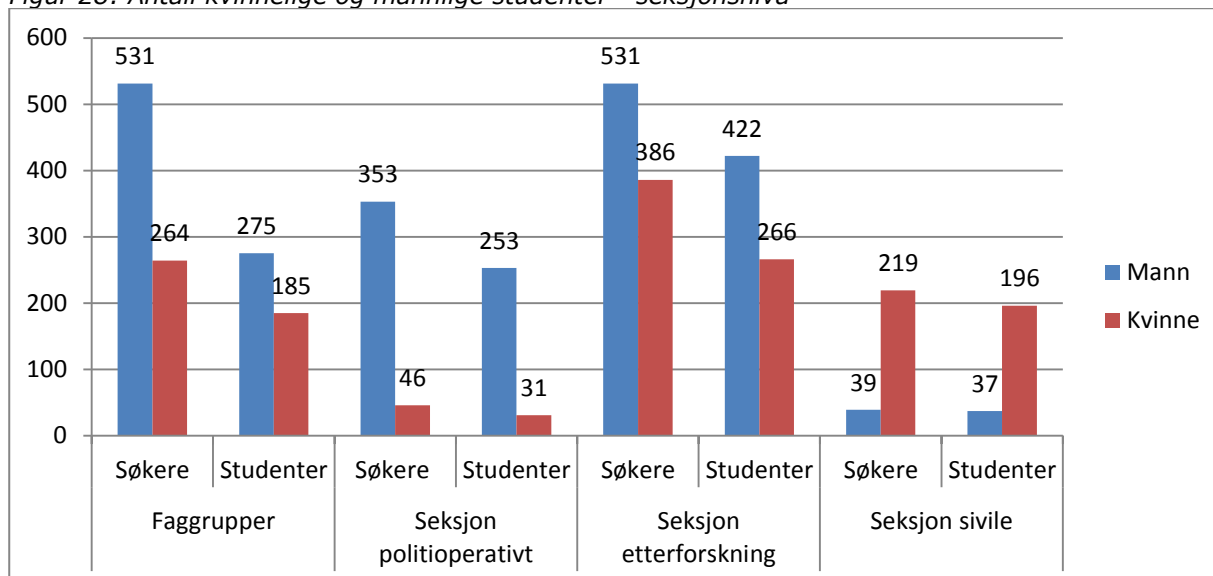
På etterutdanningene er kvinneandelen i søkermassen betydelig lavere (14 %) og tilnærmet lik i studentmassen (15 %). Studenter som tar etterutdanning som ikke gir formell kompetanse (ikke studiepoenggivende) er altså i all hovedsak menn. Det antas likevel at det er selve studieporteføljen som tilbys som etterutdanning som forklarer mannsdominansen, ikke valg ut fra om studiet gir studiepoeng eller ei. Den lave kvinneandelen ved etterutdanningene fremkommer tydelig av figuren ovenfor.

Kjønnsfordeling – seksjonsnivå

Kvinneandelen varierer svært mye avhengig av fagområde. Tabellen nedenfor viser en tydelig dominans av kvinner på de sivile utdanningene og en tilsvarende dominans av menn på de politioperative utdanningene.

Seksjon sivile har en kvinneandel på 84 % blant de opptatte studentene (196 kvinner og 37 menn). Utdanninger innenfor politiets forvaltningsmessige gjøremål og sekretariatsarbeid for forliksrådet har alle en kvinneandel tett opp til 90 %. Det som nedjusterer den samlede kvinneandelen i seksjonen noe, er de juridiske utdanningene. *Obligatorisk utdanning for nye politijurister* har en kvinneandel på 77 % og *Videreutdanning for politiets påtalejurister* har kun en liten overvekt av kvinner (52,2 %). Likevel er det en overvekt av kvinner på alle de sivile utdanningene.

Figur 28: Antall kvinnelige og mannlige studenter - seksjonsnivå

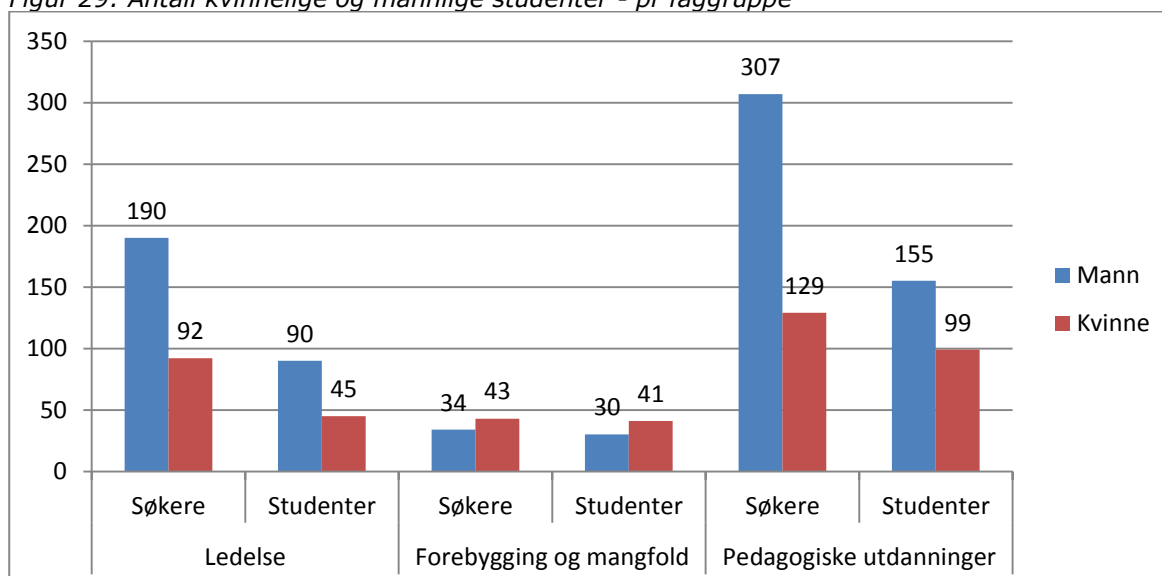

Seksjon politioperativt er den seksjonen som har den mest homogene studentmassen med tanke på kjønn. 89 % av studentene er menn. *Spesialutdanning – Skarpskytter* har kun mannlige studenter, og de resterende spesialutdanningene har en mannsandel på over 90 %. Den minst mannsdominerte politioperative utdanningen er *Utdanning for politiets forhandlertjeneste* der de mannlige studentene utgjør 69 %. Alle de politioperative utdanningene har altså en betydelig overvekt av menn.

Seksjon etterforskning har en studentmasse som består av 39 % kvinner. Kvinneandelen varierer forholdsvis mye avhengig av hvilket fagfelt innenfor etterforskning det er snakk om. *Videreutdanning i etterforskning av seksualforbrytelser* og *Videreutdanning i avhør av sårbare* er svært kvinneorienterte (92 %). *Nordic Computer Forensic Investigators modul 1 og 2* har nærmest tilsvarende mannsdominans, henholdsvis 88 % og 91 %.

Faggrupper: Kvinneandelen blant studenter innen faggruppene (Ledelse, Forebygging & mangfold, og Pedagogiske utdanninger) er samlet på 40 %, Kvinneandelen faggruppene imellom varierer. *Forebygging og mangfold* er den eneste faggruppen med flere kvinnelige studenter enn mannlige (58 % kvinner). Både *Ledelse* og *Pedagogiske utdanninger* har en klar overvekt av mannlige studenter, med en mannsandel på henholdsvis 67 % og 61 %.

Figur 29: Antall kvinnelige og mannlige studenter - pr faggruppe

Kjønnsfordeling i politidistriktene, særorganene og de andre etatene

Politidistriktene

Alle politidistriktene har både kvinnelige og mannlige studenter. Kvinneandelen varierer fra politidistrikt til politidistrikt, og som tabellen nedenfor viser er det Vestoppland som har lavest andel kvinner blant sine studenter. Bare 28 % av studentene fra Vestoppland var kvinner i år. Seks politidistrikt har en overvekt av kvinnelige studenter (kvinneandel på over 50 %).

Figur 30: Kvinneandel blant politidistriktenes studenter

Kvinneandel i prosent	Politidistrikt
Mellom 20 % - 30 %	Vestoppland
Mellom 30 % - 40 %	Agder, Gudbrandsdal, Hedmark, Oslo, Salten, Søndre Buskerud, Telemark, Troms, Vest-Finnmark
Mellom 40 % - 50 %	Asker og Bærum, Hordaland, Midtre Hålogaland, Nordmøre og Romsdal, Nordre Buskerud, Rogaland, Romerike, Sunnmøre, Sør-Trøndelag, Øst-Finnmark, Østfold
Mellom 50 % - 60 %	Follo, Haugaland og Sunnhordland, Helgeland, Nord-Trøndelag, Sogn og Fjordane, Vestfold

Særorgan og andre etater

Kvinneandelen i særorganene og de andre etatene i politi- og lensmannsetaten er svært varierende. Det er viktig å bemerke at noen etater har få studenter som tar utdanning ved PHS. Dette fører til at små forskjeller gir store utslag når prosentstørrelser oppgis. Man må med andre ord ikke tolke for mye ut av disse oppstillingene. For eksempel er kvinneandelen hos Utrykningspolitiet lik 0 %, men antallet studenter var kun to, og begge disse var altså menn.

Kripos, Politidirektoratet og Politihøgskolen har alle en overvekt av kvinnelige studenter, mens Politiets fellestjenester, Politiets sikkerhetstjeneste, Økokrim og Politiets utlendingsenhet har en overvekt av mannlige studenter.

Figur 31: Kvinneandelen blant studenter fra særorganene og de andre etatene i politiet

Kvinneandel i prosent	Særorganer og andre etater i politi- og lensmannsetaten
Mellom 0 % - 9 %	Utrykningspolitiet
Mellom 10 % - 19 %	
Mellom 20 % - 29 %	Politiets fellestjenester, Politiets sikkerhetstjeneste
Mellom 30 % - 39 %	Økokrim
Mellom 40 % - 49 %	Politiets utlendingsenhet
Mellom 50 % - 59 %	Kripos, Politidirektoratet,
Mellom 60 % - 69 %	Politihøgskolen
Mellom 70 % - 79 %	
Mellom 80 % - 89 %	
Mellom 90 % - 100 %	Namsfogden i Oslo

Blant etater utenfor politi- og lensmannsetaten har Brannvesenet, El-tilsynet og Fengselsvesenet kun mannlige studenter. Barnevernet, Helsevesenet, Skatteetaten og Tollvesenet har en overvekt av kvinner med mellom 50 – 60 % kvinnelige studenter.

Figur 32: Kvinneandelen blant studenter fra etater utenfor politi- og lensmannsetaten

Kvinneandel i prosent	Etater utenfor politi- og lensmannsetaten
Mellom 0 % - 9 %	Brannvesenet, El-tilsynet, Fengselsvesenet
Mellom 10 % - 19 %	Annet nordisk land
Mellom 20 % - 29 %	Utdanningssystemet
Mellom 30 % - 39 %	
Mellom 40 % - 49 %	Forsvaret
Mellom 50 % - 59 %	Barnevernet, Helsevesenet, Skatteetaten, Tollvesenet

2.3 PHS og distriktene, særorgan og andre etater

I fordelingen av studieplasser i EVU-opptaket opereres det ikke med definerte rangeringsbestemmelser basert på poeng, slik tilfellet er ved bacheloropptaket der det er poengsum som avgjør om man blir tatt opp til studiet eller ikke. På etter- og videreutdanning avgjøres tildeling av studieplass på grunnlag av en skjønnsmessig vurdering som foretas av fagansvarlig ved aktuell utdanning, i samarbeid med saksbehandler/opptaksansvarlig i Seksjon for opptak og rekruttering. Fagansvarlig sikrer den faglige vurderingen, mens opptaksansvarlig sikrer likebehandling og forvaltningsrettslige hensyn. Eventuelle føringer fra for eksempel Politidirektoratet er også avgjørende for hvordan tildelingen av studieplasser foretas.

Politihøgskolen skal først og fremst bidra til kompetanseheving i etaten, og en hensiktsmessig fordeling av studieplasser mellom politidistrikter, særorgan og andre etater (i og utenfor politiet) er derfor det mest essensielle kriteriet i EVU-opptakene. Størrelsen på politidistriktet og kompetansebehovet i det enkelte politidistrikt er derfor av stor betydning i skjønnsutøvelsen. Verken fagansvarlig eller opptaksansvarlig har en fullstendig oversikt over kompetansebehovet i de enkelte politidistriktene, og antall innstilte søkere er derfor et viktig verktøy for å identifisere dette. Antall innstilte søkere til en utdanning tolkes derfor langt på vei som et uttrykk for kompetansebehovet i politidistriktet.

For å undersøke om Politihøgskolen lykkes med å imøtekomme kompetansebehovet i distriktene kan man se på sammenhengen mellom antall innstilte søkere fra politidistriktene og antall studieplasser de har blitt tildelt. Siden man har tatt opp rundt 70% av søkermassen kan man naturlig forvente en sterk sammenheng mellom antallet innstilte søkere og hvor mange som er tildelt studieplass. Flere innstilte søkere gir større sannsynlighet for at flere studieplasser tildeles. Sammenhengen illustreres også i figurene nedenfor. Innstillingene til politidistriktene er altså i sterk grad styrende for fordelingen av studieplasser.

2.3.1 Fordeling politidistrikt

Søkermengden for studieåret 2013/2014 er ekstra stort, fordi utdanningene med oppstart høsten 2013 er inkludert. På grunn av endring i rapportering har dette semesteret falt mellom to rapporteringsår. For å få en fullstendig oversikt over søkermassen fra høsten 2012 til i dag er semesteret likevel inkludert i tabellene nedenfor.

Antall søkere pr politidistrikt

I studieåret 2013/2014 er, slik det er nevnt innledningsvis, 2 873 av søkerne ansatt i et politidistrikt, hvilket utgjør 84 % av søkermassen. Alle politidistriktene har innstilt søkere til etter- og videreutdanning i denne perioden, og som forventet har Oslo innstilt flest søkere (410) – mens Helgeland har innstilt færrest (33). Oslo har innstilt søkere til 71 av 82 mulige utdanninger i perioden, mens Helgeland kun har innstilt søkere til 20 av 82 mulige utdanninger.

Figur 33:

Antall innstilte søkere pr politidistrikt – rangert ut fra ant. søkere, etter korrigering for størrelsen på politidistriktet (dvs sortering på størrelsen «Avvik fra perfekt sammenheng mellom søkere og ansatte»)

Politidistrikt	Antall ansatte per 31.03.2014	Antall innstilte søkere (H13/V14)	Avvik fra perfekt sammenheng mellom antall søkere og antall ansatte	Antall innstilte søkere totalt (2 studieår)	Avvik fra perfekt sammenheng mellom antall søkere og antall ansatte (2 studieår)
Søndre Buskerud	447,2	177	71,0266	258	81,093
Østfold	591,2	199	69,6986	332	116,213
Rogaland	752,3	216	60,6004	336	76,716
Follo	327,7	109	22,3856	174	29,358
Midtre Hålogaland	274,1	95	17,0688	132	1,83
Sør-Trøndelag	619,4	147	13,1302	263	39,599
Romerike	661,8	152	11,2614	256	21,151
Nordre Buskerud	185	72	8,503	109	2,887
Nordmøre og Romsdal	241,6	77	4,3338	120	-1,395
Troms	297,2	84	2,3266	136	-0,407
Haugaland og Sunnhordland	268	76	-0,943	147	18,477
Vestfold	470,5	104	-5,748	153	-30,198
Nord-Trøndelag	279,1	70	-8,7412	116	-15,52
Asker og Bærum	321,3	76	-9,5776	133	-9,914
Vest-Finnmark	141,2	46	-10,4014	69	-25,287
Hordaland	977,4	181	-10,8658	382	61,939
Sunnmøre	238,2	60	-12,1154	124	3,523
Salten	204,3	53	-13,6236	77	-34,324
Hedmark	396	84	-13,679	142	-21,083
Øst-Finnmark	190,5	49	-15,388	77	-30,598
Gudbrandsdal	157,9	41	-18,1068	59	-39,796
Telemark	388,8	75	-21,5126	142	-19,139
Agder	600,2	107	-23,7594	171	-47,217
Sogn og Fjordane	210,8	42	-25,6766	75	-38,079
Oslo	2497,3	410	-28,0896	664	-66,434
Vestoppland	210,9	38	-29,6928	69	-44,106
Helgeland	182,5	33	-30,092	77	-28,438
	12132,4	2873	2,3222	4793	0,851

Det er lite meningsfylt å sammenligne Oslo og Helgeland uten å ta høyde for størrelsen på politidistriktene, altså antall ansatte. Oslo skiller seg ut som det klart største politidistriktet, og har i realiteten innstilt over dobbelt så mange av sine ansatte (410) til utdanning –som det totale antallet ansatte ved Helgeland pd.

Man bør naturlig forvente at det er en sammenheng mellom politidistriktenes søkermasse (antallet som innstilles) og politidistriktenes størrelse (antall ansatte). I figuren ovenfor er politidistriktene rangert etter hvem som har innstilt flest søkere dette studieåret, etter at det er kontrollert for politidistriktenes størrelse. Negative tall i kolonnene for «Avvik fra perfekt sammenheng mellom antall søkere og antall ansatt» tilsier at distriktet har innstilt for få søkere til etter- og videreutdanning i forhold til totalt antall ansatte. Positive tall viser at distriktet har innstilt for mange. En perfekt sammenheng mellom antall innstilte og størrelsen på politidistriktet ville gitt verdien 0 (null).

Helgeland innstilte 33 søkere, og i følge figuren er Helgeland det politidistriktet som har innstilt færrest søkere også etter at man har tatt høyde for størrelsen på politidistriktene. Med utgangspunkt i dette studieårets søkermasse ville det ved en perfekt sammenheng mellom antall søkere og størrelsen på politidistriktene, kunne forventes at Helgeland innstilte 30 søkere mer (enn de 33 de innstilte) i 2013/2014.

Oslo innstilte som nevnt flest søkere, men dersom man tar høyde for størrelsen på distriktet har Oslo innstilt få søkere (-28,0). Bare Vestfold og Helgeland har innstilt færre. Søndre Buskerud har innstilt flest søkere (+71,0), deretter følger Østfold (+69,6) og Rogaland (+60,6).

Å belyse hvilke politidistrikt som innstiller flest og færrest søkere i løpet av et studieår er ikke nødvendigvis så meningsfylt, da dette kan endre seg fra ett år til et annet. Tendenser over tid vil derfor gi et bedre bilde av situasjonen. Per i dag har vi kun oversikt over to studieår, hvilket utgjør fem undervisningssemestre (inkludert høst 2013 som havner mellom to rapporteringsår). Ser man perioden samlet er det Østfold som, med god margin, har innstilt flest søkere til utdanning (+116,3 flere enn hva størrelsen på distriktet tilsier). Dette kan være et uttrykk for at kompetanseheving er høyt prioritert i Østfold, eller at det er et større behov for kompetanseheving i dette distriktet enn i andre.

Mens Østfold har innstilt flest søkere, er Oslo det distriktet som i toårsperioden har innstilt færrest av sine ansatte til etter- og videreutdanning (-66, 4).

Politidistriktet med den største endringen i søkermassen fra ett studieår til neste, er Hordaland. I studieåret 2012/2013 innstilte Hordaland klart flest søkere, mens dette studieåret innstiller Hordaland -10,8 søkere mindre enn forventet ut fra størrelsen på politidistriktet. Dette er en stor endring som ikke kan forklares av andre enn politidistriktet selv.

Antall studenter pr politidistrikt

Av 2873 søkere fra politidistriktene fikk 1877 av disse tilbud om studieplass, hvilket utgjør 65 % av søkermassen. Som forventet er det gitt flest studieplasser (279) til ansatte i Oslo politidistrikt og færrest til Helgeland (20). Oslo har fått tilbud om studieplass på 71 av 82 utdanninger, mens Helgeland er gitt studieplass på 17 av 82 mulige utdanninger.

I figuren nedenfor er politidistriktene rangert etter hvor mange studieplasser de er tildelt i løpet av studieåret, etter at det er kontrollert for størrelsen på politidistriktene er kontrollert for. Rogaland har fått flest studieplasser (+34,5 flere enn størrelsen skulle tilsie), deretter følger Søndre Buskerud og Østfold.

Helgeland har fått færrest studieplasser (-20,3), og var også det distriktet som innstilte færrest søkere. Etter Helgeland følger Telemark og Sogn og Fjordane.

Figur 34:

Antall studenter pr politidistrikt – rangert ut fra ant. studenter, etter korrigering for størrelsen på politidistriktet (dvs sortering på størrelsen «Avvik fra perfekt sammenheng mellom antall tatt opp og antall ansatte»)

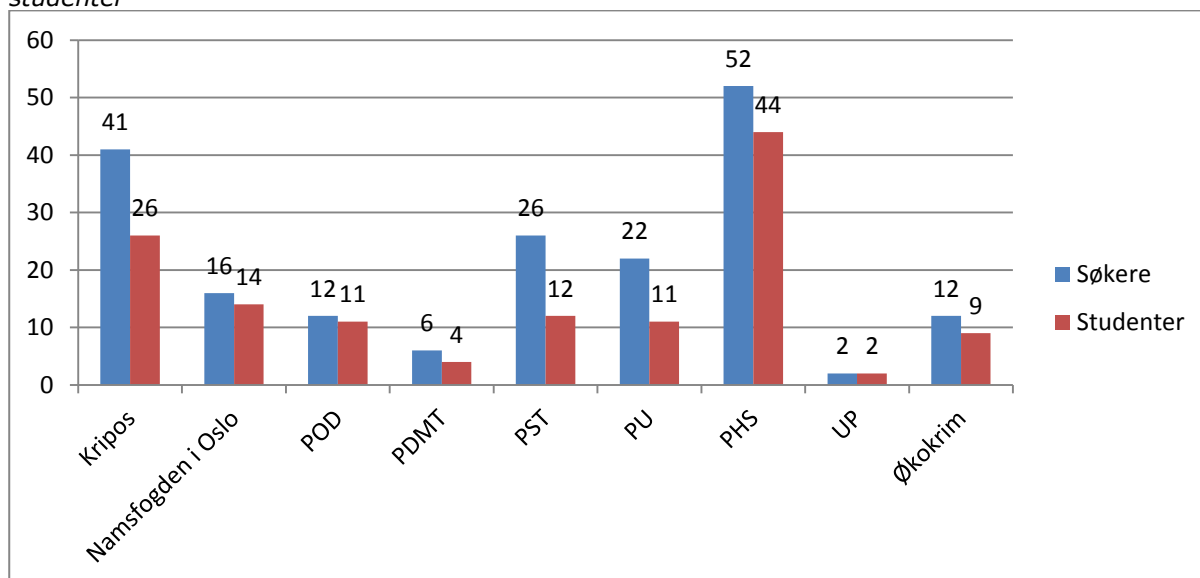
Politidistrikt	Antall ansatte per 31.03.2014	Antall tatt opp (H13/V14)	Avvik fra perfekt sammenheng mellom antall tatt opp og antall ansatte	Tatt opp totalt (2 studieår)	Avvik fra perfekt sammenheng mellom antall tatt opp og antall ansatte
Rogaland	752,3	137	34,5763	204	40,9317
Søndre Buskerud	447,2	94	24,8322	136	25,1038
Østfold	591,2	108	23,1362	188	52,4798
Midtre Hålogaland	274,1	66	15,7001	88	6,7039
Follo	327,7	68	11,8577	107	16,5383
Romerike	661,8	101	8,4408	156	8,4072
Troms	297,2	60	7,1822	90	4,7538
Nord-Trøndelag	279,1	57	6,1551	83	0,8489
Nordre Buskerud	185	46	5,412	70	3,94
Vest-Finnmark	141,2	38	2,1862	53	-5,5702
Nordmøre og Romsdal	241,6	48	1,2426	76	0,2614
Sør-Trøndelag	619,4	89	1,0624	155	14,6576
Hordaland	977,4	128	1,0404	234	32,4396
Øst-Finnmark	190,5	39	-2,1875	57	-10,0005
Haugaland og Sunnhordland	268	46	-3,635	87	6,747
Sunnmøre	238,2	41	-5,3868	81	5,8428
Hedmark	396	58	-5,587	90	-12,141
Vestfold	470,5	66	-5,7075	95	-19,8805
Agder	600,2	80	-5,8448	118	-19,0592
Asker og Bærum	321,3	49	-6,4447	86	-3,3673
Salten	204,3	36	-6,6917	52	-17,3603
Gudbrandsdal	157,9	29	-8,6341	43	-18,4259
Oslo	2497,3	279	-13,6287	432	-29,4633
Vestoppland	210,9	26	-17,4111	47	-23,4889
Sogn og Fjordane	210,8	25	-18,4002	48	-22,4718
Telemark	388,8	43	-19,8022	81	-19,9098
Helgeland	182,5	20	-20,3155	50	-15,6325
	12132,4	1877	3,1474	3007	2,8846

Ser man på begge studieårene under ett er det Østfold som har flest ansatte tatt opp til EVU-utdanninger ved PHS (+52,4), mens Oslo har fått færrest ansatte med på utdanning (-29,4) i forhold til størrelsen på distriktet.

2.3.2 Fordeling særorgan og andre organer i politiet

Særorganene og de andre organene i politiet har til sammen 189 søkere, hvilket utgjør kun 8 % av den totale søkermassen for dette studieåret (høstsemesteret 2013 er da ikke inkludert). PHS har innstilt flest søkere, og også fått flest studieplasser. Dette skyldes delvis at PHS har hatt en intern utdanning kun for egne ansatte (Pedagogisk basiskompetanse for politiutdannere).

Figur 35: Særorganene og andre organer i politietaten - fordeling antall innstilte og antall opptatte studenter

Utrykningspolitiet (UP) er det særorganet som har færrest søkere, og har kun innstilt to søkere i løpet av hele studieåret.

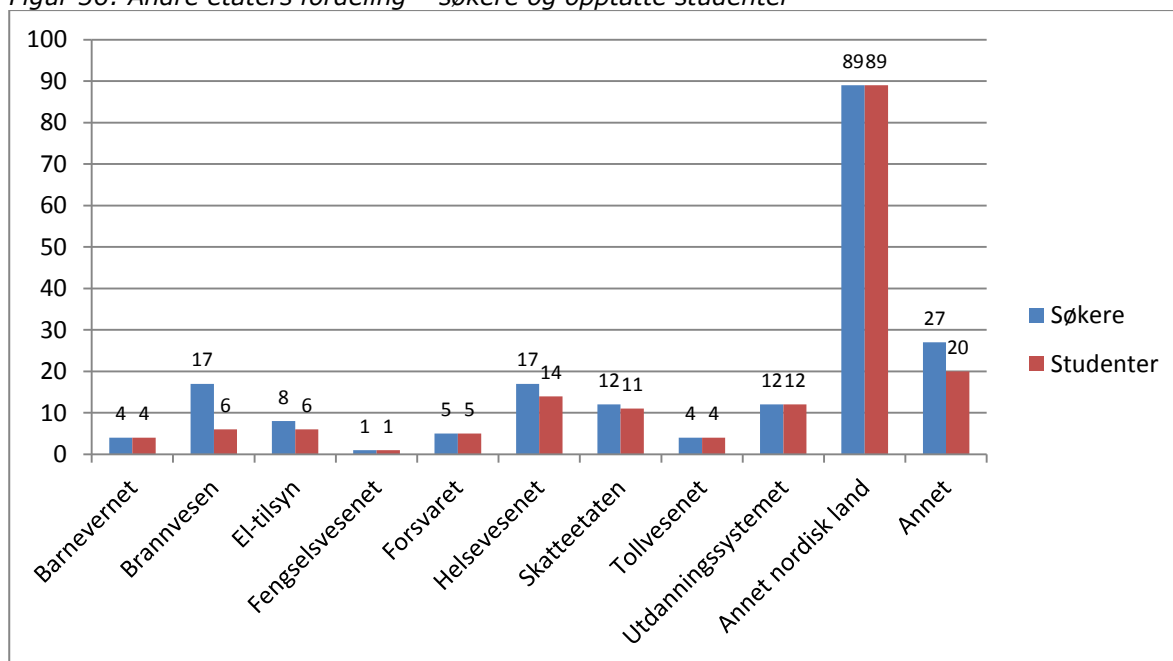
Av 189 innstilte søkere fra særorganene var det 133 (70 %) som ble tatt opp til utdanning. Gruppen utgjør 8 % av studentmassen.

2.3.3 Fordeling andre etater

196 søkere (8 % av det totale antallet søkere til EVU) er tilknyttet en annen etat enn politi- og lensmannsetaten. Søkere fra de andre nordiske landene utgjør hoveddelen av denne søkermassen. Annet-kategorien har nest flest søkere.

Av de 196 søkerne ble 172 tildelt studieplass, noe som gir en prosentandel på 88 %. Studenter fra andre etater enn politi- og lensmannsetaten utgjør 10 % av den totale studentmassen.

Figur 36: Andre etaters fordeling – søkere og opptatte studenter

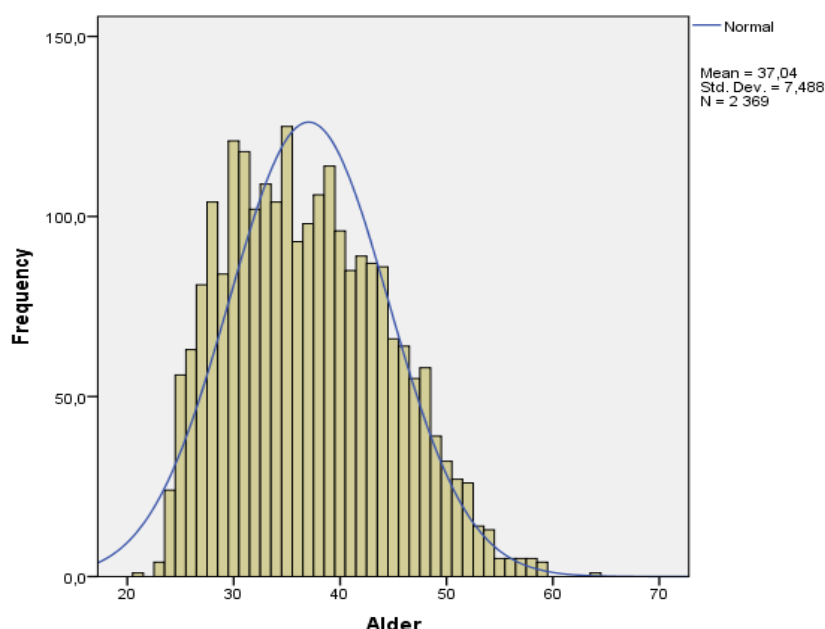

2.4 Hva vet vi om EVU-studentene

Nedenfor fremkommer, i tillegg til alder, en del bakgrunnsinformasjon om søkere som tas opp til etter- og videreutdanning. Bakgrunnsinformasjonen er utelukkende basert på spørreundersøkelsen som alle søkere besvarer i forbindelse med den elektroniske søknadsregistreringen på EVU-søknadsweb. Det vil si at denne informasjon ikke kan hentes fra saksbehandlersystemet (FS), og for å kunne fremstille slike data er vi avhengige av at alle søkere registrerer søknad via EVU-web. Dette studieåret mangler slike data for 337 studenter, grunnet manglende registrering og at fire utdanninger ikke er organisert innenfor den ordinære opptaksmodellen. Dette har som konsekvens at variablene som gjelder bakgrunnsinformasjon (unntatt alder) mangler for 14 % av studentene.

Alder

Gjennomsnittsalderen blant søkerne og studentene ved EVU er **37 år**. Den yngste EVU-studenten er 21 år, og ble tatt opp på *Innføring i juridisk metode*. De eldste studentene er 59 år (3 personer), og ble alle tatt opp på *Nordic Computer Forensic Investigators – module 1*. Det er altså 38 år mellom den yngste og den eldste studenten.

Gjennomsnittsalder blant studentene – på seksjonsnivå:

- Seksjon sivile utdanninger: 40 år
- Faggruppene: 39 år (Ledelse: 42,5 år, Ped.: 38 år, Forebygg & m. fold: 37 år)
- Seksjon etterforskning: 37 år
- Seksjon politioperativt: 34 år

Utdanningene med de yngste og de eldste studentene:

- Utdanningen med det yngste studentkullet er *Grunnutdanning for innsatspersonell – kategori 3*, med en snittalder på 29 år.
- Utdanningen med den eldste studentmassen er *Nasjonalt beredskap og krisehåndtering*, der gjennomsnittsalderen er 45 år.

Utdanningene med størst og minst aldersspredning:

- Nordic Computer Forensic Investigators modul 1, har størst aldersspredning. Yngste student er 25 år og eldste er 59 år.
- Instruktørutdanning – politiets hundetjeneste, har minst aldersspredning. Den yngste er 36 år, mens den eldste studenten er 48 år.

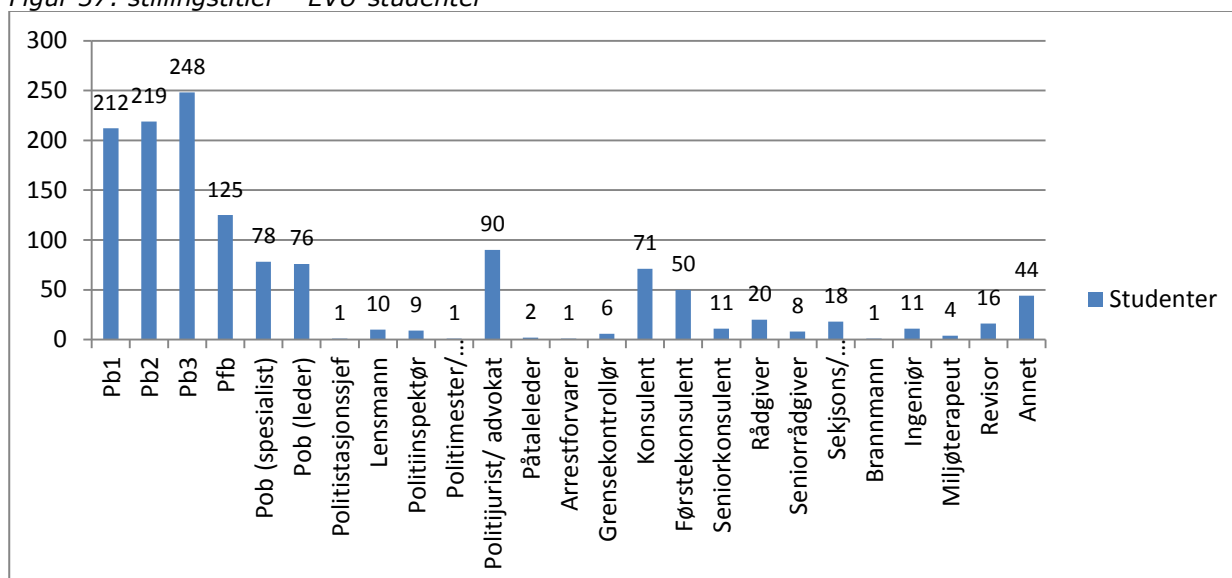
Ansiennitet i politi- og lensmannsetaten

I snitt har EVU-studenter som er ansatt i politi- og lensmannsetaten vært ansatt i etaten i nesten 10 år, men med en betydelig overvekt av studenter som har fra 1 til 5 år ansiennitet. I prosent utgjør denne gruppen hele 39 % av studentene. At store deler av de ansatte tar etter- og videreutdanning i løpet av de 5 første årene som ansatt kan bety at både ansatt og politidistrikt/særorgan ønsker videreutdanning for sine ansatte tidlig i karrieren/kort tid etter ansettelse.

Stillingstittel

Figuren nedenfor viser de ulike stillinger/stillingskategorier de som tar EVU-utdanning er tilsatt i. Dette studieårets studentmasse har flest studenter med stillingskategori Pb3. Jurist/advokat er den største kategorien blant de som ikke er politiutdannede. Denne gruppen er representert på 14 av 47 utdanninger, i hovedsak ved de juridiske utdanningene, ledelsesutdanningene og etterforskningsutdanningene.

Figur 37: stillingstitler – EVU-studenter

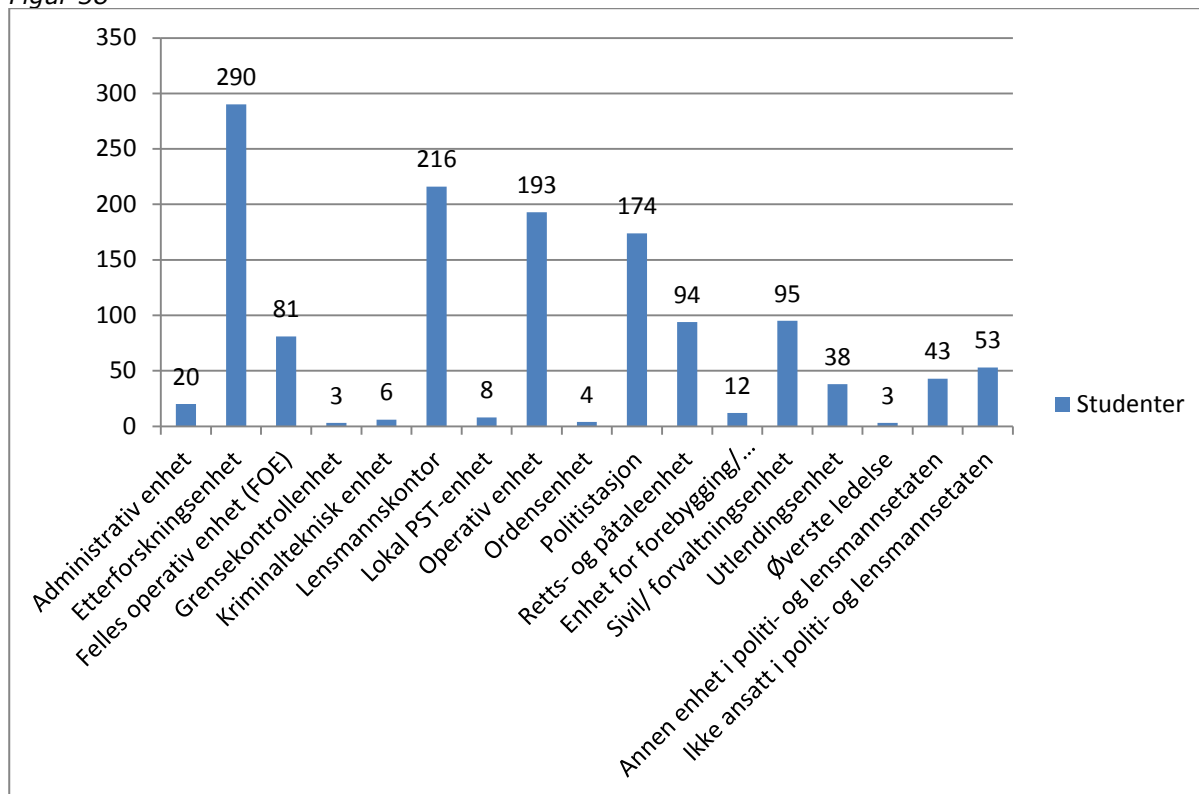

Studentenes tilhørighet i politi- og lensmannsetaten

I fig. 38 fremkommer oversikt over hvor i etaten EVU-studentene har sitt tilsetningsforhold. 53 av søkerne som er tatt opp i år er tilsatt annet sted enn i politi- og lensmannsetaten.

- Flest studenter er tilsatt ved en etterforskningsenhet (290 studenter / 22 %). Hovedandelen av disse (83 %) ble naturlig nok tatt opp til en av etterforskningsutdanningene.
- Drøyt 16 % (216 studenter) er tilsatt ved et lensmannskontor, og er den nest største studentgruppen. Disse er mer spredd på de ulike EVU-utdanningene, men også blant denne gruppen utgjør etterforskningsutdanningene det mest valgte studietilbudet, deretter utdanninger innen faggruppene (pedagogiske utd., forebygging/mangfold, ledelse)
- Ansatte ved operative enheter er også godt representert blant EVU-studentene. Av disse er den største andelen (40 %) tatt opp til en av utdanningene innenfor faggruppene og 37 % er tatt opp på en politioperativ utdanning, og øvrige til en av etterforskningsutdanningene.

Figur 38

Utdanningsnivå

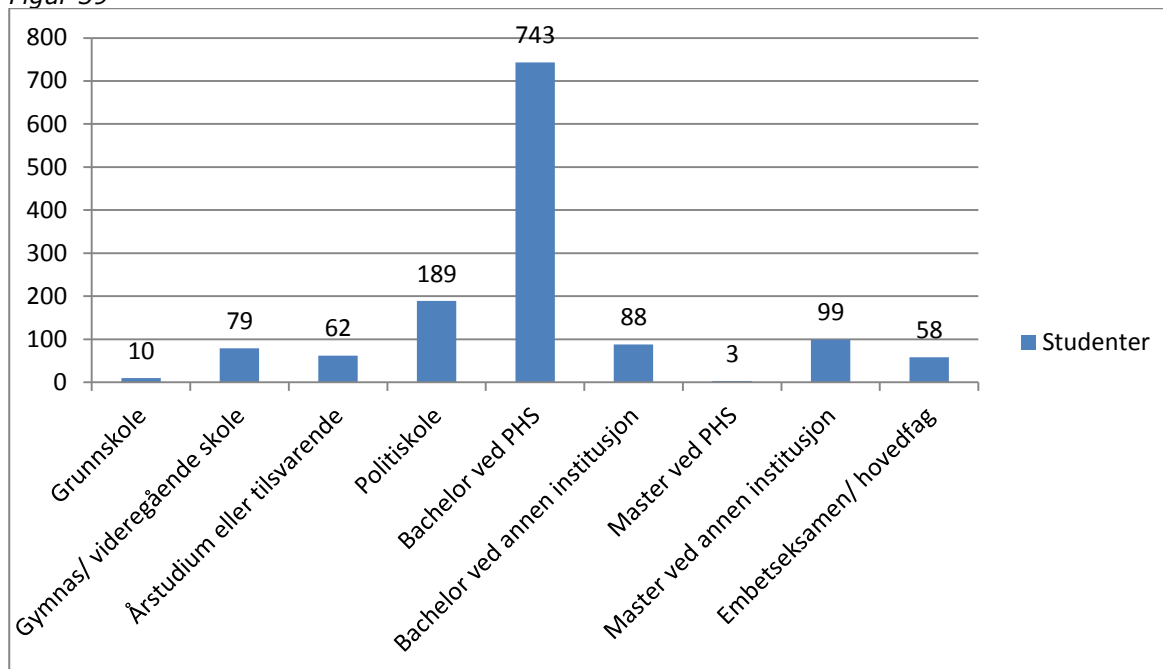
Den største andelen EVU-studenter har politiutdanningen som tidligere utdanning. Over halvparten (56 %) av studentene har Bachelor i politiutdanning som høyeste utdanningsnivå, og 14 % har Politiskolen (etatsutdanningen).

10 av studentene har ikke skolegang utover Grunnskolen og innehar derfor ikke generell studiekompetanse. Da generell studiekompetanse normalt er et minimum for å få adgang til høyere utdanning, er hele denne studentgruppen tatt opp på en av de sivile utdanningene på grunnlag av realkompetanse. Det vil si at de har dokumentert relevant erfaring fra arbeidslivet i et visst omfang, slik at denne opparbeidede kompetansen kompenserer for manglende formell utdanning.

Totalt har 74 % av studentene minimum en bachelorgrad (3-årig høyere utdanning) fra før, mens 7 % av studentene ikke har høyere utdanning fra tidligere. 12 % av studentene har mastergrad/hovedfag. Mange av disse er naturlig nok tatt opp til de juridiske utdanningene som krever juridisk embetseksamen; *Obligatorisk utdanning for nye politijurister* og *Videreutdanning for politiets påtalejurister*.

Figuren nedenfor (fig. 39) viser fordelingen på utdanningsnivå for EVU-studentene.

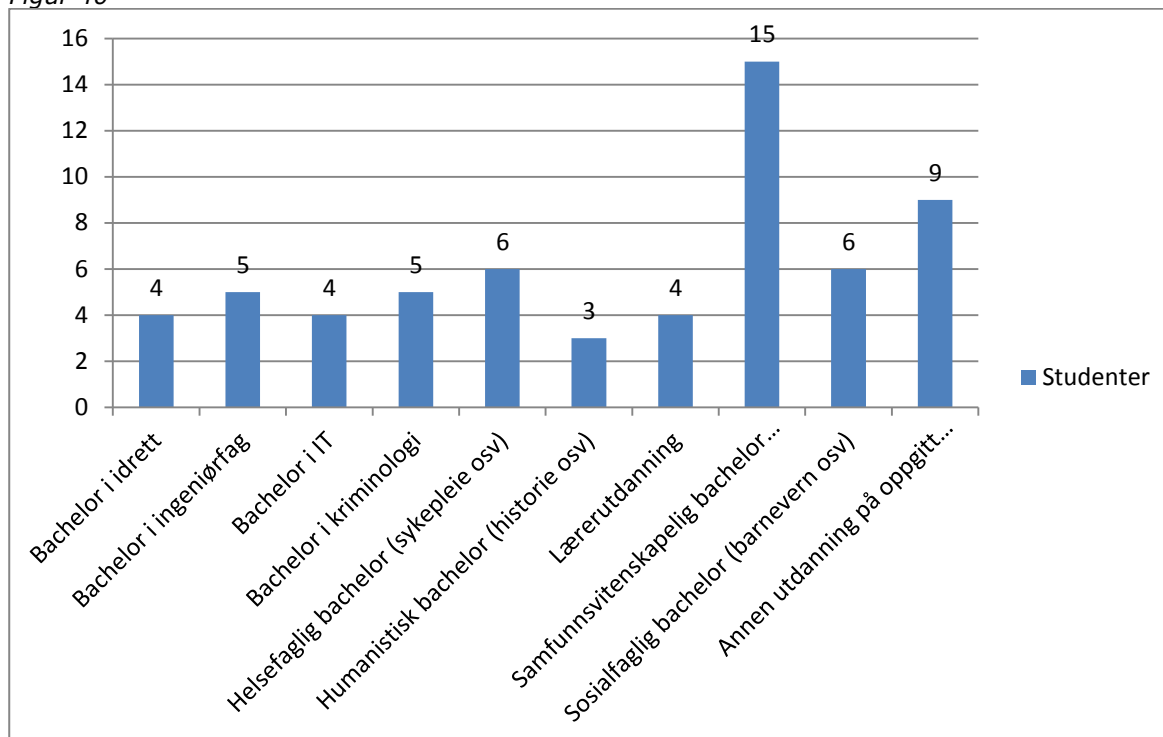
Figur 39

Tilleggsutdanning hos politiutdannede

Av de 743 EVU-studentene som har Bachelor i politiutdanning fra PHS, oppgir 61 at de har en annen bachelorgrad i tillegg til politiutdanningen. 15 av disse har en samfunnsvitenskapelig bachelor, mens de øvrige fordeler seg på mange ulike fagområder slik figuren nedenfor viser.

Figur 40

Vi har ikke klart å se noen klare sammenhenger mellom hvilken type tilleggsutdanning og hvilken EVU-utdanning de med «doble grader» er studenter ved. Det eneste mønsteret man kan ane er at 3 av 4 studenter med Bachelor i IT som tilleggsutdanning er studenter ved Nordic Computer Forensic Investigators. Etter hvert som vi får et mer omfattende datasett og kan sammenligne på tvers av studieårene, vil vi lettere kunne avdekke eventuelle sammenhenger.

3. NØKKELTALL – KORT SAMMENDRAG

NØKKELTALL - BACHELOROPPTAKET 2014

- Pr 1. mars viste søkertallene en vekst på 4,3 % sammenlignet med året før. Til sammenligning var den nasjonale veksten i søkere til høyere utdanning 2,3 %. Søkertallene i 2014 representerer det høyeste søkertallet PHS har hatt siden 1992. 2012: 3 442 søkere, 2013: 4 074 søkere (+ 632 søkere), 2014: 4 229 søkere (+ 177 søkere). Søkerendringen fra 2012 – 2014 var på hele + 22,8 %.
- Søkerøkningen var på 7,3 % når vi legger til grunn antall søkere som sendte inn dokumentasjon («reelle søkere»). 2012: 2 012 reelle søkere, 2013: 2 268 reelle søkere (+ 256 reelle søkere), 2014: 2 434 reelle søkere (+ 166 reelle søkere).
- Andelen kvalifiserte søkere i 2013 var 40 % (902 søkere), mens andelen kvalifiserte søkere i 2014 var 43,6 % (1061 søkere).
- Poenggrensen gikk opp ved alle fire studiestedene. Økningen var størst i Bodø (+ 2,7 poeng), og minst i Oslo (0,8 poeng).
- Oslo er som tidligere det mest populære studiestedet blant søkerne. 55 % av søkerne til PHS har søkt dette studiestedet som sitt høyeste studieønske i 2014. Deretter følger Stavern (18,2 %), Bodø (17,9 %) og Kongsvinger (8,6 %).
- Kvinneandelen blant opptatte studenter høsten 2014 var på 39,4 %. Dette viser en oppgang på 1 % sammenlignet med 2013. Oppgangen antas å skyldes naturlige årlige svingninger.
- 39 studenter med minoritetsbakgrunn er tatt opp i 2014. Tallet i 2013 var 35. Politihøgskolen har lenge hatt et mål om å nå 5 % studenter med etnisk minoritetsbakgrunn. Dette målet ble oppnådd i 2014 (5,4 % av studentene har etnisk minoritetsbakgrunn).
- PHS har en litt yngre studentgruppe enn tilfellet ellers er i universitet- og høgskolesektoren.
- Av de som får tilbud om studieplass ved Politihøgskolen takker 90,2 % ja til studieplass.

NØKKELTALL – EVU-OPPTAKET 2013/2014

- Søkertallene til etter og videreutdanning har økt med 18 % sammenlignet med tallene for 2012/2013. Det har vært en stor økning i søkertallene til EVU de siste årene. 2012/2013: 2 187 søkere, 2013/2014: 2 586 søkere (+ 399 søkere)
- Det er gjennomført opptak til totalt 47 utdanninger studieåret 2013/2014, av disse er 41 videreutdanninger og 6 etterutdanninger. 85 % av søkerne har søkt videreutdanning og 15 % etterutdanning.
- 34 av de 47 utdanningene hadde konkurranse om studieplassene (flere kvalifiserte søkere enn studieplasser). Ved 13 utdanninger (inkludert tre nettbaserte studier) kunne alle kvalifiserte tilbys studieplass.
- Fagområdet *Etterforskning* har flest søkere og opptatte studenter, etterfulgt av *Pedagogiske utdanninger*. *Forebygging og mangfold* har færrest søkere og studenter, og har også færrest utdanninger.
- Ansatte i politidistriktene utgjør den klart største søkergruppen.
 - 84 % av søkerne kommer fra politidistriktene
 - 8 % kommer fra særorganene
 - 8 % kommer fra eksterne etater
- Antall opptatte studenter er 1 665, og er en økning på hele 28 % sammenlignet med 2012/2013. 70 % av søkerne har fått tilbud om plass, mens tilsvarende tall i fjor var 61 %. Tendensen er at en stadig større andel av de innstilte søkerne tas opp.
- Kvinneandelen blant opptatte studenter er samlet på 41 %. Dette er en økning på 5 % sammenlignet med 2012/2013. Kvinneandelen er lavest på de politioperative utdanningene (11 %), og høyest på sivile utdanninger (84 %).

VEDLEGG**Vedlegg 1A**

«Ti på topp»

Studier med flest førsteprioritetssøkere i det samordna opptaket, 2009 – 2013
(rangert)

2009		
Politiutdanning, Oslo	Politihøgskolen	2284
Siviløkonomutdanningen	Norges Handelshøyskole	2156
Rettsvitenskap (jus), start høst	Universitetet i Oslo	2069
Rettsvitenskap	Universitetet i Bergen	1212
Medisin, start høst	Universitetet i Oslo	1139
Psykologi profesjon, start høst	Universitetet i Oslo	1023
Medisin	Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet	935
Økonomi og administrasjon	Høgskolen i Sør-Trøndelag	900
Bachelorstudium i sykepleie, Oslo	Høgskolen i Oslo og Akershus	881
Bachelorstudium i fysioterapi	Høgskolen i Oslo og Akershus	876

2010		
Politiutdanning, Oslo	Politihøgskolen	2182
Siviløkonomutdanningen	Norges Handelshøyskole	2062
Rettsvitenskap (jus), start høst	Universitetet i Oslo	2057
Rettsvitenskap	Universitetet i Bergen	1516
Psykologi, årsstudium	Universitetet i Bergen	1009
Psykologi profesjon, start høst	Universitetet i Oslo	1002
Medisin, start høst	Universitetet i Oslo	960
Økonomi og administrasjon	Høgskolen i Sør-Trøndelag	942
Bachelorstudium i fysioterapi	Høgskolen i Oslo og Akershus	898
Medisin	Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet	870

2011		
Siviløkonomutdanningen	Norges Handelshøyskole	2112
Rettsvitenskap (jus), start høst	Universitetet i Oslo	2054
Politiutdanning, Oslo	Politihøgskolen	1771
Rettsvitenskap	Universitetet i Bergen	1595
Psykologi, profesjonsstudiet	Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet	1297
Psykologi, årsstudium	Universitetet i Bergen	953
Psykologi profesjon, start høst	Universitetet i Oslo	949
Medisin, start høst	Universitetet i Oslo	935
Økonomi og administrasjon	Høgskolen i Sør-Trøndelag	930
Økonomi og administrasjon/revisjon	Høgskolen i Oslo og Akershus	893

2012		
Siviløkonomutdanningen	Norges Handelshøyskole	2301
Rettsvitenskap (jus), start høst	Universitetet i Oslo	2261
Rettsvitenskap	Universitetet i Bergen	1660
Politiutdanning, Oslo	Politihøgskolen	1558

Psykologi profesjon, start høst	Universitetet i Oslo	1044
Økonomi og administrasjon	Høgskolen i Sør-Trøndelag	1003
Medisin, start høst	Universitetet i Oslo	973
Medisin	Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet	870
Idrettsvitenskap	Norges idrettshøgskole	851
Sykepleierutdanning	Høgskolen i Sør-Trøndelag	844

2013		
Siviløkonomutdanningen	Norges Handelshøyskole	2265
Rettsvitenskap (jus), start høst	Universitetet i Oslo	2121
Politiutdanning, Oslo	Politi-høgskolen	1819
Rettsvitenskap	Universitetet i Bergen	1668
Psykologi profesjon, start høst	Universitetet i Oslo	989
Psykologi, årsstudium	Universitetet i Bergen	942
Økonomi og administrasjon/revisjon	Høgskolen i Oslo og Akershus	884
Sykepleierutdanning, Pilestredet	Høgskolen i Oslo og Akershus	876
Medisin, start høst	Universitetet i Oslo	873
Økonomi og administrasjon	Høgskolen i Sør-Trøndelag	858

2014		
Rettsvitenskap (jus), start høst	Universitetet i Oslo	2115
Siviløkonomutdanningen	Norges Handelshøyskole	2018
Politiutdanning, Oslo	Politi-høgskolen	1835
Rettsvitenskap	Universitetet i Bergen	1612
Sykepleierutdanning, Pilestredet	Høgskolen i Oslo og Akershus	1008
Psykologi profesjon, start høst	Universitetet i Oslo	953
Økonomi og administrasjon	Høgskolen i Sør-Trøndelag	890
Medisin, start høst	Universitetet i Oslo	865
Arkitekt	Arkitektur- og designhøgskolen i Oslo	851
Sykepleierutdanning	Høgskolen i Sør-Trøndelag	837

Vedlegg 1B

Antall søkere, innsendte, kvalifiserte, tilbud, ja-svar og studenter 2010-2014

	Totalt ant. søkere (1. mars)	Ant. reelle søkere (innsendte)	Ant. kvalifiserte	Ant. tilbud	Ant. ja-svar	Ant. nye studenter
2010	3844	2662	903	762	728	720
2011	3369	2145	921	763	729	717
2012	3442	2012	905	776	738	718
2013	4074	2268	902	747	728	725
2014	4229	3318	1061	809	730	719

Tabell 1: Antall søkere og studenter - pr utdanning, studieåret 2013/2014

(tabellen er sortert pr seksjon/faggrupper)

				Totalt antall innstilte søkere
		Antall studenter tatt opp	Ikke tatt opp	
Faggrupper (Ledelse, Forebygging & mangfold, Ped.utd.)				
FLEFOL H14	Funksjonsrettet ledelse for etterforskningsledere	30	33	63
FRLOP H14	Funksjonsrettet ledelse for operasjonsledere	25	10	35
LEDERK H14	Lederkandidat	26	56	82
LOU1 V14	Ledelse- og organisasjonsutvikling 1	24	41	65
LOU2 H14	Ledelse- og organisasjonsutvikling 2	30	7	37
KIFS V14	Konflikthåndtering i et flerkulturelt samfunn	22	2	24
KRIFO H14	Kriminalitetsforebyggende politiarbeid	25	1	26
KUMAN H14	Kulturforståelse og mangfold	24	3	27
IHUND H13	Instruktørutdanning – Politiets hundetjeneste	21	0	21
INSUTK V14	Instruktørutdanning – Utrykningskjøring	20	45	65
IPOOP V14	Instruktørutdanning – Politioperative disipliner	31	54	85
IPOOP H14	Instruktørutdanning – Politioperative disipliner	31	21	52
INSTSIVI V14	Instruktørutdanning - Sivil rettspleie	18	0	18
ISAMPOL V14	Utdanning av instruktører i operative styringssystemer i brann, helse og politi	15	3	18
ISCHENGEN H14	Instruktørutdanning - Schengen grensekontroll	21	2	23
BASPED H13	Pedagogisk basiskompetanse for politiutdannere	21	0	21
VPED1 H14	Veiledningspedagogikk – modul 1	52	48	100
VPED2 H14	Veiledningspedagogikk – modul 2	24	9	33
Seksjon politioperativt				
FORHANDLER H14	Utdanning for politiets forhandlertjeneste	16	9	25
HUNDVINTER V14	utdanning i for nye hundeførere i politiet med vintertjeneste	13	0	13
NBKRISE H14	Nasjonal beredskap og krisehåndtering	18	16	34
INNSATS-3 H13	Grunnutdanning innsatspersonell kategori 3	80	31	111
INNSATS-3 ekstra V14	Grunnutdanning innsatspersonell kategori 3	39	0	39
OPARREST V14	Spesialutdanning – Arrestasjonsteknikk	19	3	22
OPSKARP H14	Spesialutdanning – Skarpskytter	16	20	36
OPTAKTIKK H13	Spesialutdanning - Taktikk	16	14	30
OPTAKTIKK V14	Spesialutdanning - Taktikk	29	7	36
OPVÅPEN H13	Spesialutdanning - Våpen	16	11	27
OPVÅPEN V14	Spesialutdanning - Våpen	22	4	26
Fortsettelse av tabellen neste side				

				Totalt antall innstilte søkere
		Antall studenter tatt opp	Ikke tatt opp	
Seksjon etterforskning				
BEØKR V14	Videreutdanning i bekjempelse av økonomisk kriminalitet	23	0	23
BRANN-2D V14	Branneretterforskning - Modul 2D	17	5	22
ETFFI H14	Videreutdanning i etterforskning av finansiell etterforskning og inndragning	32	4	36
ETFSEKS H14	Videreutdanning i etterforskning av seksualforbrytelser	24	3	27
KRIMTEK-2B V14	Kriminalteknisk etterforskning av ulykker og ekstraordinære hendelser - 2B	21	21	42
KRIMTEK-2C H14	Kriminalteknisk vurdering og dokumentasjon - 2C	18	9	27
KRIMTEK-3D V14	Kriminalteknisk etterforskning av brannåsted – 3D	25	17	42
MILKR-1 V14	Bekjempelse av miljøkriminalitet – modul 1	21	1	22
NCFI-1 H13	Nordic Computer Forensic Investigators – module 1	46	0	46
NCFI-1 V14	Nordic Computer Forensic Investigators – module 1	83	0	83
NCFI-2 H14	Nordic Computer Forensic Investigators – module 2	22	3	25
ORGKRIM H14	Videreutdanning i bekjempelse og forebygging av organisert kriminalitet	25	14	39
TEOGSYpilot H13	Tegn og symptom på misbruk av narkotika og andre rusmidler	13	0	13
TEOGSY V14	Tegn og symptom på misbruk av narkotika og andre rusmidler	81	0	81
TEOGSY H14	Tegn og symptom på misbruk av narkotika og andre rusmidler	63	0	63
VAVUT-FM V14	Videreutdanning i avhørsutdanning – fellesmodul	19	14	33
VETF V14	Videreutdanning i etterforskning	52	62	114
VETF H14	Videreutdanning i etterforskning	53	58	111
VPÅRØARB V14	Videreutdanning i pårørendearbeid i kriser og katastrofer	26	7	33
VSÅRBARE H14	Videreutdanning i avhør av sårbare	24	11	35
Seksjon sivile utdanninger				
IJURMET V14	Innføring i juridisk metode	40	0	40
IJURMET H14	Innføring i juridisk metode	47	1	48
PFGM-1 H13	Politiets forvaltningsmessige gjøremål – modul 1	24	0	24
PFGM-2A H14	Politiets forvaltningsmessige gjøremål – modul 2A: Våpenloven	19	3	22
SIVRETT-TVANG H14	Sivil rettspleie på grunnplanet – Tvangsfullbyrdelse	26	16	42
VPÅTALE V14	Videreutdanning for politiets påtalejurister	23	0	23
OBJUS V14	Obligatorisk utdanning for nye politijurister	28	5	33
OBJUS H14	Obligatorisk utdanning for nye politijurister	26	0	26
	Totalt	1 665	704	2 369